

TRAVANCORE
ARCHÆOLOGICAL SERIES

Volume VII—Part II.

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A., S.,

H. 318

TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Volume VII—Part II.

859

Published under the Orders of the Government of
Travancore.

Stone and Copper-plate inscriptions of Travancore
with plates.

BY

A. S. Ramanatha Ayyar, B. A., M. R. A. S.

TRIVANDRUM :
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1930.

All Rights Reserved

TABLE OF CONTENTS.

Volume VII—Part I.

Puravaśeri records:—	Page.
1. Inscription dated in Kollam 336 ...	1
2. Three records of Śrīvallabhadeva ...	2
3. Record dated in Kollam 336 ...	6
4. Two records of Vīra Ravivarman: Kollam 336	7
5. Four fragments in the same temple ...	9
6. Two records dated in Kollam 335 + 1 ...	11
7. Two records of Vīraravivarman: Kollam 340 ...	12
8. Record of Vīra Kāmavarman: Kollam 372 ...	13
9. Tamil record of Kollam 63 ...	14
10. Two Vatteluttu inscription at Nattālam ...	15
11. Mayilōdu inscription of Kollam 942 ...	17
12. A few damaged inscriptions at Munchira ...	20
13. Munchirai Maṭham inscription of Kollam 1030 ...	23
14. Killiyūr record of Vīra Udaya-Mārttāṇḍavarman	24
15. Tiruvidāṅgōdu record of Vīra Kēralavarman: Kollam 871 ...	26
Kadigai Pattipām records ...	29
16. Record dated in Kollam 439 ...	30
17. Do. 440 ...	31
18. Do. 608 ...	"
19. Do. 728 ...	32
20. Record of Ravivarman Kulaśekharadeva: Kollam 773	33
21. Record dated in Kollam 882 ...	"
22. Do. on the balikkal ...	34
23. Talaikkulam record of Kollam 662 ...	35
24. Maṇaltittai record of Kollam 722 ...	36
25. Two records near Kaviyallūr ...	37
Tamil records from Viravanallūr ...	38
26. On the wall of the Śiva Temple ...	39
27. Inscription in the Śiva Temple ...	40
28. Inscription in the Maṇḍapa: Kollam 854-61 ...	41
29. Record dated in Kollam 858 ...	44
30. On a stone in the Amman shrine ...	47
31. Two records of Māravarman Sundara Pāṇḍya I ...	48

		Page.
32.	Kālaṅgaḍu record of Śrivallabhadeva	49
33.	Record of Bālamārttāndavarman: Kollam 919	50
34.	Kālaṅgaḍu inscription of Kollam 961	51
	Inscription at Shencottai	53
35.	On the South face of the Central shrine	54
36.	On the North base of the Central shrine	55
37.	On the West base of the Central shrine	"
38.	Inscription dated in Kollam 1004	57
39.	Record dated in Kollam 1064	"
40.	Vattelnttu record at Pōlikkarai	58
41.	Inscriptions in the Maṇikapteśvara temple Kottarakara	59
42.	Two inscriptions in the Changanaśeri Church	"
43.	An epitaph at Tiruvitāngōḍu	61
44.	Two inscriptions in the Siva temple at Bharanaṅgānam	62
45.	Bharanaṅgānam Epitaphs	"
46.	Three records at Trikkunnappnla	63
47.	Kanyakumari record of Kollam 846	64
48.	Cape Comorin record of Kollam 627	"
49.	Köttar record of Kollam 872	65
50.	Köttattalai record of Kollam 410	"
51.	The Kadamarraṇam Pahlavi cross	66
52.	Muttusīra inscription	75

LIST OF BLOCKS.

Block No.	1.	Nattālam Inscription	(to face page 16).
"	2.	Pōlikkara	(do. 58).
"	3.	Köttattalai Inscription	(do. 66).
"	4.	Three Pahlavi crosses (Kadamāram and Valiapally chnrch, Kottayam)	(do. 71).
"	5.	Pahlavi cross at Muttusira	(do. 78).

Puravaseri records.

Puravaseri, whose inscriptional name is Puravari-chaturvēdimaṅgalam, is a village just a mile to the east of Nagercoil. It has a Vishṇu temple which, in spite of its poor architecture, is a structure dating from at least the second half of the 12th century A. D. The village originated as a brahman colony (*chaturvēdi-maṅgalam*) in the gift of house sites to eighteen brahman families, by Śiṅgan-Araṅgaṇ of Paśūngūlam, sometime before Kollam 336, and it was given the name of Puravari-chaturvēdimaṅgalam from *puravari* (*puravu-vari* = a tax). A temple being the nucleus of a brahman village, the Vishṇu temple of the village must have made its appearance at the same time as the village itself, or a few years earlier. The Pāṇḍya king Māgavarmaṇ Śrīvallabhadēva was pleased to make some of its lands tax-free in the 17th year of his reign (A. D. 1120). The Vēṇāḍu king Vīra Ravivarman-Tiruvadī, and some other private individuals made some gifts of land in Kollam 336. In Kollam 372 again, the agents of the Travancore king Vīra Rāmavarmaṇ-Tiruvadī, (*i. e.*, Maṇikāṇṭha-Rāmavarmaṇ of other records) utilised some lands originally ear-marked as *pallichchandam*, towards the maintenance of two teachers for teaching the Rig-vēda and the Yajur-vēda in this temple. Last of all, comes the Tamil record of Kollam 663 mentioning a gift of money by a brahman-resident of the village, for providing offerings of two *nāḍi* of rice to the god and for feeding daily a brahman therewith. A more modern label attributable to Kollam 804 mentions the devotion of Kēralāṇ Eduttāyudbam-udaiyāṇ towards this temple.

The inscriptions of the temple, though numerically great, relate to only a few transactions; for each item of transaction is represented by at least two documents,—one appertaining to the actual gift and the other to the agreement tendered by the tenants, who took over the lands for cultivation, promising in return thereto to supply a stipulated quantity of paddy for the temple's requirements. The Pāṇḍya grant is, however, in triplicate.

No. 1—Inscription dated in Koilam 336.

This inscription, dated in Kollam 336, registers the fact that Śiṅgan-Araṅgaṇ of Paśūngūlam in Teṇṇāḍu founded a brahman village called Puravari-chaturvēdimaṅgalam and made gifts, apparently of house-sites, to eighteen brahmans to enable them to settle down there. Some of these recipients appear to have migrated from villages of the Tamil districts in the north in the wake of the Chōla conquest in the south. Their names were:

Dāmodra-Bhaṭṭa of Kurōvi, Vāchaspati-Bhaṭṭa of Nālur, Sōmadēva-Bhaṭṭa of Iruṅgāṇḍi, Malaikuṇḍa-niṇḍāṇ-Bhaṭṭa of Vaṇigipuram, Śrīraṅganātha-Bhaṭṭa of Śeṭṭapōśai, Gōvinda-Bhaṭṭa of Śiṇupullūr, Tiruvēṇkāṭa-Bhaṭṭa of Gōmapuram, Śrīrāma-Bhaṭṭa of Namburkkāḍu, Ravidēva-Bhaṭṭa of Arapaippuram, Gōvarddhana-Bhaṭṭa of Kirāṇji, Kōlavāmaṇa-Bhaṭṭa of Nimbai, Keśava-Bhaṭṭa of Kunḍūr, Adigalnambi-Bhaṭṭa of Kārāmbicchēdu, Śrīraṅga-Bhaṭṭa of Kadalaṅgudi, Narāyaṇa-Bhaṭṭa of Seṅgāṇḍi, Visbhu-Bhaṭṭa of Kādalāṅgūrī, Śrīrāma-Bhaṭṭa of Irāyūr and Tiruvenkāḍu-Bhaṭṭa of Muṭpuram.

(No. 55 of 1100).

Text.

1. ஸ்ரீவல்லப்பை [+] கொல்லம் தொன்றி நூர்மிக மாண்டு இடப நூயற அ-
ஞக செனந சங் மகயிரத்தின் நான்¹
2. தென்னட்டு பசிவகுளத்து சிங்க வரங்களென் நான் ஸ்ரீமம் ஏற்றிக் பு-
வர்ச்சதுவெட்டிமகலத்து பாவாவெயாராக பெர் குரை-
3. வி டாலோநூர் ஸ்த்தலும் நாதூர் வாவலூஶிஸ்த்தலும் இருங்கள்து வெள-
தெவலுட்டதும் வங்கிபுரத்து மலிகுனிய வின்றுன் ஸ்த-
4. அம் செட்டபொசை ஸ்ரீராமநாயகலுட்டதும் சிறுபுன்றுர் மோவிலு-
ட்டதும் ஆந்தக்கொம்புறத்து திருவெங்கடலுட்டதும் ஸம-
5. சூர்காட்டுக்கை ஸ்ரீராமலுட்டதும் அரணிப்புறத்து ரவிதெவலுட்டதும்
கிராஞ்சிமொவழூநலுட்டதும் நிபவை கொலவாமகல
6. ட்டதும் குண்டுச் செயவலுட்டதும் காரம்பிசெட்டு அதகள்கம்புலுட்ட-
தும் கடலங்குடி காரமப்பெட்டு ஸ்ரீராமலுட்டதும் செங்கண்டி நா-
7. ரயனைலுட்டதும் காடலங்குடி விழூ-லுட்டதும் இராணூர் ஸ்ரீராமலு-
ட்டதும் மூட்புறத்து திருவெண்காடுலுட்டதும் ஆக பெர் பதிக-
க்காரக்கும்²

No. 2—Three records of Srivallabhadeva.

The three records published below relate to one transaction, namely, the grant of $\frac{1}{2}$ (*vēli*) + 2 *mā* of land in *Vīrakēraḷa-muṅgalam*, a *brahmadeya* village in *Vaikunta-vaļaṇādu* irrigated by the *Nāṭṭāru*, as tax-free *dēvadāna* to the temple of *Puravari-viṇṇagar-Alvār* at *Puravari-chaturvēdiṇāṅgalam*. Other records of this king have been found to have been similarly issued in triplicate.

1. The first record is dated in the year opposite the 16th year of the *Pāṇḍya* king *Māśavarman* alias *Tribhuvanachakravartin Śrīvallabhadeva*³ (A. D. 1132-69?) When the king was seated on the throne called the 'Muṇḍiyadaraiyāp' in the hall of the palace at *Tirunelvēli* in *Kīlyōmba-nādu*, *Singap-Āraṅgā* of *Pasiṅ-
guḍam* in *Tēṇnādu* submitted the petition of the *śrīvaiśhṇavas*, priests and officials of the temple of god *Puravari-viṇṇagar-Alvār* at *Puravari-chaturvēdiṇāṅgalam* in *Nāñji-nādu*, requesting that some lands may be granted tax-free for the expenses of conducting worship in the temple. Accordingly, the king was pleased to grant single- and double-crop lands to the extent of $\frac{1}{2}$ (*vēli*) + 2 *mā* in *Vīrakēraḷa-muṅgalam* under the *Nāṭṭāgruppōkku*, as tax-free *dēvadāna*, and to order further that the taxes such as *silvari* etc., shall not be levied thereon.

2. The second record is the royal order of the same king under the title of *Kōperinmaikondān* communicated by the revenue officials to the memorialists, namely, the *śrīvaiśhṇavas*, the priests and officials of the *Vishnu* temple, directing that the taxes on the lands, $\frac{1}{2}$ (*vēli*) + 2 *mā* in extent, shall be utilised for the requirements of the temple from the year opposite the 16th year of the king's reign.

1. The details correspond to A. D. 1161 April 29, Saturday, '85.

2. The inscription is built in at the bottom.

3. There is confusion regarding his date.

This document bears the signature of *Veliyārūr-Udaiyān*, probably an important revenue officer, and quotes the 16th year + 465th day.

3. The third record was the agreement tendered by the *sabha* (assembly) of Virakerala-mangalam, promising to supply into the hands of the temple-officials of the Ālvār at Puravari-chaturvedimangalam, seven *kalam* of paddy as tax (*irai*) and 2 *tiramam* (coin) as *antarāyam* (internal revenue) per *mā* on the lands, 3 *vēli* + 2 *mā* in extent, which had been endowed to the temple, in accordance with the order of Māpavarman Trihhuvanachakravartin Śrivallahhadēva, the *kēvī* and *ulvari* accounts, the *kaṭayīdu* of Udaiyār Mupaiyadaraiyār and the *niyōgam* (order) of Pillaiyār (prince) Kulaśekharadēva. Boundary stones marked with the emblems of the chakra and the stylus were accordingly set up at the four corners of the land in question. This document bears the signature of Nālur Nārāyanan-Tiruvāchakamudaiyān, probably a member of the *sabha*.

From the inscription published *ante*, it is seen that Śingār-Arśāngān of Paśuṅguḷam was responsible for the foundation of the village Puravari-chaturvedimangalam in Kollam 336; and it was he who approached the Pāndya king Śrivallabhadēva for a gift of tax-free lands to the temple at that village, a few years later in the 16th + 1st year of the king's reign. This king was seated on this occasion on his throne called the 'Mupaiyadaraiyāp' in his palace at Tirunelvēli. Several records found in the Tinnevelly District also mention that different orders were issued by him from the same palace, while another inscription copied from the Kaṭāṅgādu temple mentions that another seat in the palace at Kalakkudi was also called the 'Mupaiyadaraiyāp'. This seat or throne, whatever it was, may probably have been the gift of Udaiyār Mupaiyadaraiyār, who has figured in the last of the three records published below, and may have been named after him.

One other inscription, whose beginning alone is visible contains the words,
வூவி ஸி [**] ஸ்ரீவிராலைஸ்வரத்து யாணி வாது.

It apparently belongs to the successor of Śrivallahha, namely, Kulaśekhara I who has already figured in the 17th year record of his father as a prince, Pillaiyār Kulaśekharadēvar,¹ issuing orders (*niyōgam*) to the *sabha* of Virakerala-mangalam.

Text.²

- வூவி ஸி [**] ஸுமகள் ஜயமகள் பொற்புயங் திளைப்ப நாமகள் விரும்ப நான்மகை நெறிசினி வி நிலமுழுது மொருகுடை சிமற்ற கருங்கலி க-
ழுது. செங்கொலைச்சி எத்தருங்கிற்றதி விமிசைது பரியங்கந்
கொத்துதாயில் நாடாத்தி பாற்கவ-
- நிறைஞ்ச வெங்கி முரசு முன்றினில முழுங்க பொர்கிலை முரியப் புளி பில-
ஞ்செரக் காங்கால்வை கயல் விளைஷட விதைபாசிவேக முதையம-
யிற் பண்ணி விலகிப கதிர்மணி மிருவின்மாணத்து வீற்றிருங்கரு-
னிய

1. See also *M. E. R.* for 1916, p. 122.

2. Registered as No. 6 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 A. D.

3. ஷ்வி ஸ்ரீ பீரெகாமாறபன்மரான திரிபுவனச்சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீவல்லப-
தெவர் கீழவெம்பநாட்டு திருநெல்வெளி கொயிலில் பள்ளியறைக்
கூடத்தில் பள்ளிப்பிட முனையதரையனி லெழுந்தருளியிருந்து செ வ-
தின் னெதிரம்-

4. என்டு நான் தொண்ணாறினால் நாஞ்சிராட்டு ஷ்வி தெசம் புரவரிச்சது-
வெ-திமங்கலத்து புரவரியின்னைக் காழ்வர் கொயிலில் ஸ்ரீவெல்ல-
வரும் நம்புச்சய்வாலும் ஸ்ரீகாரியஞ்செய்வாலும் விண்ணப்பஞ் செ-
ய்ய திருவாய்மொழிந்தருளனயடி [1*]

5. இவ்வாழ்வார்க்குத் திருப்படிமாற் றுள்ளிட்டு வெண்டிக் கித்த நிமந்தங்க-
னுக்கு இறுப்பதாக இறைமியாகச் சீற்று நிலம் பெறவேறுமென்று
தென்னுட்டுப் பசங்குளத்து சிங்கனரங்கன் கமக்குச் சொல்லிவரக்
காட்டினமையில் இவ்வாழ்வார்க்குத் திருப்-

6. பத்மாற்றுள்ளிட்டு வெண்டுந் கித்த நிமந்தங்களுக்குத் தெவதான இறை-
மியியா யிறுப்பதாக நாட்டரற் றுப்பெரக்கு ஸ்ரீகெளமக்கலத்து இரு-
ஷ் வினோயுங் நிலத்திலும் ஒரு ஷ் வினோயுங் நிலத்திலுமாக நிலங் கூந்தபடி
யிறையிலி முக்காலை இரண்-

7. மூர் நிலம் சூரி வதின் எதிரமானாடு கார் முதல் தெவதான இறையிய-
யாக இட்டெடம் இந்நிலங் கலந்தபடி ஒரிடமடைய இக்கார் மு
த்த நிமந்தங்கள் செலுத்துக என்று இங்கி-

8. ஸத்தக்கு சில்வரியுள்ள தெப்பெறப்பட்டது மிருதொழிக என்று திரு-
வாய்மொழிந்தருளித்து [2*] இவை வெண்பைக்குடிநாட்டு எழுஷ்ம¹-
ஊர்க்கொன் எழுத்து [2*]

Translation.

Hail ! Prosperity !

With the goddess of earth and the goddess of victory embracing his golden arms, with the goddess of speech desiring (him), with (his) single parasol over shadowing both the worlds in the righteous path of the four Vēdas, king Sri Maṇavarman alias Tribhuvanachakravartin Srīvallabhadēva, who wielded his sceptre, after having dispelled the black Kali (age) and conducted the work of government from the Himālayas to the Sētu, when kings bowed to him in suhmission, when the drums of victory sounded in front, when the war-bows got broken, when the tiger-token (of the Chōlas) retreated into caverns, and when the carps (the token of the Pāṇḍyas) frolicked on the golden Mount, was pleased to occupy the heroic throne which shone with brilliant gems, after having rightfully performed the anointment of victory:

when this king was pleased to be seated on the 'Munaiyadaraiyan' in the hall of his palace at Tirunelvēli in Kīlvembā-ñādu, on the 90th day of the year opposite the 16th year of his reign,— the ērīvaishnavas, worshipping priests (*nambu-seyvān*), and officials of the temple of god Puravari vinnagar-Ālvār at Puravari-chaturvēdimaṅgalam having petitioned to him, the following oral order was issued:—

Singan-Araṅgan of Paśun̄gulam in Tēṇnādu, having petitioned to us that some land should be obtained tax-free for the daily requirments of the

1. A stone is missing in this place.

god (Alvār) inclusive of *tiruppadimārru*, we gave as a tax-free *dēvadāna* double crop and single-crop lands, $\frac{1}{2}$ (*vēli*) + 2 *mā* in extent, in VIrakeraJa-māngalam irrigable under the Nāṭṭāgu, for providing the daily requirements of the god Alvār, inclusive of *tiruppadimārru*, from the *kār* (season) of the year opposite the 16th year (of our reign). We were also pleased to order that *silvari* and other taxes shall not be levied on these lands, and that the daily requirements shall be supplied from the *kār* of this year.

This is the writing of ṣūrkōḍ of Veypaikkudi.

Text.¹

1. ஷஷ்தி முஷி [1*] கொனெரிய்மேல்கொண்டான் என்கினாட்டு ஷுஷ்டிச் சம்பார்க்கு பூரவரிச்சதுற்வெதிமங்கலத்துப் பூரவரி(வி)வின்னகராம்வார் கொயிலில் மூலைவீசுவத்துக் கம்புசெப்பாலுக்குப் பீகாரியம்செப்பாலுக்கும் இவ்வாழ்வார்[க*]து அழுதுபடி
2. உள்ளிட்டு வெண்டுள் நித்தல் சிமந்தகளுக் கிறப்பதாக எட்டாற்றுப் பொக்கு சிரகொளமங்கலத்துத் தெவனாள இறையிலியிட்ட சிலத்துக்கு வரிசிலாரெழுத்திட்ட உள்வரியும் கண்வெ[க*]முனியும் பொதக்காட்டச் சொன்னெழும் [1*] உள்வரி.
3. ப்பதியும் செழுவிப்பதியும் மூன்று சிலம் முக்காலெ யிரண்டுமாவும் கைக்கொண்டு பதினைஞாவதின் எதிராமான்டுமுதல் இங்கிலத்துக் கடனமய் கொண்டு திருப்பதிமாற்றுள்ளுட்டு² வெண்டுள் நித்தாமந்தங்கள் ட.
4. சல்லப்பண்ணுக [1*] இவை வெளியாற்றாருடையான் எழுத்து [1*] யாண்டு சிக நாள் சாகுடு [1*]

Text.³

1. ஸு கொமாறபன்மரான திரிபுவனச்சக்கரவத்திகள் ஸுவல்லபதேவற் கியான்டு யகவதன் எதிராமான்டு நா-
2. ட்டாற்றுப்பொக்குவையக்குந்தவள்எட்டு ஷுஷ்டிசெயம் விரகொளமங்கலத்து வாலெலையெயாம் நான்கினாட்டு ஷுஷ்டிசெயம் பு[ர*]வரிச்சதுற்பெ. திமங்கலத்துப் பூரவரிவின்னகராம்வார்க்கு நித்த சிமந்தங்கள் செல்வதாக ஷுஷ்டாந்து செ[ப*]தகுளின திருபுகப்ப-
3. டியாலும் திருவாக்கிவழுவிப்பதியாதல் பூரவரிதினைக்களத்தா ரெழுதிட்ட உள்வரிப்பதியாலும் உடையெர்முனையத்தையுச் செடையீட்டாலும் பின்னையார் குலைசெக்காதெவர் சியெகப்பதியாலும் தெவதாள திறையியைக் குற்றாய முட்.
4. பட இவ்வுரில் இட்ட சிலம் முக்காலெ இரண்டுமாவுக்கும் இறைப்பதி சொலால் சில மளங்கு நான்கெல்லையிலுக் கிருவாழியு மெழுத்தாணியும் டாஷ்யனமங்கள் கல்லும் எட்டிக்குடுத்து இந்வெ[வ*]த்துக்கு இறைப்பதி சில மொருமாவுக்கு எழு-

1. Registered as No. 4 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 A. D.

2. Read முஷ்டிடு.

3. Registered as No. 7 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 A. D.

5. கல செல்லும் அந்தராயக் திரும் இரண்டும் இவ்வாழ்வர் கன்மிக்கைக்கூலசுக்கு குடித்து தாவுடைக்கூலம் வருவொமாகவும் இங்கிலத்துக்கு கைத்தடியும் எழுதிக்கூடித்து இக்கார் முதல் இங்கிலம் முக்காலை இரண்டுமொவுங்காட்டுக் குடித்தொம் இவ்விருகொளமங்-

6. கலத்து வைசெலையொம் இவ்வாழ்வர் கன்மிகளுக்கு இப்படிக்கு இது எழுதிக்குடித்த நாறூர் நாராயனன் திருவாசகமுடையான் எழுத்து உ

Translation.

In the year opposite the 16th year of Sri Māravāri alias Tribhuvanachakravartin Sri Vallabhadēva in accordance with the royal order, written and special, the *ulvari* (revenue order) of the *puravari-tinaikkalattār* (the land revenue officers), the *kaṭaiyīdu* (order) of Uḍaiyār Muṇavadaraiyār, and the *niyōgam* of Pillaiyār (prince) Kulasekharadevar, we, the assembly of Virakēra-la-māngalam, a *brahmādēya* of Vaikunta-vaļanādu in Nāṭṭārappōkku, agreed to give 7 *kalam* of paddy per *mā* (in kind) and 2 *tirama* (in coin) of *antarāyam* (internal revenue) to the temple agents, for the daily expences of god Puravari-viṇṇagar-Ālvār at Puravari-chaturvēdīmśāngalam, a *brahmādēya* of Nāñji-nādu, on $\frac{3}{4}$ *vēli* + 2 *mā* of tax-free *dēvadāna* land, after having measured it by the rod (used for assessing tax) and after having set up boundary stones marked with the *chakra* and the stylus at its four boundaries.

We, the assembly of Virakēra-la-māngalam, having obtained a document therefor, wrote a *kaittādi* (transfer deed) for this $\frac{3}{4}$ *vēli* + 2 *mā* of land, from this *kār* season to the agents of this Ālvār.

This is the signature of Nārāyaṇa-Tiruvāchakamudaiyan of Nālur, who wrote this in this manner.

No. 3—Record dated in Kollam 336.

The subjoined inscription is dated in the year opposite the Kollam year 335, and registers the gifts of 1 *mā* of land each in Kōṭṭāgu alias Mummuḍi-Śōḍanallur by the two individuals, Tirumāgumārvap of Kūruṅgudi and Saṅkarn-Viṭāṅkāp, towards the expenses of daily worship and offerings respectively in the temple of Puravari-viṇṇagar-Ālvār.

The boundaries of the two bits of land have been detailed in the inscription, among which occur the following names, Uttamarāmaṇ-kāl, Kallārāi, Neduntudaval, Atavārāi, Sāndi-vayal, Kūndārāi and Alavādān-vayal.

(No. 57 of 1100).

Text.¹

1. நாராயண மாண்டுஞ் சென்திராமாண்டு இடபாராயது கோட்டாருஞ் மூம்மூத் சொழுநல்லூர் குறுங்குடி திருமதுமார்வனென் புரவரித்துங்கை சர்வார்க்கு சித்தல் நிமந்த மாசுத்தார்க்கு செல்வதாக நாங்

¹ The stones are disarranged.

விட்ட நீ மாவது இல்லூர் என் ரூம் உத்தமராமன்காலுக்கு தெற்கு கல்வறைக்கு மெக்கு புண்கறைக்காலுக்கு வடக்கு உதை அரிவாளுக்கு கிழக்கு¹ இங்கான்கெல்லை எடு

2 யும் உத்தமராமன்காலுக்கு வட[க்கு]¹ அவற்றைக்கு கிழக்கு¹ சாட்டு மூக்கத்துக்கு தெக்கு¹ செடுத்துவறவுக்கு மெக்கு¹ இங்கான் கெல்லையில் எடுவு அதவறை கு காணியும் ஆ ரூம் ஒனுமாவும் மெற்படி பூரில் சங்கரவிடங்கள் இவ்வாற்வாற்கு திருவழுதுக்கு ஆசந்திரதாரா-
ன் செல்வதாக விட்ட ரூ இல்லூற் றரு பூவில் செந்திவயற் காலுக்கு வட[க்கு]¹ கு பூமறைக்கு

3 ஆ ம் சானுதிபூரமுடையர் தெவதானம் பிரயைறைக்கு மெ-
க்குய¹ இங்கான்கெல்லை எடுவு ரூ அரைமா யரைக்காணியும் இதூபூவில்
ரூம் ஆற்றைக்கு மெக்கு¹ அளவாதான் வயற்காலுக்கு தெக்கு¹ குண-
்டறைக்கு கிழக்கு¹ வெப்பறைக்கு வடக்கு¹ இங்கான்கெல்லை எடுவு கிழ-
க்கு கூக்காணி அரைக்காணியும் ஆ ஒருமாவும் இவ்விருவொழும்
இங்கில் இரண்

4 பிலும் வெட்டுக்கொள்கவென்று திருப்படியிலே நிர்வாரத்து-
க்குடுத்தோ [ம்*] இவ்வாற்வார் கண்மிகளுக்கு குறுக்குடி திருமற-
மார்வனும் சங்கரவிடங்களும் இவ்விருவெரம் [॥*] இவை குறுக்குடி
திருமறமார்வன் எழுத்து இது சங்கரவிடங்கள் வாவெஜீயான்மைக்கு
சொல் ஞுதிச்சன் எழுத்து இப்படி அறிவென் விடங்கள் சங்கரன்
எழுத்து இப்படி மங்கலச்செரி பெரியாண்டரன் பற்பனுபன் எழுத-
து [॥*]

No. 4.—Two records of Vira Ravivarman: Kollam 336.

The subjoined two records go together. The first of these dated in Kollam 336 states that the agents of the Venadu king Vira Ravivarman-Tiruvadji made a gift on behalf of the king of two pieces of land, 10 *mā* + *mundirikai* in extent, in Tālaikkudi, for the expenses of providing offerings to god Puravari-vinnagar-Ālavar and of maintaining a perpetual lamp in the temple.

7½ *kalam* of paddy which was the tax on these lands was ordered to be measured out to the temple by the measure called 'Puravariyāp', and demarcation stones marked with the chakra (*truvādi*) were ordered to be set up on the boundaries of these *tiruvidaiyāttam* lands.

The second inscription is a counter-agreement which the revenue officials of Nānji-nādu and the assembly of Tālaikkudi gave to the temple officials of Puravari-chaturvēdimāngalam in regard to the supply of the stipulated quantity of paddy for the expenses. Keralasantōsha-Pallavaraiyāu figuring as a signatory in this record has also been referred to in the Karuppukkōṭṭai inscription of Kollam 338.

1 These are expressed by symbols.

Text.¹

1. ஷை பீ [1*] ஓரல்லம் தொன்றி நாகரிக மாண்பைக் கெதிரமான்டு இடப்பாய்று சு சென்ற சனி மக்யிரத்து நான் செய்த தன ஒலைக் கரணமாவது [1*] வென்று வாழ்ந்தருளுகின்ற பூர்வீர இரவிவர்ம்ம திருவடிக் குமைந்த அதிகாரர் புரவரிச்சதுவெழிமங்கலத்துப் புரவரின் [ந்னாகர் ஆ]
2. ந்வரர் [க*] கு நித்தல் ஸிமந்தத்திலும் ஒரு திருங்தாவிளக்கின்றும் திருவினையாட்டமாக ஆசந்திரத்தான் செல்வதாக விட்ட தாழைக்குடிக் கார்காலாலும் சாரப்புறாகும் செய்யகெளியாலும் நிர்பாஞ்சகெல் விளைவது உண்ணக்கிட்டை இரும் எப்படதம் புதுவூரர் மூலியில் ருடபம் ஆக
3. பத்துமா முந்திரிகையும் இக்காலம் முதல் ஆரோடோத்த கடமை மாத்தால் ஒன்றும் இவ்வாழ்வார் கண்மிகள் தா வெழுதிக் குடித்து புரவரியானிலே பூர்ப்பண்டார அறைவாகவிலே அளப்பித்துக் கொண்டு இச்சிலவு முட்டாமல் செல்வதாகவும் இ இத்துக்கு கான்கெல்லையிலுர் திருவாழிக்கல்லு காட்டி
4. இம்மார்க்கம் கற்பிச்சமைக்கு கல்லிலுஞ் செம்பிலும் எழுத்துக் கெவட்டித்து இச்சிலவு முட்டாமல் செல்வதாக கற்பிச்சமைக்கு இவை புவாலனையைன் எழுத்து [1*] சிங்கனரங்கன் எழுத்து [1*] எரயன் கங்கரன் எழுத்து [1*] கொங்க தெவன் எழுத்து [1*] திருவேழுத்து வ.

Translation

Hail! Prosperity!

This was the deed (*olai-karanam*) of gift made on a Saturday with Maka-yiram-nakshatra when six days had expired in the month of Idavam in the Kollam year opposite the 336th year after the appearance (foundation) of Kollam.²

The lands which the agents of Sri Vira Ravivarmayan-Tiruvadி, who was ruling over Vēṇādu, gave as *tiruvidaiyāṭṭam*, to continue as long as the moon and stars endure, for the daily expenses of the god Puravari-viṇṇagar-Ālvār of Puravari-chaturvēdimaṭigalam are:

the plot called Unṇantiṭṭai, 7 *mā* + *mundirikai* in extent, irrigable for paddy cultivation under the Chārakkāl of Tālakkudi, Sārappurakkuṭam and the channel of Seyyāṇēri, and

3 *mā* of land in the Puduvūrār-mulai:

in all, for this 10 *mā* + $\frac{1}{2}$ (*mundirikai*) of land, the servants of the Ālvār shall write a deed and have the tax in kind current in the village amounting to 7 *kalam* per *mā*(?) of this land, measured at the door of the temple-treasury by the measure called 'Puravariyāṇ', and thus provide for the expenses without fail.

As it was ordered that (boundary) stones with chakra-marks shall be set up at the four boundaries of this piece of land, that this order shall be engraved

1. Registered as No. 3 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 A. D. (Published in the *Indian Antiquary*, XXIV, p. 257).

2. There is some mistake in the date cited.

3. The details correspond to A. D. 1161. April 29, Saturday, '85.

on stone and copper, and that this expense shall continue without fail, this is the signature of Pullalapaiyap. The signature of Singap Aranagam: the signature of Nārāyanap-Saṅkaraṇ: the signature of Kōdai-Devan.

The sacred mark १

Text. १

1. வைதி மூரி [१*] யெடு இடபாயற கு செங்ற சனி மகாரித்தி னான் நாஞ்சினுட்டிக் காரியஞ் செயின்வர்களுந் தாழைக்குடி-பூருங் கூட இருங்க செதுகுடுத்த பரிசாவத [१*] புரவரிச்சதுவெ-திமங்கலத்து பட் ரவிவர்ம் திருவடி
2. க்வமைந்த அதிகரர் திருச்செ[ந*]கடைக்கும் திருந்தாவிளக்குக் கிருவன்னாஞ் செதுகுளி வந்த திருப்புக்கப்படி தாழைக்குடி-க்கிடசெரிச் சார் காலாறும் சாரப்புறங்கு செய்யானெரியாதும் நீர்பா ரங்குலையில்
3. கூ-ம் ஆடும் பத்துமா முந்திரி கையும் இந்தரன் முக்ல் கைக்கொண்டு பா-ரெடொத்த கடமைகொண்டு இவ்வாழ்வாழ்த்து நித்தமியக்கும் திருந்தாவிளக்கு மாச்சுதாங்கு செல்வ தாகவும் சில்வரி செத .
4. ரம் இந்திலத்துக்கு இறுப்பதாகவும் இப்படி இந்திலக்கொண்டு முட்டாச-செலவு சேவிதாகத் திருவன்னாஞ் செதுகுளினபதுபெய் கல்விதும் வெட்டிக்குடுத்த இந்திலத்துக்கு நான்கெல்லை க்குடுத்தொக் கிக்கா-
5. ரியஞ் செய்யின்வர்களைக் கூட இருத்தி இத்தாழைக்குடி ஊரோம் இவ்வாழ்வர் கண்மிகளைக்கு [१*] இப்படிக்கு அரையா பசிதாக்கி எழு-த்து இவை கொளன் அரங்கக் கூடுத்து இவை இவை விக்கிரமன் அரங்கன் எழுத்து . இவை வெளாள் கொள்ளுன நாஞ்சினுட்டி மூலவங்களை எழுத்து இச்செய்கலவெளை எழு-தினென் சொலிற் கண்மிகளுந் தாழைக்குடி ஊராகும் பணிக்க எழுதி-னென் ஊர்க்குடையான் வெள-
6. [२] சு எழுத்து கொள்ளுத்தொழுப்பல்வரையக் எழுத்து கொள்க்க கிக்கிரமன் எழுத்து அங்க்கன் சக்கிரபாணி எழுத்து [१*]

No. 5—Four fragments in the same temple.

The following four fragments are found on a few slabs embedded in the base of the same temple. They must have formed part of some complete inscriptions, of about the same age as those published above; but as many of the inscribed slabs have been disarranged during some recent renovations conducted in the temple and as the debris is also left standing in the inner *prākāra*, the missing slabs cannot be easily made visible.

One of these incomplete bits quotes the date Kollam 372, while another referring, as it does, to a gift of money by Kurungudi Tirumugumārvan living in Vadaseri alias Mummudisōlanallur who has figured in another inscription of

1. Registered as No. 56 of the Trav. Epig. Coll. for 1100 m. v. One stone is missing in the middle of the inscription.

Kollam 336 must therefore have belonged to the same period. A third fragment relates to an endowment of land in Kadigaipattanam in Kuru-nādu made by three individuals, Araśu of Rāmaṇ-Araṅgan of Kūruṅgūdi and Kāri-Kāli, for providing for the *Tiruvāyomoli* being chanted in the presence of the god. The texts of these records are given below:

A

1. ஷவி ஸ்ரீ புவரிவின்னகாம்வார் தெய்தி ஏதிகாரமு
2. சின் காராயன் பக்கல் குடித்து வடபாறை மன்னாடி
3. ஸ்பெரியகுளத்தின் கீழ் வடகொம்பில் ஸ்ரீ ஷவத்திலை ஒற்றி
4. திருவிரூபம் திருநாவிளக்கு க்கு அச்ச பன்னிரண்
5. நூமத்தில் ஆண்ணவர்கள் கையிலை குடித்து செஷ்துவ
6. க்காம்பிசெட்டு ஸ்ரீ விசெந்துமூல்தாந் கல்பிச்ச அச்ச க இ
7. பிச்ச அச்ச க இதுர் ரா[ஃ*]ரா[ஃ*]காராபணன் கல்பிச்ச அச்ச க திரு

B

1. க 44-க்கள் [வைச்]கார் வைச்கக்குழுதல் சாத தின்ப
2. சிற்றேந்தியக ஸிழல் [கூடி. திருநாமப்பெரில்லை எழுதித்தங்குத தெ-
வாடு
3. வன் கவப்பாவனன் நிதீம் ஒரு அறு முட்டாமல் செல்ல கல்பிச்ச தந்த
அச்ச
4. துக்கும் திருநாவிளக்குக்கும் உண்ணக்கிட்டன கு ச்திருவிடையாட்டம்
மை
5. க்கு இரண்டுஞ் செல்கிறிதுல் வங்குதூஷிவடி கல்பிச்ச அச்ச தந்தார் உவழுர்
பன்னி
6. ச்ச அச்ச க இருங்கண்ட பாதீசாரதி கல்பிச்ச அச்ச க வங்கிபுறத்து ஸ்ரீ-
காஷ்து
7. ஆக அச்ச பன்னிரண்டுஞ் செல்கிற வங்குதூஷிவடி பன்னிரண்டு ஸனங்-
அமரண்

(No. 65 of 1100).

C

1. த்து அரசு குறுங்குடியும் இராமனாங்காவுக் காரிகாளியும் இம்மூலவாம்
புவரிவின்னக ராம்வார்க்கு திருமுன்பே நிதீமும் திருவாமோழி
யி-
2. டையரட்டமாடிக நாங்கள் விர்வார்த்த நாங்கள் குறுநாட்டு கடினகபட்ட-
னாத்து பெரியகுளத்தின் கீழ் காளி அம்பவென்ன விரமங்கிக்க செ-
3. டைய கு மாடங்கள் கு நாற்றுநாற்றியும் இக்கால முதல் இங்கிலத்தில் மு-
ன்புள்ள ஒற்றியும் விட்டிக்கொண்டு அனுபவிப்பதாக ஸ்ரீவார்த்து
குடு
4. கண்மிகளுக்கு இம்மூலவாம் இப்படிக்கு அரங்கன் கூப்பாக் எழுத்து இப்-
படிக்கு இவ்வெல்லை எழுதினென் அரங்கன் இராவுண் எழுத்து இ-
ப்படிக் கு செத்திர

1 (No. 14 of 1093)-

1. ம் தெநையார்குளத்தில் மெம்மடைப் போ-
2. குந்தாவிளக்கு நாந முட்டாமல் செதுத்த
3. பம் க க்கு நாந் அச்ச புக்கிபுறத்து வி
4. குந்து எளிதுருவின்கள் கல்பிச்ச
5. குந்தாவிளக்கு நாந்தாக்கு அச்ச கல்பிச்ச

5. கூம என் எழுத்து இப்படி அநிவென் பராஞ்சன் கண்ணன் குரிமனு கருமாணிக்க செட்டி எழுத்து இனவ தாயன் கண்ணன் எழுத்து உ

D

1. கொண்டு அரைஞ்செல்கிறது குரக்கெணி கொல்லத்து தெவன்
2. கெக்கு பண்டாரத்திலே நெல் விற்று கல்பிச்ச அச்சு பண்ணிரண்டும் ஆக அச்சு உயிசம் இ
3. வூரிலுட்டன் கல்பிச்ச அச்சு க யிராழூர் யாழுமூர்த்திலுட்டன் கல்பிச்ச அச்சு
4. ச அச்சு க வடமெரியாந மும்முடி சொழுங்னார் குவங்குடி திருமறு மார்வன் கல்
5. சார் முப்புறத்து கடுவில் திருவெண்காடு லட்டன் கல்பிச்ச அச்சு உ இக்குடி ஸ்ரீயாழுட்ட

No. 6—Two records dated in Kollam 335+1.

The following two records relate to one transaction. Land having the growing capacity of six *kalam* of paddy was sold by the two brothers Udayār Damodarañi-Kaṇḍañi alias Vikramasōla-Āṅkudivelār and Udayār Damodarañi-Keralāñi alias Virapāndya-Āṅkudivelār. Vilattūr-veļāñi who took over the land on *kārāṇmai*-tenure agreed to measure out, every harvest, six *kalam* of paddy by the *padiyālakkāl* (measure holding 10 *nāli*) for providing two *nāli* of rice daily for the offerings to god Puravari-viṇṇagar-Ālvār. This land was called Maṇṇadi and was situated in Kuṇakkōḍa, which formed part of Kuṇdūrkāvū.

(No. 58 of 1100).

Text.¹

1. ஸ்ரீ வீதி பர்சு [1*] கொல்லாக தொங்கி நாகமிடு மாண்கடக் கெதிராமான் திடப்புனியழுவு சென்ற காயறு திருவாதிரை ஞன் செய்த ஏரியமாவது [1*] புவனி
2. வரிசின்னைக ராம்பவர்க்குத் திருப்பொங்காந் திருமடைப்பள்ளி நாழியால் சித்த மிருநாழி அரிசி ஆசன்திரதாங்கு செல்வதாக பிரகில் தாமேரிரன் கண்டனுண விக்கும்பொழு
3. குந்தகோட்டே மண்ணைதில் கிளத்தூர் விவளா னுண்குடி மாண்புவானுல் விலை கொண்டுடைய சூப்பகிழிக்காலர் ஸஹகாத்தின் மெலும் பூவுறி கொண்டு நெற் பதினாறிகாலர் லருகலஞ் செய்து
4. து குடுப்பிதாக கற்கிச்சக் கல்விதுஞ் செம்பிதும் வெட்டுக் கொள்வதாக பிரட்டி குடுத்தென் விக்கும்பொழு ஆண்குடி வெளாளென் இவ்வாழ்வார் கண்மிக்கஞ்கு [1*] இப்படி கிணவ ஏரில் விக்கும்பொண்டரன் எழுத்து [1*]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the year opposite the year 335 after the appearance of Kollam, on the 6th day (expired) of the month of Idavam—a Sunday with Tiruvātirai-nakshatra,¹ the following transaction was made:

1. The details correspond to A. D. 1161, April 30, Sunday '83.

Dāmodaraṇ-Kandap alias Vikkiramaśōla of Pirakil, having, with libation of water, agreed to measure out six *kalam* of paddy by the measure holding ten *nāli*, as produce on the land (having the sowing capacity) of six *kalam* of seed, which Vilattar-vēlāṇ Äṅkudi-Malāvāṇ of Kuzakkōdu had purchased in Manḍadi, promised further to the temple officials to have this engraved on stone and copper.

This is the writing of Vikraman-Ändap of Pirakil.

(No. 12 of 1093).

Text.

- 1 கொல்லக் தொன்றி கூாஷ்டிடு மாண்டன் ஜெதிராமா
- 2 குண்டேற்காவிற் குறக்கெட்டு ம[ன*]ண்டக்கு நான்கெல்லை அகத்தும் உடையார் தாமொதான் கண்டன் வித்துமனுன் சொழுதூண்குடி வெளாரும் உடையார் தாமொதான் கெரளனுன் விரபாண்டிய ஆண்குடி
- 3 ய்யபாதத்துக்கு காரண்கமயாக விற்று[த]தந்தமையில் இங்கிலத்தில் கட்டும் பதினாற்காலாற் பூவுத்து அளங்குக்குடுக்குநெல் அதன்மூலம் புரவினின்னக ராம்பாற்கு வித்தம் இருந்து அரிசிதி . . . எவ்விதாழியாற்
- 4 திருப்பொனகம் செல்வதாக உடையார் ஆண்குடிவெளார் கற்பிச்ச எண்க்கு வியெரசம் வரக்காட்டினமையில் இவ்வாழ்வார் கண்மிகள் கைப்பால் நாவுகெண்டு பூத்தொறும் பகினுழிக் கலந்துகைமு.
- 5 ம் ஞுசெல்வ முட்டாதபடி அளங்கு குபேப்பதாணன் வினத்தூர்வெளா. ஜென் இவ்வாழ்வார் கண்மிகளுக்கு இப்படிக்கிவை வினத்தூர் வெளான் ஏழுத்து விவர்கள் சேர்வல் இச்செம் . . . எழுதினென்தரமுக்குடி வெளான் மதியென் எழுத்து [॥*]

No. 7—Two records of Vira Ravivarman: Kollam 340.

The subjoined two records are complementary to each other. One is dated on the 6th day of the month of Chingam in the Kollam year 340, and the other, though its date portion is built in, can be presumed to have been engraved four days later, on the 10th day of the same month. From these inscriptions we learn that the agents of the Vēṇāḍu king of the time, who was presumably Vira Ravivarman-Tiruvadi made a gift 12 *mā* of land for providing offerings of four *nāli* of rice to the god, and for feeding thencefrom two brahman-wayfarers daily in the temple, and that this land was leased on *kārāṇmai* tenure by three battalions permanently stationed at Kōṭṭar alias Mummuḍiśōlānallūr, namely, Arikulakēsari-terinda-villigal, Irumuḍiśōla-terinda-villigal and Satyāśrayakulakālu-terinda-villigal. As has been stated already, it was Kulōttūṅga I (A. D. 1070-1119), the great Chōla king, who conceived the idea of stationing garrisons in the conquered countries, so as to guarantee the permanence of the Chōla conquests. This record which must have been incised only half a century later, testifies to the continued existence of the Chōla garrison at this frontier station.

It may be noted that the several battalions of the army were in those days named after one or the other of the titles of the reigning Chōla sovereign or any

of his predecessors,—such as Arikulakēsari (a lion to his enemies), Irumudiśōla (the Chōla king wearing the two crowns of the Chōla and the Pāṇḍya) and the Satyāśrayakulakālu (Yama to the Satyāśraya or Chālukya dynasty). ‘Terinda’ is an epithet signifying ‘well-known’ or ‘chosen’.

(No. 64 of 1100).

Text. 1

- 1 ஷி வி ஸி [+] கொல்லக் கொன்றி காசும் மாண்டு சின்னாயறு கூசெ-
ன்ற நாள் செய்த தானவெரலைக் கரணமாவது [+] கே
..... திருவத்தக்கமைக்க வுநிகாரர் புரவரிசக்குவெ-சிமன்கலத்து
புரவரிவின்னாக ராம்வாற்று நித்தம் நானுழி அரிசி திருப்பொ[னக-
தது]க்கு
- 2 ம் அறை வழிபொக்கர் இரண்டு பூரவூண லெரஜுனத்துக்கும் கற்பித்து
யிட்ட இம் கொட்டாரு வ்வாழ்வாற்கு நித்தல் சியக்குத்துக்கு தங்கள் காரண்மை திருவிடையாட்டமாகக் குடுத்த இ-
ளைக்குத்தப் பால்ஆற்றுக்கு கிழக்
- 3 வும் கைச்சிகிறையாதும் நீருண்டு நெல் விளைவிது செரமாசி நிலகண்டன்
பற்று இம் பண்ணிரண்டுமா க்கால முதல் கைக்-
கொண்டு இச்சிலை ஆச்சுத்தரம் செல்லுமாறு கல்பிச்சுமைக்கு இ-
வை கைதைய்வாய் கொள்ள குமரன் எழுத்து
- 4 யணன் எற்றபொழுன் எழுத்து காளி குன்றப்பொழுன் எழுத்து திரு-
வெழுத்து எ- . . .

(In continuation of this).

(Nb. 63 of 1100).²

- 1 வைதி ஸ்ரீ [!*] கொடு பந்து செந்த நாள் செய்த தானப்பிரமரணமாவது [!*] கொட்டரூண மும்முத்சொழுங்களில் நிற்கு சிலைப்பட்ட அரிகுலகெலாரில் தெரிய வில்லி [கனில்]
- 2 நாயக முற்பெர் படவளவு மூள்ளிட்ட பெரும்படையும் இருமுத்சொழு தெரிய வில்லிகளில் நாய் சத்தியரச்சிரியகுலகாலர் தெரிந்த வில்லிகளில் நாயக முற்பெர் படவளவு மூள்ளிட்ட பெரும்படையும் ஆக இருந்து கொந்து படையு [ம் புர].
- 6 வரிச்சுதவெட்டிமக்ஞலத்து புரவரிச்சுஞ்சுக ராம்வாற்று சித்தல் விமக்ஞ [ம்*] சூசனுதாரஞ் செல்வதாக இ இயங்குத் பாலைத்துறக்கு கிழக்கு² சொமாசி நீலகண்டன் பற்று
- 9 கைச்சிறை மாணெரியா ஹஷ்டீருஷ் ட நெல் விளைவது எங்களுக்கு காராவன்

No. 8—Record of Vira Ramavarman: Kollam 872.

The subjoined record belongs to the reign of the Venādu king Vīra Rāma-varman-Tiruvaḍi and is dated in Kollam 372. The agents of the king utilised

1 Some stones are missing.

2 The inscription is incomplete.

3 Expressed by a symbol.

four *taḍis* of land, 3 *mā* in extent, from the lands originally belonging to the *pallichandam* in Kōṭṭāru as *kidairitti* for maintaining two teachers who were employed by the village *sabha* for teaching the *Rigveda* and the *Yajurvēda* to students in the temple.

Pallichandam is the land set apart for the upkeep of *pallis*, which in early Tamil inscriptions generally signify Buddhist or Jaina institutions and temples. Chōla inscriptions abound in references to such provisions made by the tolerant Chōla kings. The 'palli' referred to in this record must be the Nāgarajā temple of Kōṭṭār alias Mummidisōlunallūr, which was originally a Jaina temple of Parśvanātha, before it was gradually converted into a shrine of Anantālvār and Krishna, owing to the powerful impact of Hinduism on declining Jainism in South Travancore.

Text.¹

- 1 வைதி ஸ்ரீ [**] கொல்லங் தொன்றி நூர்களில் மாண்ணு ஆயிகநாயிது உடை சென்றங்கள் செய்த தான்வொலீக் கரணமாவது [**] வென்று வரம்-ந்தகுளின்ற ஸ்ரீவீர திராம்-
- 2 வர்மம் திருவுடிக் கமைந்த அதிகாராகுடைய உக்ட்டாற்றுப் பள்ளிச்சந்த-த்தில் புவரிச்சகதுவெழிமங்கலத்துப் புதக்குளத்தின் கீழ் அமாவ-ஷைய்ப்புறமுத்தக தழ
- 3 க ரூபம் தெற்கு ஆலறை அதித்ததடி க ரூபம் திதன் தெற்கு கட-வையகறக்கு மெக்குத் தடி உடு பைம் ஆக ரூபம் புவரிசின்னகராழ்வார் கொழி-
- 4 வி லிருந்து கீழெழும் யகூவெழும் துதியிக்க ஸ்ரையாய்க் கல்பித்த உ-வாழ்நாய்ந்மர் திருவற்கும் கிடைவரத்தியாக இக்கால முதல்கைக்-கொண்டு விளைஞ்ச
- 5 செய்து கடமை நெல்லுப் பள்ளிச்சந்தம் ஜிவிதக் [**] ²
- 6 ரயன்மார்கு கிடைவரத்தியாக ஆச்சுதாரம் . . . தினம்
- 7 பாப்பதும் அறியும் பட்டாழிக் கொவிள்ளன் குமரனி
- 8 ரதை இரணி எழுத்து செங்க விக்கிரமன் எனுக்கு தெ

No. 9—Tamil record of Kollam 663.

This inscription relates to the gift of 401 *Kaliyugāraṇa-paṇam* by a certain brahman named Nārāyapa-Bhaṭṭa, a native of Vāṭigipuram residing in Puravari-chaturvēdimāṅgalam, a *brahmadeya* in Nāñji-nāḍu. With the interest accruing from this amount, it was stipulated that offerings of two *nāḍi* of rice should be provided to the god, and that the cooked food should be utilised for feeding a brahman. The *Kaliyugāraṇa-paṇam* was a small gold coin named after Maṇavarmaṇ Virā-Pāṇḍya (A. D. 1450) who had the surname of 'Kaliyugāma'.

1 This record registered as No. 60 of the Trav. Epig. Colln. for 1100 A. D. is engraved on two separate stones.

2 Some other stones of the inscription are missing.

Text.

1. ஸாவாஸ்தா வைவி ஸ்ரீ [1*] கெரல்லம் கூ[ர]காட்டி கூத மீ .
2. உடிஅட வாமுவடவகீத்து வைக்காட்டியும் விப-
3. ஸமக்கிமமையுடி யாத்தொமாமமும் பெற்ற ஸ்ரீமா.
4. ஸமத்து நாள் செய்த உத்தொவாவடியுடிதாதவுட.
5. ஸண்மாவது [1**] நான்சினாட்டு ஸ்ரீ ஸ்ரீமித்யும் புரவுடி:
6. சுசுதுவெ-திமக்கலத்து கயினர் புரவரினின்-
7. னவர் எம்பேருமான் சொனினில் இவ்வுமரத்து வ.
8. க்கிப்புறத்து நாராயணையட்டு குயா-ரீரா.
9. வெந்தியாவியுங்கி க்கும் வைக்கத்தீத்துக்குமா-
10. க சுந்தரதாவடி ஒரு நம்மோரத்துக்கு நாள்
11. ஒன்றக்கு அமுதபடி இருநாமியாக வைத்து சி-
12. வெதித்து ஒருபூர்ணான நம்மோரமாக நாள்தெர-
13. மும் அசனம் செய்து பெரர கற்பித்து இங்கி-
14. னர் சிபண்டாரத்தில் குடுத்த கலியுகராமன் ப-
15. சாக இப்பணம் நானுற்று ஒன்றில் இருஷி கொ-
16. ணடு இவ்வுமரத்து ஸ்தாக்ருப் ஸ்ரீ கவனி-
17. வர்களுமாக குட்டாமல் கடத்திப் பொரு-
18. மபதியும் கற்பித்து இப்படி வைக்கத்து கல்வி-
19. லும் வெட்டுவித்துக் குடுத்த வக்கிப்புறத்து
20. நாராயணையட்டு க முத்து [1**]

Translation.

Be it well. Hail prosperity!

The following deed of gift, preceded by libation of water, was made on the 28th day of the month of the Kollam year 663, corresponding to a Thursday with ekādaśi-tīthi of the first fortnight, Mrigasīrsha(-nakshtra) and Dhṛīta-yoga:—

In the temple of god (Nayīpār) Puravari-vinnagar-Emberunām of Puravari-chaturvēdīnāngalāni, a *brahmadēya* of Nāñji-nādu, Vāṅgipurattu Nārāyaṇa-Bhāṭṭām residing in this village (*agaram*), desirous of increase in longevity, health, and wealth, and for offspring, remitted into the temple treasury of this god 401 Kaliyugarāmām-*panam*, for providing daily offerings, till so long as the moon and stars endure, of two *nālli* of rice to the god, and for feeding a brahmin with it thereafter.

With the interest (*riddhi*) accruing from this four hundred and one *panam*, the *bhattas* (brahmans) and the Śrīvaishṇavas of this *agaram* (village) shall conduct this (feeding) without fail. Stipulating thus, Nārāyaṇa-Bhāṭṭām of Vāṅgipuram had this engraved on stone: this is his writing.

No. 10—Two Vatteluttu inscriptions at Nattalam.

The subjoined Vatteluttu record is engraved on a stone set up near the (*ambalam*) wayside rest-house in the village of Nattalam. It is dated in Kollam 840, and it records the gift by Tiruvikkirāmām-Ravi of Nattalam of a field called

Kallaya, 4 *mā* in extent, and some small bits of land for the maintenance of this wayside choultry. The separate items of charity which were intended to be provided by this *ambalam* have not been specifically enumerated in this inscription; but they may have been the usual supply of water, pickles, salt, torches etc. to the way farers.

The *Vatteluttu* script in which the record is engraved is characteristic of the period *i. e.*, the middle of the seventeenth century A. D., and its peculiarities can be studied from the plate facing this page.

Text.¹

- 1 செல்லம் அரசை தாமரை [ஆ] மரதம் யநி க-
- 2 கட்டாலம் தெசத்து திருவிக்கொடையெனிரவி
- 3 கேட்டச் சும்பலத்தினு விட்டுக்கொடுத்த வக-
- 4 யாவது [**] செடி அம்பலத்தில் அங்கூடு இருந்து
- 5 தற்மும் கடத்திக் கொடுத்த செடி அதகுளத்தின் கீழ் க-
- 6 னமரை விட்டுக்கொடுத்த செடி அதகுளத்தின் கீழ் க-
- 7 வீற கும் செடி குத்தில் தெக்கணங்த-
- 8 விக்குழியும் செடியானு நடுவெங்கி ஆண்டு-
- 9 க்கு சும் சும் கிலெவாக [குலி]யள் கிலெவு ஏ
- 10 பூம் ஆக சு டு அக்கும் விட்டுக்கொடுத்த புகை[ஏ]-
- 11 படம் கொடுவிளையும் ஆவணிவிளையும்
- 12 வாழத்தெரட்டம் புரப்பத்தில்த: தெ-
- 13 கு யம் ஆக இவகை கிலத்தாலும் புகை-
- 14 படத்தாலும் ஒன்ன இரசக்காவும் அதச-
- 15 ஆ யாவிச்சு வருங்கெட்டந்த யாதாலெருத்த-
- 16 ஈ இதினு விக்கொம் செய்விந்த பெர் கே-
- 17 க்கெங்கொயில் சாரம்பகலை கொங்க
- 18 சோழம் கெட்டந்கொன்வாராகவும் வணி:
- 19 நன்றாக

Translation.

On the 15th day of the month of *Ādi* in the Kollam year 840, the following was provided in regard to the *ambalam* built by Tiruvikkiramañ-Iravi of Natālam-deśam.

The lands which were given as a charitable endowment to the man who stays in the *ambalam* and conducts the charity are 4 *mā* of land called Kallaya under the *Sudakuļam*, and a separate *kuļi* of land adjacent to the southern bund of the same tank. The two sites called *Neđuvilai* and *Avanivilai* were also given to provide the amount of 18 *panam* in all—6 *panam* for the expenses of planting per year, and 12 *panam* for the labourers' wages. Ten cocoanut trees in the *Vālaittōṭṭam-puraiyiḍam* were also given.

When these lands and sites are being enjoyed, after the due taxes have been remitted; if anyone create an obstacle to this charity, he shall incur the sin of having killed a tawny cow on the banks of the Ganges.

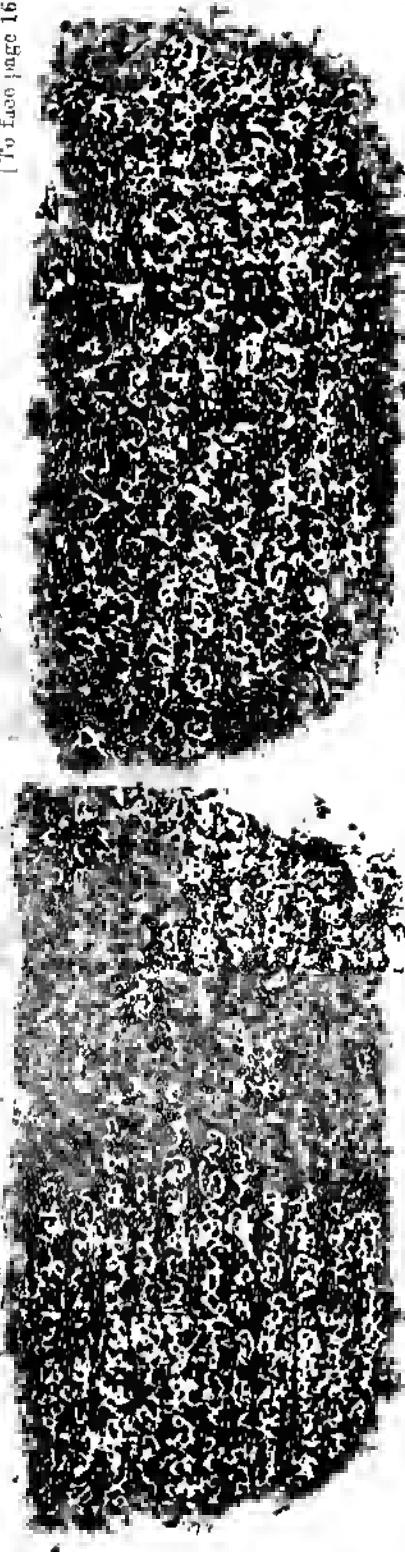
Hari ! Be it well !

1 Registered as No. 33 of the Trav. Epig. Colln. for 1996 A. D.

2 This is expressed by a symbol செ.

T. 8. A. [Vol. VII, Part I.]
Pl. 16. No. 1.—NAT' ALAM INSCRIPTION.

[70 face page 16]

The second inscription.

The damaged Vattelettu inscription published below is engraved 'on a rock in front of the Siva temple at Naṭṭālam'. The Vattelettu writing appears to belong to the 16th or 17th century A. D., but the inscription is much damaged. It records the gift of some kind in Kōdūnallūr by Kaṭṭāṇ to the temple of god Ālvār of tapuram in Naṭṭālam, for conducting the *bali* ceremony and for expounding the *Mahābhārata* in the temple. From the provision made for the reading of this epic and from the mention of the god as Ālvār, it is evident that the temple must be one of Vishnu.

The inscription is, owing to its damaged nature, not continuously translatable.

Text.¹

- 1 ஸவீ பீ நட்டாலத்து கு . . .
- 2 [த]புத்து ஆழ்வார்க்கும் ஆ . . . வாக்
- 3 ரா . . கண்ணன் மாபாரதத்திலு அய[ங்கல]-
- 4 ஸ் கெல்க் கொதால் ஊர் களகொட்டு குளத்-
- 5 தின் சிற் குளத்தடித்துவல் முக்குறு-
- 6 [ணி] கல்லறையிலும் மாம் [பா]மை[ஷ] அ
- 7 முட்டாபலி . அம் ஒ[த்]தி நிலம்
- 8 . வியும் மாதவட்ட-தது . . .
- 9 தாய்வையும் முருக்கனையும் நிலம் பகி-
- 10 அங்கால் குறுவினியும் . . . க்கொட்டறையில்
- 11 ஸ் எட்டெந்துங்குவ . . ஸ் இங்கில்.
- 12 க்குழிக்கொட்டால் ப . . .
- 13 நிலம் எழுகுறுவினியும் இங்கில்.
- 14 ம தடி ப . . . திருத்திக்கொள் [ஞ]மது காரி
- 15 . . . விருத்தியாக அட்டி கொடுத்தான் நட்டா-
- 16

No. 11— Mayiledu inscription of Kollam 942.

The following inscription is engraved on the four sides of a slab of stone set up near the Sastā temple at Mayilōdu in South Travancore. It is dated on the 9th day of the month of Aippasi in the Kōlam year 942, a Wednesday, with pañchami of the second fortnight and Mrigasīrsha-nakshatra. Its English equivalent is A. D. 1766, October 22, Wednesday; '80. It relates to the gift of land having the sowing capacity of 8 *kūruṇi* of paddy seed, made by Narayāṇa-Tuppar of Pālakōdu in Tiruvidānākōdu, for maintaining a wayside choultry erected by him on the Velāvilai-puraiyidam in Mayilakōdu-dēsam for the supply of buttermilk, sweet drink, and chūuam to wayfarers. Provision was also made from the annual income of the kūnd for the maintenance of the *pandāram* (care-taker), who was to be in charge of the *ambalam* and attend to the conduct of the charity.

This inscription is one of the many instances of charitable endowments made by private individuals for the supply of travellers' needs, such as, drinking

1 Registered as No. 32 of the Trav. Epig. Colln. for 1094 A. D.

water, chunam, torches during nights, salt and pickles. Similar records have already been published *ante*, and the present inscription has not therefore been translated.

Text.¹

First side.

1. ஹஸி நக்ரு தானு துணை [!*]
2. சிசுந்தில் வியர்.
3. மும் நிக்க கொ-
4. ஸ்லம் கூஶயி.
5. னு அந்பசி ஸீ கூ
6. செங் புதனுட்.
7. முகங்கும் மகங்குர்.
8. வும் அமரபட்சந்.
9. து பஞ்சமியும் இந்.
10. க[ா]ளால் மயி.
11. ஸ்கொட்டு மட்.
12. த்திலிருந்தும் எழு.
13. திய பிறமாணமா.
14. விது [!*] திருவிதாங்.
15. கொட்டு பாலகெட்டு
16. நாராயணன் துப்பர் மகிள்வெ.
17. குதைத்து வடக்கங்களை
18. வெளாவினைப் புரையட-
19. த்தில்வைப்பிச்ச அம்பல்.
20. த்திது விட்டுக்கொடுத்த வகை
21. ஆவிது [!*] திருவிதாங்கொட்டு
22. அமராவதிக்குளத்தில் நீருண்.
23. குடை வினையும் திருந்து தஷ் க வ. உ.

Second side.

24. க ப³ க்கு எல்.
25. கை அமுதி-
26. கரும் அமு-
27. தீயதைக்கும்
28. மாறுமுறிக்கும்
29. கழுகடி-க்கும் கடி-
30. வில்க கிடந்த
31. நிருத்து விலம்
32. க படிம் ஷீ
33. பிலாவடி உ
34. உ ப⁴ க்கு எவ்வை-
35. க பிலாவடி-
36. கும் முப்பதின-
37. விக்கும் முது-
38. முக்கனுங்கும்
39. பம்புத்திலும் குல [வர].
40. முத்திலும் நிவிச-
41. ஸ்க் கிடந்த பிலா-
42. வடி உ உபயும்
43. ஆக தடி உ உ-அ.
44. படிம் ஷீ புரை-
45. யட யவில் கொ-
46. கட்டு குண்ண.

1. Registered as No. 71 of the Trav. Epig. Colln. for 1096 M. E.

2. Written as a contraction.

3. ஆத குறைவி.

4. இரு குறைவி.

5. எண்குறைவி.

Third side.

47 ம் பரநையடிக்கு எல்லை புத-
 48 காட்டுக்கும் புதகாட்டுக்கும் குன்-
 49 னப்பாறைக்கும் இடைவழிக்கு-
 50 ம் கொலுவாழைக்கும் கடிசில்க கி.
 51 டந்த புரையடம் மண்ணட-
 52 க்க மரமடங்க ஆசெத்தி-
 53 ரதாரமெ அம்பலத்திலு தற-
 54 மமரக எழுதிவைச்சரர் கராராணை [என்]
 55 துப்பர் இந்த திருத்த உள்ளிட்ட
 56 தஷ் உ அ ப¹ க்கு ஆண்டு க்கு பாட்டங்
 57 கண்ட டை டை உ பரு² இதில்
 58 அம்பலத்திட்டுக்கிற பண்டாரத்துக்கு
 59 ஆ க க்கு உட்டமை டை டை³ இலைக-
 60 டுச் சிலவு கொத்து எ க்கு எ-கள்
 61 த ஞு க க்கு பானக்க [ம்*] சிச்மொர்க் கி.
 62 லவு டை நடா டில சண்ணும்புச் சி.
 63 லவு டை குப குசவுதுக்கு டை குப இர.
 64 க்கற்படி டை பண்டி தஷ் உ உக்குளு
 65 க க்கு சந்திரச்சிலவு டை களம் உப ஆக இவ-
 66 கைப்படி வணக்கவைக்க டை டை உப இவ
 67 ஷை குண்ணம்பாறையடி புரையடத்திலும்
 68 அம்பலத்தஷ்டப்பிரையிடத்திலும் பாட்டங்
 69 கண்ட ப- டை இலு க க்கு அம்பலத்திலும் வி[என்]-

Fourth side.

70 க்கெண்ணை வகை
 71 டை பண்டாரத்திலு உ-
 72 பெபான் வகை ர-க
 73 ஷை புரையடம் உக்கும்
 74 வா க-க்கு கட்டமை டை
 75 ஆக இலு க-க்கு வகை வைச்-
 76 ச ப- மின் ஆக பூவுதெறாறும்
 77 மூலவரையும் சந்திர-
 78 ச சிலவும் கட்டமையும்
 79 இறத்தக் குறியும்
 80 பிடிச்சு அம்பலமு[ம்*] தாட-
 81 சித்தக் கெல்லிந்க
 82 பண்டாரம் எழுதிய-
 83 தின் வண்ணம் தங்-
 84 மழும் நடத்தி யரிச்சு
 85 கொள்வாராகவும் இப்படி

1 எண்ணுதலை.

2 பழினுறைகளை இருநைவி ஐஞ்சாழி

3 பண்ணிருக்கலன்.

86 தம்மதித்து
 87 இந்த பிரமாணம் எழு-
 88 திவைச்ச பால்கொட-
 89 ட நாராயணன் துப்பர் இப்படி
 90 இவர்கள் சொல்ல இந்-
 91 தப் பிரமாணக் கை எழு [த*]ன
 92 மயில்கொடு தெசத்து கைத்தறை
 93 மாடப்பன் மாதவன் எழுத்து [!*]

No. 12—A few damaged inscriptions at Munchirai.

Munchirai is a village in the Kulitturai taluk in South Travancore. It has got a large Siva temple on the top of a rocky elevation of no great altitude, which is reached by a flight of steps. The temple is not of any architectural interest, although it is of sufficient antiquity, as testified to by the presence of inscriptions of the 11th century A. D. engraved on a rock in the outer *prākāra*. The earliest lithic record in the temple is that of the Chōla king Rājēndraśōḍadeva I, but this is unfortunately very much damaged. All the other *Vatteluttu* inscriptions incised on the rock in the western *prākāra* are similarly defaced, owing to their exposure to sun and rain. Another inscription dated in Kollam 610 in the reign of the Travancore king Vira Kēra-la-Mārttāñdavarman of Klappe-rūr is the next in importance, but even this is obliterated in many places; because having been set in the paving of the inner courtyard, it has been constantly trodden over by the visitors frequenting the temple. None of the temple's inscriptions appears to contain any matter of special historical importance. A few of the pillars contain the usual donors' names in the Tamil or *Vatteluttu* alphabet; they are most of them modern, being dated in Kollam 1005 and 1007. One of them (No. 60 of 1086) dated in Kollam 813 relates to the construction of the western shrine (*padiññārē ambalam*) by a certain Dēvañ-Dēvañ of Pālakkādu.

The fragmentary inscriptions of this temple have not been translated.

On the rock in the western prakara.

(No. 61 of 1096)

1 ஷவீ ஸி [!*] விரிச்சிகத்தில் வியாழு.
 2 ச் சின்ற பானாடு விரிச்சிக ஞாயிற் த . . .
 3 . ஞுசின் மெல் முஞ்சிறை திருமலை மெல் ப-
 4 டார்க்கு செலவு விரிச்சிக ஞா-
 5 . . . ட்டியு இவ்வஞாழி . . .
 6 . திருவமி . . . ஒரோதிருவமி . . .
 7 த அஞ்ஞாழி யுரி . . .
 8 வமிர்த் . . .
 9 எகு நாழி . . .
 10 பத்து இச்செலவின்து . . .
 11 ம் முதியனுர்மண்ணில் கை . . .

12 அது செங்கு[ஞ*]சுக்கான் . . .
 13-17 very much damaged.

(No. 62 of 1096).

1 ஷ்வதி ஶரி [!*] மிருச்சிகத்தில் வியாழு[ஞ*] சின்ற யான்[ட*] [து]கு[ப]-
 2 [ஞாகி]த்து முன்சிறை திருமலைமல் பட்ட-ஏ[ர*]க்கு மிரு-
 3 ச்சிக வினாக்களிலிதாக செ . . . சாத்தனைச் சார்த்தி திருபு-
 4 . . . துர் [சவை]யார் கையெல் வச்ச [கா-
 5 சு] ஆது பொலி கொண்டு வினாக்கு செலுத்துவிது ப .
 6

(No. 63 of 1096).

1 ஶரி ஷ்வதி [!*] மினத்தில் வியாழுங் சின்-
 2 ந யா ணடு [ஒன்பதா] முன்-
 3 சிறைய் [சவையார்]
 4 தெவர்க்குத் [திரு]க்கந்தாளினாக்கு
 5 க்கு
 6 நிலைத்
 7 ம் பிட பதின் கழைஞ்சு இப்பெரன், பதின்கலை-
 8 ஞசினால் பொளி]கொண்டு திருந்தாளின-
 9 க்குங்கு வியதிப்படிக்கு [ம] . உழக்கின-
 10 ஸ் உழக்கு நெய்யாதல் எண்ணெயாதல் ஆட-
 11 டி எரிப்பது முன்சிறைச் சுக்கான் ஏ

(No. 63a of 1096).

1 ஶரி மகாத்தில் வியாழுங் சின்ற யான் ..
 2 டி
 3
 4 . . . வக்கரமு
 5 . . [சவை]னு[ஞ]கர[ஞ] மகன் முன்சிறை-
 6 ச் சவையார் கையெல் வைச்ச சமு
 7 க்காக முப்பத்து மூன்று [இங்கிமு-]
 8 [க்காசின்] பொளிகொண்டு
 9

(No. 64 of 1096).

1
 2 . . . ந்ற யான்டு சிக்க ..
 3 . . . த்தனும் பாலையூர் [கெச] வங்
 4 காமனும் முருக்கமண் காமன் கொகையு-
 5 ம் பிராயூர்ச் செகரன் கொளிங்கனும்
 6 ஆகிப்புகழு காரணங் காமனும்
 7 முன்சிறைப் பெரிய அம்பலத்தி.
 8 ச் சல் எடுப்பிச்ச [திருப்பூர்]க்கில் மெ-
 9 துவாளங்கொடு [கெங்க]வாதும் [சா]லிய-
 10 ஸ்தாட்டத்துத் திருவிக்கிரமன் மணி.
 11 பன்னுக்கடய புரை [க்கிழ் பெரும்படி] கொட்ட-

12 ததில் கட[கை] பாதிகொண்டு ஆண்டுவரை[யு]-
13 என்க..... இல்லை

(No. 52 of 1096).

On a stone in the flooring of the inner prakara.

1 ஸ்லம் சாமி மாண்டு காங்க-
2 பூர்வபக்கத்து [கிரயை] . .
3 . . . ஸ்ரீயாழ்ச்சிசையும் [கூ] .
4 . . . ராடத்தின் நாள் ஒழுப்-
5 . . . ஸி சிரகெரள மார்த்தாண்டவர்ம்.
6 . . முஞ்சிகிரத் திருமலை மாதெவர்-
7 க்கு ஸியதி ஊட்டு கடந்து பொ-
8 ருமாறு கல்பபிச்சல் வகையும் வ-
9 . . கடவிய புகையும் ம .
10 . . இருஙாழிச்[செய]மிது த .
11 . . சா . . . மும் . . அரி தங்கர் காருமி
12 . . க் . . ம் உழக்கு கொ . த்திரம் . ஸி
13 த திருக்கு .
14 . . ப்பு கெல்லு எண்ணாழியுரி இக-
15 . . பாப்ப கலசத்தின்து கெல்லு
16 . . [பேர]ரி அ . யரி [செலுத்தி] போகி-
17 . . னபும் [பேர]ரி காழி பத . . . ப்பத க-
18 லசத்தின்து கெல் காழி
19 . . பஞ்ச[முதை]க்கும் நெல்லு காழி . .
20 கலசத்தினா அரி காருமிக்கு அ . . யா .
21 ஒமத்தின்து அமித்தின்து அரி இருஙாழி
22 . . மத்தின்து அரி . . . முரிமஞ்-
23 சன் [கோப்பு] புகை . . . கூறது . .
24 . . த்துக்கு அரி பதினாழிக்காலால் அரி
25 மத்தின்து . . க்க
26
27 ன்னும் புகைக்கும் . . . சா
28 . . க்கா முக்குமர . . . ன
29 . . மூம் மு
30 . . மூமா க்கு தா-
31²

(No. 53 of 1096).³

ஸ்ரீ மு[॥*] ஆ[கி] நாராயண்சங்கச் சுவார[னி] டிவிச் சூப்பலகை

(No. 54 of 1096).

கதுள வெலு அதயிர்க் கல திருமலை ஸ்ரீபண்டராகவேங்கு⁴ கரும்பளவீட்டில்
கொச்செண்டின் வக

1 A portion of the slab is broken.

2 The end is much defaced in many places.

3 Nos. 53 and 60 are in Vaṭṭeluttu; all the rest are in Tamil.

4 Expressed by symbols.

(No. 55 of 1096).

குந்த்தூர் செம்பகரமன் புதுத்தெருவில் செட்ட இச்சுவரமுற்றதி தானு-வன்

(No. 56 of 1096).

ஈ. நி. கு. ஆவனி மீ. கவ. திருமலை தண்டால் துமரென் பல்ப்பனுபன்

(No. 57 of 1096).

காலை நூல் சுரத்துக்கீசு மீ. உமிசு. குந்த்தூர் செம்பகரமன் புதுத்தெருவில் புல்வாயி ஆதிச்சன் இசக்கி வக

(No. 58 of 1096).

காலை நூல் பாசிமீ. பி. அ. கல்லாறு வரத்தினம் மாதவன் அடிப்பிச்ச கல்த-நானு

(No. 59 of 1096).

பாற்திவசைகரபுரத்து ராமச்சங்கிளாகத்து வீட்டில் நீலகண்டன்பிள்ளை வக

(No. 60 of 1096).

அபாதூ மாண்ண ஆனிமரதம் என் பால்க்கொட்டு¹ தெவென் தெவென் படி-நாம அம்பலம் பண்முகிச்சு.

No. 13—Munchirai matham inscription of Kollam 1030.

This modern Malayalam inscription of Kollam 1030, is found on a dressed slab of stone in the north-eastern corner of the *nālukettu* (quadrangle) of the house belonging to Mr. Paramēśvaran-Māttatu in Mitrānandapuram within the fort at Trivandrum. It mentions that as one lakh and odd *panam* had been misappropriated for the income of Munchirai-mātham (at Trivandrum) by six brahmans and two *kāraikkār*, and as four more persons also had sided with these defaulters and had made false petitions, it was decided that all these men and their descendants shall have nothing more to do with the *matham* thereafter. The inscription was engraved and set up on Idavam 5, Kollam 1030, so that all men may know that these men were thenceforth ostracised from the management of the *matham*.

Text.²

- 1 முவை மங்குது விஷ்ணுபாலவுற்றுக்கொட்ட ஸங்க-
- 2 மாணிக்கன் மொச்சை மெஹா எடுக்கிக்கிளைத யிரிக்கை-
- 3 என் தாலை எடுக்குமாய் அரைப்புர விழிகாத்தகரம் அறைப்பு-
- 4 ஒன்று எடுக்க நிலக்களை குழிப்பாட்டு ஸக்கியும்வெவும் ராம-
- 5 குழிப்பாட்டு ஸக்கியும்வெவும் திருமலிழகரம் வெகிடிஸுஷ்டுக்கை

¹ This is engraved as பால்க்கொட்டு.

² Registered as No. 43 of the Trav. Epig. Colln. for 1030 A. D.

6 സക്കാഡബേവും ചാത്രു എന്ന ഹരിഹരന്നും സക്കാഡബേവും വൈ-
 7 തതി മുള്ളന്നും സക്കാഡബേവും അനന്തന്നും സക്കാഡബേവും കു-
 8 അവീച്ചിൽ മാതേവന്നും അവഹന്നരു കുഡാബേവും ചെറുവാരു-
 9 അതാട്ടു കമാരോം അവഹന്നരു കുഡാബേവും ഇല ആരു ആക്രമണാരു-
 അം റ-
 10 ശ്രീവീഴ്ക്കാരാം കുടി മംപ്രത്ര പക്ഷത്തിച്ചില്ലവാനം പണത്തി-
 11 സ്ത്രീ മതക ദോഷം വക്രതുകയും മറ്റും ചെയ്തുകയും ഇവതി-
 12 ദ കുഡാബേവത്താരും തിതമല ആകരം ശേഖരേ എന്ന ശേഖരനാരാ-
 13 ഇ സ്ഥാനം ശീവരാമകൃഷ്ണം വാല്യും തൃപ്പുവും കിയിൽ തെച്ച-
 14 വും മുഖനാലാളിം മെലവള്ളതിലും ആരു ആം ക്കാരവരൈച്ചം ചെറി-
 15 നൈമ ആകുമതവിശ വരിചയിം അവപ്പാദമാളിച്ച നാരജി
 16 ആക്കയും ചെയ്തുകയും ഇവതിൽ നിന്നുള്ള പാരംപര്യം-
 17 അതാട്ടം നാം പബ്രും ചെയ്തു ആച്ചപ്രതാരുമും മംപും മാധ്യം-
 18 തുവും ഉള്ളനം ഇവരെ മംപ്രത്ര വാജിച്ചിരിക്കുന്നു | ശിശ്യ-
 19 പാരംപര്യത്തിൽ സപീകരിച്ചിപ്പോകയും എത്തതു | ഇതിന്റെ
 20 വിച രം ശിലാലിവിതാ ക്കുസ്താതിലും മഞ്ഞതിലും ആചാര-
 21 ഗ്രന്മജാളിവും എഴുതിച്ചിരിക്കുന്നു | ഇതു സജ്ജനാം അരി-
 22 യണം | ഇദം ശിക്രമരം സപാമിനാം സ്ഥാപിതം ശ്രീരാമകു ക്കുക്കാ-
 ന്നപന്ന മാണ്ഡ ഇടവമാസം ദ അ-

No. 14—Killiur record of Vira Udayamarttandavarman:
Kollam 354.

The subjoined record is found engraved in Tamil characters on the four sides of a dressed pillar, which is set up outside a ruined Siva temple at Killiyur, a village four miles distant from Mundichirai. It is dated in Kollam 354 in the reign of Vira Udaya-märttändavarman, king of Venadu. When he was staying in the eastern flower-garden at Tiruvättäru, he was pleased to make a gift of land called Semmudai-Mamballam in Killiyur for the expenses of worship in the shrine of Pigayisvaram-udñiya-Mahädeva at that village; and Sëkharaç-Kñmaran of Vayakkalur, who took over the cultivation of these lands, was directed to measure out the stipulated quantity of paddy for the temple's requirements.

From the Tiruvättäru inscription, we know that Vira Udayamarttandavarman was only a heir-apparent in Kollam 348, and that he was the regnant king in Kollam 359, the alternative date of the Tiruväyambädi bi-lingual inscription. From this record, it is learnt that he was already the ruling king in Kollam 354. His predecessor on the Venadu throne, Vira Ravivarman, who is known to us from only one inscription dated in Kollam 336, must have been reigning up till Kollam

348 at least; and for how many years after Kollam 348 and before 354 he had reigned is not known. This inscription is important in that it gives an earlier regnant Kollam year for *Vira Udayamārttandā*.

The inscription has been engraved in a continuous spiral line on all the four faces, instead of on each face separately, as is the usual practice.

Text.¹

1. வெந்தி ஸ்ரீ [**] கொல்ல[**] கூருமிச லவது ஸ்ரீ[**]கிக காடி-
2. அ அ சென்ற சியாழும் மு[**]லும் கிர்களரல் வெண-
3. ரட்டில் ஸ்ரீவீர உதைபமரத்தாண்டவார் கிருவடி
4. திருவாட்டாற்றுக்கு கிழக்கில் திருநக்காவனக்தில கெ-
5. ரமிலாய் கிருந்தருளி வெணாட்டில் காரியங்கெய்யின்ற-
6. வர்களும் [**]ன்னுட்டில் காரியங்கெய்கின்றவர்களும்
7. கூட ஏழுதிய செய்கட வெல்லைக்கரணமாய்து [**] கிள்ளி-
8. ஸ்ரீ செம்முதை மாம்பள்ளத்தின்னு கல்லையாவது [**]
9. கிள்க்கெல்லை திருப்பிதமலைக்குப் படித்து மெலை-
10. ல்லை [கம்பு]ன்னாற்றின்னு படாத்தது தென்னை-
11. க்கீ புவ்பாதிரிக்கு கணவெட்டி ராட்டியதின்னு
12. கிழக்கு வடவெல்லை கொழுக்கொட்டை மாவி-
13. ஸ்கல் முதுபலாநின்னு உதற்கு இவ்வெல்லை ர-
14. கேற்கிடக்க செக்குமுதை மாம்பள்ளக் குமியும் புன-
15. ரயிடமும் அதின்னுபடிக் கரைக் கூடும் எப்பெ-
16. ரப்பட்டதும் வயக்காஹர்ச் கொரன் குயரன்னு வெ-
17. வணாட்டெத் திருவடி திருநாமப்பெர் ஏழுதிய க(ர)-
18. ரண் கிருமுகமு[**] கொறித்துறி ஏழுதிசூக்க் கொன்ற-
19. கே மெல்பாதிக்கு கிள்ளியூச் பிராயிகூர[**] கு சூாரி.
20. உவர்க்கு ஆசிராமத்து பெருமக்கள் கல்லி அஞ்சு சே-
21. மாறும் வெட்டிசூ கொள்க் கண்ணு கொயிற்கு-
22. நியும் திருமுகமும் வயக்கலூர் சேகரன் ஆயரவை
23. கைக்கொண்டு சூாரதெவர்க்கு திருக்கைட்டச்செல-
24. ஏ நிமக்கம் [கிலீ முன்றுவர்] முன்னுழிச்செது அ-
25. மிக்கு ஏழுநாழி உதிச்செது ஸெல்லை க திகள்
26. பகினுழிக்காலரல் கல்லை ஏழுகுறுவனி அஞ்சாழிச்ச-
27. கூட கெல்லாக [**] ரு திகங்கரல் கெள் கள மாகவும்
28. ஆண்டால் நெல் மிலீன மாகவும் தாந்தி செயின்ற
29. ஸமபி ஷயமும் வரரியன் ஷயமும் தின்கள் வரரும் அழிவு செ-
30. காடித்து அவர்கள் கையான் குறியுங் கொண்டு சங்கி-
31. ராத்தர் காலம் தெவற்கு திருக்கைட்டச்செல்லை ஆ அரி செ-
32. சுலுத்துவிது கேகரன் குமரன் [கிள்ளியூ] பிராயி-
33. ஃரமுடைய ஈநாதெவந்கு [**]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the month of *Vrischika* of the Kollam year 354², when eight days had

1. Registered as No. 44 of the Trav. Epig. Colln. for 1100 A. D.

2. The details correspond to A. D. 1179, November 3, Thursday.

passed.—on a Thursday with Mūlāin(-nakshatra), when king Šrī Vīra Udaiyā-mārttāndavarman-Tiruvādi of Vēṇādu was staying in the flower-garden to the east of Tiruvāt̄tāgū, the following order was issued to his agents, both in Vēṇādu and this (i. e., Nāñji-)nādu.

The boundaries of the land called Šemmūndai Māmballam in Killiyūr are: the eastern boundary is that which does not touch Tiruppigamalai; the southern boundary is that which extends up to Kāmpullāgū, the western boundary is to the east of the stone-edict in Pūppādirikkal, and the northern boundary is to the south of the old jack-tree (*mudū-palā*) near the Koṇukkattāi-māviyākal.¹

The lands and sites comprised in the Šemmūndai-Māmballam lying within these boundaries, together with the forest and arable lands in it, were given over for cultivation to Šekharan-Kumaraṇ of Vayakkalur in the name of Vēṇāttu-Tiruvādi and a royal order and a temple document were written therefor, so that the *mēlpādi* (owner's share on these lands), had to be given over to the big men (*perumakkal*) of Āśrāmam for the god Piṇḍyīśvarattin-Mahādēva of Killiyūr. This order was directed to be engraved on stone and copper.

Šekharan-Kumaraṇ of Vayakkalur took charge of the order and the document (relating thereto), and he must provide for the expenses of the temple of Mahādēva as follows:

7 *nāli* + 1 *uri* of paddy for 3 *nāli* of rice required for (feeding) 3 persons daily; i. e.

i. e., 9 *kalam* of paddy for six months at 1 *kalam*, 7 *kuruni*, 5 *nāli* of paddy per month by the measure holding 10 *nāli*.

i. e., 18 *kalam* (of paddy) for one year.

Šekharan-Kumaraṇ should measure out the required quantity of paddy in the hands of the respective *sānti* (priest) and *vāriyan* (supervisor) every month, on behalf of Piṇḍyīśvaran-ndaiya-Mahādēva at Killiyūr, and obtain receipts therefor.

No. 15—Tiruvidangodu record of Vīra Keralavarman: Kollam 871.

The subjoined record engraved in Tamil characters on the four faces of a pillar set up on the roadside at Tiruvidangōdu is a curious document relating to a particular social practice, that was in existence in South Travancore in the 8th century of the Kollam era. It is a royal edict prohibiting certain practices called the *pulappēdi* and *mappappēdi* which appear to have been current at the time. *Pulappēdi* is also called *pulappidi*, and they respectively mean 'fear from pulaiyas' and 'capture by pulaiyas'. Pulaiyas are low-caste agricultural labourers, while *mappars* are the washermen doing service for the low castes and are therefore themselves considered to belong to the polluting classes. *Pulappēdi* is also known by the name of *Parappēdi* in other parts of Travancore with reference to the parayas who exercise it.

Dr. Gundert has explained *Pulappēdi-ulla-kālam* as the 'month of Kar-kātaka' during which high-caste women may lose caste if a slave happen to throw

1 This place name appears to have been derived from a variety of mangroves called *Koṇukkattāi-mā*.

a stone at them after sunset.' In these cases, this contamination was considered so obnoxious that the polluted women were excommunicated on the spot, and it is said that they had to accompany the low caste assailants. This fear of excommunication was so great that, in the particular period¹, women did not go out after dusk without proper escort. Women who were accompanied by a male child at least three years old were exempt from this polluting power of the Pulaiyas. One other curious feature of this practice was that a pregnant woman who happened to be captured by a Pulaiya was kept separate by them till the time of her delivery, and she was retained by them or set at liberty, according as she gave birth to a female or a male child. But now excepting a reminiscence of it in the expression *pulappēdi-kālam*, which means 'an age of lawlessness', no definite information is available as to how this practice originated and how the polluting classes acquired this privilege.

King Vira-Keralavarman² took the matter in hand and ordered that from the time of the record, Kollam 871, any Pulaiya who was caught molesting women according to this *pulappēdi* practice would be killed. It was also ordered that the women so polluted could cleanse themselves of the pollution by bathing in a tank. This easy solution of the question and the punishment that was threatened to be meted out to the transgressors must have effectively put a stop to the practice in a short time :

Text.²

First face.

- 1 கன்னி வியாழம்
- 2 சின்ற கொல்ல-
- 3 ம் அரசுகீர்தி
- 4 தை ம் உடுக்கி
- 5 சனியாட்செ-
- 6 யும் சதயவும்
- 7 பூரபக்கியுத்து
- 8 பிரதிபதவும் சிங்-
- 9 வக் கரணவும் ப-
- 10 ரிகம்காரம் யொக்-
- 11 வும் திர்வெளா-
- 12 வீர்வெளாவ-
- 13 றம் சிரவா மூத்த-
- 14 தம்பிராண் கல்க-
- 15 குளத்து ஏழூந்த-
- 16 குளி இருங்கருளி
- 17 கல்ப்பித்தபடி.
- 18 க்கு ரண்டு வா-
- 19 மகசசாவும் கு-

- 20 து கல்பித்த மொ-
- 21 வியாவத [1*] கெ-
- 22 வாளைக்கு மெக்-
- 23 கு கண்ணெற்ற-
- 24 க்கு இழுக்கு கட-
- 25 விழுக் மகைக்கு.
- 26 ம் அகத்து அகப்-
- 27 பட்ட நாட்டில் பிலப்-
- 28 பெஷ்டும் மண்ணு-
- 29 பெபட்டும் இல்ல
- 30 [எ]ஞ்ச(தம்) தம்புர்.
- 31 ரன் திருவுள்ளாம்

Second face.

- 32 பற்றி கல்ப்.
- 33 பஷ்சப்.
- 34 துக்கு ரண்-
- 35 டு வக் மாச-
- 36 னங் கூடி
- 37 கல்ப்பிச்ச

1 Mr. Desikavinasayakan Pillai of the Women's College, Trivandrum, has informed me that this period began soon after the Kumbha harvest and was in vogue till about the 10th of Medam.

2 Registered as No. 68 of the Trav. Epig. Colln. for 1096 M. C.

38	கல்லு வெ-	73	ஸ்பிச்ச-
39	ட்டி நாட்டி-	74	த[1*] இவண-
40	ய கஸ்பன	75	ணம் புண்-
41	மறுக்கு தி-	76	அக் பூமி-
42	லப்பெட்டியும்	77	யும் கல்லு-
43	மண்ணுப்-	78	ம் காவெ-
44	பெட்டியும் உ-	79	ரியும் ஒன்-
45	ண்டாங் க-	80	எ காலத்-
46	ரலத்து பிள-	81	த நடக்கு-
47	யரிடெயும்	82	மாறும் க-
48	மண்ணுரி-	83	ஸ்பிச-
49	டெட்டியும் வகி-	84	தித[1*] இப்படிக்கு

Fourth face.

51	ஆகியா ட-	85	திருவயித்துக்
52	தாண்டி ட-	86	[நாட்டி] குண்டுவ-
53	வட்டுமூறு-	87	த்திக்கங்கு-
54	ம் இந்த க-	88	ம் திருவள்ளுக் ப-
55	ல்பன மறு-	89	ந்தி கல்ப்பிச்சி.
56	த்து பிலப்-	90	த[1*] திருக்கிரங்கி-
57	பெட்டியும் ட-	91	காட்டு கெண்ட-
58	ண்ணுரப்-	92	ப்பகைவிட்டில்
59	பெடி எங்-	93	வடக்கு வரசல்
60	ந வகை ட-	94	கல்வெட்டி நாட்-
61	பண்ணு-	95	டியித[1*] இந்தக்
62	ம் பிள்ளை-	96	கல்லுக்குள்டி-

Third face.

63	க்கு உண்ட-	98	ம் யாதாம் திரு-
64	நயால்-	99	வர் . . வெறு-
65	ப் பெண் அு-	100	ச் செய்தாச் சி-
66	ம் பிள்ளை	101	வர்கள் கெங்க-
67	துளிச்சி	102	கக்கரையில் காரா-
68	கர ஏறிக்-	103	ம்பக்கவை கொ-
69	நொண்-	104	ங்ர தொசத்-
70	டெல் தெ-	105	தில்புப்பொவா-
71	நழுமல்ல	106	ராக்கும் [1*]
72	ஏந்தும் க-		

Translation.

In the Kollam year 871¹ when Jupiter stood in Kaṇṭi, on the 25th day of the month of Tai, which was a Saturday with Satayam-nakshatra, first *tithi* (*pratipada*) of the first fortnight, simha-karanya and parigam-yōga—on this day, the following regulation was passed by the two *mahājanus* who had assembled under royal command, when king Vīra Kēraļavarman Śigavāy-Mutta-tumbirāp (the senior member of the Śigavāy family) was pleased to stay at Kalkūn.

1 This date will correspond to A. D. 1696, January 25, Saturday; 109; 24-38; but the Tamil day was Tai 27.

The king having been pleased to order that *pilappēdi* and *mannappēdi* shall not be in practice in the territory lying to the west of Tōvala, to the east of Kāññēri and between the mountain range and the sea, the two popular assemblages of *mahājanas* met in deliberation and had this order (*kalpaṇa*) engraved on stone.

If, in transgression of this order, *pilappēdi* and *mannappēdi* should again become prevalent, the very embryo in the womb among the *pilaiyars* and the *mannārs* shall be extracted and slain. It was also ordered that if (the pollutions consequent on) *pilappēdi* and *mannappēdi* should happen to a woman, the pollution shall be considered as removed if the woman bathe (in a tank) and come out.

In this manner, this was ordered to be in force till so long as grass, the earth, the stones and the Kāverī exist.

It was also ordered that this order be engraved (on a stone) and (the stone) set up.

This was (accordingly) written on a stone, and it was set up at the northern entrance of the Kēndappadaivīdu in Tiruvidāṅgōdu.

If anyone should cause any damage to this stone, he shall incur the sin of having killed a tawny cow on the banks of the Ganges.

Kadigaippattinam records.

The following few inscriptions come from Tirunayinārkūṭichchi in South Travancore. The village is called Kadigaippattinam in the inscriptions, and the god of the Siva temple there is named Karaikkanṭhiśvara, i. e., 'the Lord of the stained throat,' whose Sanskrit equivalent is 'Nīlakanṭha'. Kadigaippattinam must have been an ancient sea-port of some importance as early as the time of the Chōla king Rājarāja himself; because a record dated in the 26th year of his reign is actually found engraved on a natural boulder on the bank of a tank near the village. A few records begin with the words *Karaikkanṭhiśvarattu kalam arra yāṇḍu* and this expression refers, in all probability, to a naval engagement of some magnitude which was considered an episode of sufficient importance as to warrant the starting of a new local era dating from that event. Talaikkulam is another place close by, and an inscription begins with the words *Talaikkulattu kalam arra yāṇḍu*. But though there is nothing to connect this event with any of Rājarāja's exploits, it vouches for the antiquity of Kadigaippattinam, as a place of some importance from early days.

Two inscriptions belonging to the temple of Karaikkanṭhiśvara have already been published. They are dated in Kollam 395 and 403 respectively, and relate to the gifts of money made by Ādichchāṇ-Kōdai of Ayirappūlai, for conducting the *śībali* and *ashṭamī* festivals in the temple.

The earliest of the inscriptions published below is dated in Kollam [4]39; and it registers the gift of 3 *salāgai* and 3 *achchus* of money by Sivāṇukkipiṇḍar of Perumbargappuliṇḍar for conducting the Chittirai festival in the temple of

¹ It is peculiar that the Kāverī river should have been cited in a Travancore record.

god Karaikkanthiśvaram-udaiya-Nayinār at Kadigaippattiṇam, a village in Kuru-nāḍu, a sub-division of Rājarāja-Tēppāḍu. From the interest accruing from this sum, in paddy, the festival had to be conducted and a *tiruṇṭakam* (dramatic performance) had also to be staged on that occasion. Another inscription dated in Saka 1629 (expired) corresponding to Kollam 882, mentions that a certain Sīvaṇukkīpiyār of Perumbagrappuliyūr built the *sōpāna-mandapa*, had the purificatory ceremonies performed and made a gift of a site (*puraiyidam*) for certain expenses connected with the worship of the god in the temple. But these two individuals of the same name were, however, different, because the Tamil script of the former record is clearly attributable to the 18th century A. D., although the first digit 3, which is somewhat obliterated, gives scope for some speculation as to the correct reading. The donor of the charity recorded in Kollam 882 may have belonged to the same family as the Sīvaṇukkīpiyār of Kollam 439, who may, in all probability, have migrated from Chidambaram in the early days of the Chōla occupation of South Travancore.

No. 16—Record dated in Kollam 439.

Text.¹

1. வூவிதி ஸ்ரீ ஶாலைவா ரொல்லம் [ச] ராமிக மாண்பை மெட்ரூமிது உமிச சென்றங் வியா.
2. முவாட்செசுயும் மூலமுக் அதாட்சீ-யும் பெற்ற இங்காளால் ராஜாராஜத்-தென்னுட்டுக் குஹா-
3. டுக்க கழகபட்டினத்து உகடயார் கறைக்கண்ணமரமுடைய காயங்கு பெருப்பற-
4. நப்புனியூர் ரீவதுக்கினியார் கற்பிச்ச யூ-சி சித்திரைத் திருநாள் சீ-சீ-மாடி எழுந்தருளி அதின்
5. பிற்றை நாள் லக்ஷ்மீவை மெழுந்தருளுகைக்குக் கற்பிச்ச மூன்து கலங்கையும் அச்ச மூன்து இவ-
6. ச்சாரு[க*]கும் பொனி பூவழி உரு[வி]ன் வரம் ஒரு தாணிக் குஹணி செய்தாக ஆண்டு ஒன்றின்து நெல் நால்க்கலனை
7. தாணிப் பதக்குந் வென்டு திருநாட்கழுப்பட மற்றுக் எப்பெரப்பட்டதும் செலுத்தி திருநாளு[ம*] எழுந்த-
8. ருளிசிச்க திருநாட்கழுமாடி இ[த]ப்பிது[ி*] தெயங்மிகளு[க இ*]-னஞ்சிங்கவிரரும் இக்காலத்து இசீ-சம் கற்பிக்-
9. கின்ற நாள் கழகபட்டினத்து ஹ... இலைாமி அராரும் இளஞ்சிங்க-விரரு முற்றக் கூடி இருந்து கல்வில் வெட்டி-
10. ச்சமைக்கு இது கல்வெட்டாகும் ரீவதுக்கினியாரும் உப்பவந்த தெவருங் கூடுக் கற்பிச்ச யூ-சி [ி*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On the 24th day of the month of Mēḍam in the Kollam year [4]39², which was a Thursday with Mālam and chaturthi, Sīvaṇukkīpiyār of Perumbagrappuliyūr (Chidambaram), endowed the following charity on behalf of god Karaikkanthiśvaram-udaiya-Nayinār at Kadigaippattiṇam in Kuru-nāḍu (which was a sub-division) of Rājarāja-Tēppāḍu, namely:

1. Registered as No. 69 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 N. E.

2. The details correspond to A. n. 1264, April 17, Thursday 4-37: 19-61.

3 *salāgai* and 3 *achchus* (of money) for the expenses of taking the god in procession for the bath on the Chittirai festival day and for the *Bhakta-utsavam* on the subsequent day. For these 3 *achchus*, at the rate of one *tūṇi* and one *kutruṇi* (of paddy) per *uru*, the total interest per annum will be four *kalam*, 1 *tūṇi* and 1 *padaku*.

With this (quantity of paddy), all the expenses inclusive of the play-acting (*irunāṭakam*) shall be met; the god shall be taken in procession on the festival day; and the play shall be enacted.

According to this arrangement of the temple officials and Ilanjingavirar, the residents of Kadigaippattiṇam, the residents of the villages belonging to the god (?) and Ilanjingavirar, having assembled together, had it engraved on stone. This will therefore be the lithic document (relating to this).

This is the charity instituted by Sivapukkiniyār and Uyyavandadevar.

No. 17—Record dated in Kollam 440.

This Tamil record engraved on a boulder refers to the grant of some lands and certain privileges to Devaradiyān-Pettān, a stone-mason of Kagaikkanthiśvaram for carrying out the annual repairs to the bund of the Periyakulam tank. This man was given the title of Ādichichavārma-pannai-śeyvāṇ, as an agent of the king. The date of this epigraph corresponds to A. D. 1264, October 27.

Text.¹

- 1 கொல்லம் காக்கி தாமரண்ணைத் தலைஞர் [யி*] து
- 2 கூடி செ[ன்] ந திங்கள் உத்திராடம் தென்னட்டு குதார்.
- 3 டு கடியபட்டினத்து பெரியகுளத்து தலைச்சிறை-
- 4 யும் ம[டை]காலும் கல்[ப]டுத்த கந்தசன் கறைக்க-
- 5 ஸ்டெ[ர்]ச்சரத்து தெ[வ]ரடியான் பெற்றுன் குனி .
- 6 . . . ஆதிச்சவர்ம[ப்]பண்ணைசெய்வான் என்று
- 7 பேருங் கொண்டு வந்தவன்னு சொமங்கலத்து
- 8 ச சபையெழும் கடியபட்டினத்து ஊரொழும் [கூடி] இ-
- 9 வன்னுக்கந்தப்பிச்ச கொடுத்த பெறு[!*] கடியபட்டினத்[திலு]-
- 10 ம் செரமங்கலத்திலும் நிர்விலத்திலும் கொ[வை]க்குளம் [ஷில]-
- 11 ம் முன்நிரிபும் கெட்டிக்கொண்டு [குள]ப்பெறும் வெண்டிக்-
- 12 கொண்டு ஆண்டுவரை பெரியகுளத்தின்னு அம்பது . .
- 13 [அலு] கல அ[தி]சு இதில் முப்பது கல்லு கடியபட்டினத்தெவரானும்
- 14 இருபது கல்லு சொமங்கலத்தெவரானும் ஈழக்குளத்தின்னு அ-
- 15 ஸிகல் இடுவது இக்மார்க்கமெத்துவயாரும் ஈராராந்கடி. வெட்டிஸ்.
- 16 ச கல் வெட்டாகு[ம*] சிவின் திரவாகி பெற்றுனே இளஞ்சிஞ்சிரப்-
17 பண்ணை செய்வாலுக்கும்

No. 18—Record dated in Kollam 608.

Text.²

- 1 வூவீ ஶ்ரீ [!!*] கொல்லம் கா அ மாண்ண சித்திரை மர[த*]ம் உயர் க்கி
யதி ரொலுணி நாள்

1 Registered as No. 76 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 A. D.

2 Registered as No. 71 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 A. D.

2 சுமினார் கறைகண்டிச்சுராமுடைய னுமில் [**] நம் தெ[கர*] மில் புதுக்கி வல்-
கமாடி எ[மு*] ந்தருளிச்சு தெ[வ] நெ அறை
3 சுடைய[ர] சுவ[ர] சுமினார் சொழுகெளப்பல்வைரபதி

Translation.

Hail ! Prosperity !

On the 26th day of the month of Chittirai in the Kollam¹ year 608, which was a day of Rohini(-nakshatra), Sañcayi-² alias Sūvakarā³ alias Sōlakerala-Pallavaraiyar of [Vē]dai-agai renovated the temple of god Kāyaikkāñthiśvaram-udaiya-Nāyigār and had the purification ceremony performed and (the god) re-installed.

No. 19—Record dated in Kollam 728.

Text.⁴

1 ஶாலூகை[**] கொல்லம் எனங்கி னு மார்கழிமீம் உடை வாலு-
2 வகுத்தை தீர்த்திகையுட் காஸற்று கிழமையுக்
3 வசையோற்முக் பெற்ற திருவொண்டது ராஜ் இரச-
4 ரச தென்னுட்டுக் கு வாட்டு கட்டகைப்பட்டனத்து பெரி-
5 யபிராட்டி அதாவத் திமிக்கலத்து நகிளார் சீராமன் சீ வண்-
6 டாரத்தில் ஷீ வாட்டு ஷீ அரில் நட்டால் உடியன் ஊ[ட]-
7 டு பூசை நடக்க கற்பித்த வகை மாசி பாத்தில் காவாவெ
8 [வேறி] சிறப்பு நடத்தக் கற்பித்த அரிசி கூட உல் தா சிலவு கீக்கி ட
பூ-
9 ஷூனாற்கு நெல்லார்டி நடத்திப்பொரும்படி [யும*] ஷீ அரில்
10 நமினார் திருமல்லீஸ்ராமுடைய நமினாற்கு பரிவாரதி க்கு
11 ஸ[ரய]டி பூசையும் நடத்தி அதில் தா சிலவு நீக்கி நமக்கு அல்லிப்பா-
டி சொறு சீவ தரும்படியும் ஆக அரிசி சயி க்கு அஞ்ச இரண்டுக்கு
13 ஸ-ாவ சிறப்பு நமக்காரம் நடக்கிற வகைக்கு வெஞ்சி-
14 னத்துக்கு ஷருமை ஆக னு கஂ . . னபத்தில் நடக்கும்படி
15 ஷீ நமினார் சிபண்டாரத்தில் கொடுத்த ஸ நீச . . இவ்வ-
16 வகைப்படி சூஷா, தாரவசி ஆண்டுதொறும் நடக்கும்படி கற-
17 பித்து கல்வியுஞ் செம்பிதூங் வெட்டிக்குடுத்த[து]

Translation.

Be it well !

On the 20th day of the month of Mārgalī¹ in the Kollam year 728,² which was a Sunday with trītyā of the first fortnight, Vajra-yōgam, and Tiruvōnam, Nallāp-Udayā³ endowed to the treasury of the temple of god Śīfrāman at Periyapirāṭṭi-chaturvēdīmāṅgalam, (a suburb) of Kadigaippatṭanam in Kuru-nāḍu, (a sub-division) of Rājarāja-Tennāḍu for conducting a feeding-charity.

1 A few letters appear to have been erased after this; but, this record can be considered complete.

2 The details are correct for A. D. 1433. April 21.

3 Registered as No. 66 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

4 The English date is A. D. 1552, December 18, Sunday; 3:56; 22 36.

Out of 30 *nāli* of rice for the festival on the new-moon day in the Masi month, ten brahmins had to be fed after meeting his own expenses; the evening worship on the day of Sivarātri shall also be conducted to the god Tirumallīśvaram-udaiya-Nayinār after providing for his own expenses; and *arulippādu* offerings of 4 *nāli* of cooked rice shall also be given—in all, for 40 *nāli* of rice, the paddy at the rate of five for two is 100 *nāli*; and for the accessories, the paddy is 50 *nāli*.

For this, the amount that was deposited in the temple treasury is 54 *panam*. This charity was engraved on stone and copper, so as to be conducted every year in this manner, as long as the moon and the stars endure.

No. 20—Record of Ravivarman Kulasekhara: Kollam 773.

This damaged inscription belongs to the reign of the Travancore king Ravivarman-Kulasekhara and is engraved on a boulder near the tank.

Text.¹

1. ஷவீ ஸ்ரீ [1*] கொல்லம் எான்மூ னு சித்திரை ஸீ மாவ
2. சுநிர் இரைவி வன்மரான குலசெகாப்பெருமாள் இருக்தருளியெடத்தி-ன் பன்-
3. டாரத்தில் கணக்காய் பெருமாள் சீ[பற்ப]னுப்பெருமாள் கெத்திர-த்தில் கற்பித்த
4. இரவிவான்மர் திருமத்திலை திருப்புசைக்கு விட்ட நிலம் கடி[க*]க பட்டனம்
5. தெசத்து... குபற்றில்ப பெருமாள். சீபற்பனுப்பெருமாள்னும் ஆதி-ங்க-
6. வப்பெருமாளும்²

Abstract of Contents.

On the 14th day of the month of Chittirai of the Kollam year 773, king Ravivarman alias Kulasekhara-Perumāl gave some land in Kadigaippattipam for the expenses of maintaining a *matha* which he had established near the temple of god Padmanābhap-perumāl.

No. 21—Record dated in Kollam 882.

Text.²

1. ஷவீ ஸ்ரீ ஸாவாதோ [1*] ஸ்ரீ மகாவூதி காகாஉக் ன் மெல் செ-ல்லாநின்ற கொல்லம் அா அமூ னு ஆவனி ஸீக் காவ. செந்த பு-தங்களைமயும் உத்திரட்டா தியும் அமரப-
2. சுக்து துதிகையும் குலனுமயோகமும் யானைக்கரணமும் பெற்ற இன்ன-னால் இராசராச தென்னுட்டுக் குழனுட்டுக் கடிசைப்பட்டனமுடைய காயஞ்சுக்கறைகண்டசரமுடைய நார்-
3. னும்கு பெரும்பற்றப்புள்ளிழூர் சிவனுக்கணி[யார்] [கடிசை] மகாதெவர் திருக்கொள்க்க சங்கதி சொபானமண்டப முகித்து கலசமும[நா] ஷே மண்டபத்தில் திருவடிச் சொதிக்கு எழுங்தருளிவிச்ச

1. Registered as No. 74 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

2. The further portion of this record is damaged. A couch and a diacon are engraved at the bottom.

3. Registered as No. 72 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

4. பூசை கொண்டாருள் . . . சிந்கவகைக்கும் தாவு சிபெனி திருஞமுகதும் அபிஷேகம் [ஆடு] திருவிளக்கெண்ணைய் வர்ச்சியம் மற்றும் பலவக்கும் பழத்தா [நறி பரிக்கை] ராமரை ம் ஷே மண்டபத்தில் நித்தியல் திருவிளக்-

5. ரொன்றுக்கு சூபு கக்கு எண்ணை கிலீ பா ஈம் துவாதெசிக்கும் பிர தொலூத்துக்கும் ரா. சம் ஆக ரா ரூபைக்கும் தா-ஞமாரக கொநித்த பிரையிடபாவது [**] ஷே தெசத்தில் கீன்கு

6. கண்ணி பற்றில் சாத்துவினோக்கு கீன்மெல் பாதைக்கும் எநுக்கலங்காட்டு விலீக்கும் வடிவிலீக்கும் ரான் கெல்கைக் குளபட்ட பூச்சிக்காட்டு-வினோயும் ஷே பூரில் கொட்டை-வினோக்கும் முக்குவன்வினோக்கும் தென்வடல் பாதைக்கும் கிளக்கு பாதைக்கும்

7. முண்ண வினோக்கும் உள்பட்ட மகிலையாம்வினோயும் ஆக வினோ உம் மண்ண-டங்க மரமடங்க ஆசெந்திரதாரமெ சங்ததிப்பிரவெசமெ தானமாக எழுதி நிரோமெ வர்க்கு தொடுத்தார் [**] ஷே மகாதெவர் கொ-வில் சி[த்] தமக்கலத்து

8. வெலாயுதப்பெருமாள் மக விச்சக்குட்டியும் ஷே கண்ணை [ம] க்கல உடை-யான் சுடையனும் நிந்த வினோ உக்கும் கடமை ரா-யையும் சிபண்டரச-த்தில் நிந்து விறுத்து கொண்டு சிபண்டராமாக அனுபவிச்சக் கொ-ன்வது [**] சிபண்டராக்காரியக் கணக்கு

9. செய்வார்கழும் ஷே தெசத்தில் உள்ளூமந்த பெருங் கூடி யிங்க தறை-த்தை நடப்பிச்சக் கொள்வது [**] இந்த தற்மத்துக்கு யாதொருவ-ராக்கு மகுகஞ் செய்தால் கெங்கைக்கரையில் காராம்பசுவைக் கொ-ன்ற தொலூத்திற் பொவராகவும் [**]

10. இந்த தற்மத்தை நடத்தின்ச்சக் கொண்ட பெரகள் சிவனுக்கிணியவராகச் சப்பத்துக்களோடு கூடி வாளாதிருக்கவும் [**] சுபம் ஏ

Abstract of Contents.

On the 13th day of the month of *Āvāni* of the Kollam year 882¹ which was current after Saka 1629,—a Wednesday with *Uttirāttādi* and *dvitiya* of the second fortnight.

Sivanukkipiyāṇ of Perumbakkappuliyyūr erected the *sōpāna-mandapa* of the temple of Kāraikkāndīśvaraīn-ndaiya-Nayinār, had the purification ceremony performed, and gave two pieces of land (*vilai*), for the expensē of 44 *panam* required for providing worship, śrībali, sacred bath, music, and sacred lamp in the temple, and for special worship on *dvādaśi* and *prādōsham* days.

The two individuals Ichchakkutti of Siddhamāngalam and Sadaiyan of Kārpaṇamāngalam took over these two bits of land for enjoyment, on the stipulation that they had to provide for the above items of expenses. The tax of 9½ *panam* had to be met from the temple.

No. 22—Record on the balikkal.

This short inscription of three lines is engraved on the east base of the *mahā-mandapa* of the temple. It states that Keralan-Kunrap had the *bali-piṭha*

1. The equivalent is A. D. 1706, August 14, Wednesday; 2° 43'; 25° 63'; f.d.n. 28° 56'. The Saka year was 1629 current, not expired.

made. The record contains no date, but the writing can, on palaeographical grounds, be attributed to the 13th century A. D.

Text.¹

- 1 வூதி ஸ்ரீ [1*] கொவிலிற் கொளம் கு[ஏ].
- 2 நன் செப்பித்த பெவிபீடுக் கூத்-
- 3 தாடுக் கொவற்று கற்பித்த அரிசி இருங்கும் .²

Translation.

Hail ! Prosperity !

Keralap-Kunrap made this *bali-pitha* in this temple and provided for two *nāli* of rice (for offerings) to Kuttādun-dēvar.

No. 23—Talaikkulam record of Kollam 662.

The subjoined record is engraved on the base of the south wall of the Vishnu temple at Talaikkulam and registers the fact that the temple was pulled down and that the repairs, which were set on foot on Tai 26 of Kollam 660, were completed in Vaikāsi of Kollam 662.

The king of Travancore at this period was Vīra Kēralavarman according to the Quilon record of Kollam 661 and another epigraph of the same year. The king at whose order (*āruvullam*) these repairs to the Talaikkulam temple appear to have been undertaken must have been the same Vīrakēralavarman and the title of Vīrakērala-Pallavadaraiyan must have been bestowed on Kandān-Perumāl of Iranasiṅgappādi-vīḍu by royal favour.

Text.³

- 1 அரரிச் நன்றாக [1*] ஶால்லை வூதி ஸ்ரீ [1*] கொல்லம் காகல் ஸஸ் ஸத மீ உடுக்கு அச்சுவதி ர அழகப்பெருமாள் நகினர் திருவள்ளத் தின்டடியெ பி[ந]த்து எழுந்தருளியிப்பித்துக் கொ-ஈ தும் உவாகுதிபரியந்த முதலாகப் பிற்து திருப்பணி செய்து மூ-லவரம் புழுகும் சாத்துவித்து
- 2 ச[ந*] கயே ஸஸ் வைகாசி மீ எ. வென்னிக்கிமுமையும் வலவுவகூத்து தூதபரியும் வீஜமோ[+மும்] தத்தின் கள் இடபக் மு-முத[ர]மாக நகினரையும் [அு-]த்து எழுந்தருளியிப்பித்துக் கல-சமும் ஆட்டுகித்தது பகடப்பானுட்டில்லத்து
- 3 இரணிசிங்கப்பாதி தீட்டுல் கண்டன் பெருமாள் ஆன வீரகெரலைப் பல-வத்தூரயர் குறிப்பு நன்றாக ஶால்லை.

Tranelation.

Hari ! Be it well !

On the 26th day of the month of Tai in the Kollam year 660, the image of god Alagapperumāl Nayār was, according to royal command, removed outside,

1 Registered as No. 70 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 n. s.

2 The record stops here.

3 Registered as No. 53 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 n. s.

the shrine was dismantled down to the *upāna* and renovated, the central *mūlabēra* image was smeared with *puḷugu* (civet), and on the 7th day of the month of *Vai-kāśi* in the Kollam year 662, which was a Friday with *dvādaśi-tīthi* of the first fortnight and *Hasta-nakshatra*, in the *Edava-lagna*, the image was reinstalled; and the purification ceremony was performed at the instance of *Kandap-Perumāl alias Viṣakēraṇap-Pallavaraiyar* of *Iraṇasiṅgappādi-vīḍu* in the *Padappānāṭṭu-illam*.

May prosperity attend!

No. 24—Manaltittai record of Kollam 722.

The subjoined inscription is engraved in Tamil characters on a rocky eminence situated in *Manaltittai*, a hamlet midway between *Darśanāñkōppu* and *Bhū-tappāṇi*. The writing is much obliterated owing to exposure, but it has been possible to prepare a complete eye-copy of it on the spot.

It is dated in Kollam 722, and contains an order to the tenants of the lands belonging to gods *Śripadmanābba-perumāl*, *Ādikēśava-perumāl*, *Alagiya-nambi* of *Tērūr* and *Śivīndiran-ndaiya-Nayiṇar* in *Nāñjinādu*, from *Maṅgalam* to *Maṇakkudi*, to the west of *Tōvālai* and to the east of *Pangivāykkāl*.

It stipulates that the *mēlvāram* on the *kār* and *piśānam* crops shall be measured by the tenants at the proper places and in the respective seasons, by the measure holding eight *nāḍi* and at twenty one *marakkāl* (for a *kōṭṭai*);

that if there should be any balance of the *mēlvaram* produce not paid in one season, it shall forcibly be demanded in the next *kār*;

that if the balance was not paid even then, *āñjāli* shall also be demanded from the next *piśānam* season;

that if three years elapse thus, the lands shall be taken back from the possession of the tenants;

that the levy of *śilvari*, *peruvāri*, *patti* and *vāriyūm* shall be cancelled on these lands;

and that the old tax (*kaṇakku-ilakkai*) shall be levied and utilised by the accountants as remuneration for themselves, and that the accounts properly maintained.

Text¹

1. ஸாவங்கு [1*] கொல்லம் எாங்கில [ஏ] தை மீ செல் நாஞ்சிரட்டு மங்கல முதல் மனக்குட்டி வகா தொயா-
2. கொக்கு மெற்கு பன்றிவாய்க்காலுக்கு கிழக்கு உள்ப்பட்ட பெருமான் தெசமாய உள்ள
3. வாராற்கும் பெருமான் ஆதிசெவப்பெருமான் வாராற்கும் தகருர் அ-
துகியங்கமி தெசம-
4. ய உள்ள வாராற்கும் உடையர் சிலிக்கிரமுடைய கமினர் தெசமாய
உள்ள வாராற்கும் கமினர் பூதைப்பாண-
5. யச்சரமுடைய கமினர் தெசமாய உள்ள வாராற்கும் மற்றும் உள்ள தெ-
யவதாயக் கங்கிரியமாய உள்ள குடு-

1. Registered as No. 85 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. B.

6 பதிக்கும் மெற்படி ஆண்டு. பசான முதலுக்கு மேல்வாரம் அளக்கிற விட-
த்தில் ஒக்கும் எண்ணுழிக்கால-
7 ரால் இருபத்தொருமரக்கால் ஒப்பளவின்படி காரில் மெல்வாரம் காரில்
கொள்ளும்படி-
8 யும் பசானமெல் வராம் பசானத்தில் அளந்துகொள்ளும்படியும் அள-
ந்து அளவாத நெல்து-
9 க்கு அடுத்த காரில் சிலத்தை முடக்கி ரெல்லு அளப்பிச்சுக் கொள்ளு-
ம்படியும் அளவாகிறுந்தால்-
10 அடுத்த பசான முதலுக்கு அஞ்சாலி எழுதிக்கொடுத்து கென்து அள-
ப்பிச்சுக் கொள்ளும்படியும் கு-
11 டிமகன் வருஙாள் மூன்று வருஷம் வழிந்தால் முதலும் பற்றிக்கொண்டு
நிலம் மீட்டைச் சூடுக்கும்-
12 படியும் முன்னாள் கொண்ட சிலவரிப் பெருவரியும் பட்டி வாரியமுங் த-
விரங்கு இவ்வகைப்-
13 படியென்ன தெசத்துக்கு தெசகணக்காக பழைய எணக்கு இலக்கை-
யும் பற்றிக்கொண்டு ஒரோ-
14 கு சுட்டம் கணக்கு எழுதிக்கொள்ளும்படியும் கற்பித்து ஆக இவ்வகை-
ப்படியென்ன மட-
15 க்களிலும் தானங்களிலும் உள்ள சிபண்டாரக்காரியம் செய்வார்கள் ஒ-
ப்பும் எழுத்து [!!*]

No. 25—Two records near Kaviyallor.

The subjoined Tamil inscription in later Tamil characters is engraved on a stone set up in a field in Kaviyallur near Valvichehakkottam. It is dated in Kollam 911 and refers to some gift of land by Mallai-Kittipadu. The end of the record is much damaged and is therefore undecipherable.

1 பெட்டவியாளம் செ-
2 ன்ற கெல்லம் கால-
3 க எலி கண்ணி பீர் எல் தி-
4 க்களாழ்ச்சையு-
5 ம் ரெவதியும் பூற்வ-
6 பக்கத்து தெசமி
7 புளிக்கரண-
8 வும் இங்காள-
9 ரால் மெல்லன்
10 கிட்டண்ண-
11 நெ வக எல-
12 க்கத்திலெக்-
13 கு சந்தி டட-
14 ம வக்க ஈ பா-
15 ட்ட சிலம் குழ
16 மெலும் கெ-
17 க்க . . .
18-9 Damaged.

Another record dated in Kollam 957.

The following Tamil record of Kollam 957 is engraved on a stone set up in a field at Kulikkodu in the Kalkulam taluk. It registers a gift made to brahmans of different *gōtras* by Mādi-Mādikkutti of Pallichchavalvidu in Kaviyallur-Mēlchēri. No king's name is mentioned.

(No. 46 of 1100).

1	சகாப்பதம்	22	என்சல் விட்டில்
2	ஆஷாத்து எழு-	23	மாதி மா-
3	நாற்று காலின்	24	நிச்சுட்டி
4	மேல் தலை சனி	25	நானுக்க-
5	தலை சியாழும்	26	நத்திர ச-
6	நிங்க கெங்ள-	27	நன்மாச்
7	ம் காடுமின ஒடு	28	நிட்ட யக [1*]
8	சுபகிர வரிமும்	29	தித்பங்
9	நித்திரை மாத-	30	நி கொட்
10	ம எட்டு சென்-	31	நி ஆழாக-
11	ந பூத னுழச்சி-	32	நொகம்
12	சுயும் மாயிர-	33	மெப்படி
13	வும் பூற்புப்பட்-	34	நெவத்த-
14	சத்து பஞ்சமி-	35	ம வக பா-
15	யும் சொபனங்	36	ந்தத்தில்
16	நித்தியபொக-	37	நெட்டுஷ-
17	வும் சிங்கக்க-	38	ந அகாவ-
18	ரணாவுக் கிங்க-	39	ந மெப்படி
19	நாள் கவிய-		A few more lines on this face are
20	ல்லார் மெச்.		hidden in the ground.
21	செரிசில் பள்-		

Tamil records from Viravanallur.

The subjoined Tamil records come from Viravanallur, short for Virakēra-la-nallur, a village in S. Travancore. They are dated in the 9th century of the Kollam era. One of them relates to the gift of lands made by Śeṭṭu Tirunelvēliperumāl Vepprumālayiṭṭa Perumāl of Virakērajanallur for the conduct of *pūjā* to the gods Kaṛpaka-Viṇāyakar, Tirunellināṭhar and Alagiyū-nācchēhiyār in the same village. The rest refer to a *kal-matham* (wayside rest-house) erected by a resident of Virakērajanallur and the provisions made by Dikkellāmpugalum-Perumāl Parākrama-Pāṇḍyapperimāl, an accountant of the village and a relative of the original donor, for its maintenance and for the conduct of worship to the images set up therein. The last of the records is dated in Kollam 928, and relates to some provision made for worship to gods Dēśikaviṇāyaka-pillaiyār, Tyāgarāja and Ambalavāṇa at Virakērajanallur.

No. 26—On the wall of the Siva temple.

Text.¹

- 1 யாலுலை [1*] வைநி மூர்க்கை பஞ்சாஸ்தி சூத்தோடு என்றே மெல்லும்
- 2 செல்லான்று கொல்லும் அராயக வெளி அற்படி 10² ம வில் பூறுவபக்கத்துத் தெசமியும் நாயசூட்டுசையும் சிருத்தியொகழும்
- 3 ஆணோக்கரனாழும் பெற்ற அகிட்டத்தின் காள்ச் செப்த உதகட்டிருவ தன்ம தெய்வதானப்பிற்மாணம் எழுதிக்குடித்த பரிசாலது [2**] நாஞ்சினு-
- 4 டடு அதைமடுதெனங்கு ஹர்க் கீழ்ப்பால் வீரகெரளங்கு ஹரில் செட்டு திருக்கெல்வெலிப்பெருமான் வென்றுமாலையிட்ட பெருமாளைன் ஷீ அட்டு ஷீ மூரில்
- 5 கற்பகளினுயகப்பிள்ளையாற்கும் கங்கூர் திருக்கெல்லைாதருக்கும் அம்மை அழகியாசசியாரம்மைக்கும் நித்தல்படி பூசைகடக்கும் வகை
- 6 to 21 Contain details about the scale of expenses to be provided in the temple daily and on special festival days. A large number of symbols has been used.
- 22 கொட்டை அமிக்கு கூட்டுக்கு ஷ்ட்டுக்குடித்த நிலமாவது [*] அனுமதெதனங்கு ஹர்ப் பற்றில் வடக்கு வீரட்டானாபள்ளம் தழி பல வ. 2³ உத்ராக்கு அஞ்சாலி மெல்வாரம் பெரக்கிக் கொழுவராம
- 23 கண்ட கொட்டை உரசுக் கீடுபற்றில் கொதை இராமன் குளத்தின் கீழ்தழி கல் தீ ஶாக்கு ஷீ வகப்படி கொட்டை சம வள்ளியூர்ச் சதுரவெதிமங்க-
- 24 வதத கீங்கு திருமலை அமராபதிகாத்தபெருமாள் கொழிலில் அத்தி [ஸம] கெக்கொத்திரத்து ஆபத்தம்மகுத்திரதது வததஹர சப்பிரம-
- 25 ண்ணியபட்டரோடு உபகேஷ்தானங்கொண்ட சிறைமீட்டத்துத் துப்பாயக்குதிப் பற்றில் பெரியகுளத்தின் கீழ் தென்காலனை வடக்கு கால்ப்பொக்குக்கு வளையறை தழி கூட கல நெதக்கு வெளி கக்கு அஞ்சாலி பொக்கி மெல்வாரமுங் கொழுவராமுங் கண்ட கொட்டை உரசு ஷீ குள-
- 27 ததின் கீழ்மெல் கால்பொக்கில் குண்டறை தழி வே வாக்காக்கு அஞ்சாலி மெல்வாரம் பொக்கிக் கொழுவாரங் கண்ட கொட்டை ரோடு ஷீ நால்சி-
- 28 அட்டு இளையான்செரியான சீபற்பனுப்பில்ஹரில் கொதுகுலாமச் சதுர்வெதிமங்கலத்துக் குரெந்தி எச்சநாராயணபட்டரோடு உப-
- 29 கெந்தானங்கொண்ட ஷீ குட்டு அழகியபாண்டியபுரத்து கீழ்பற்றுக் கடுக்களைப்பற்றில் உல்லியனகால்பொக்குச் சாத்தபிரான் கா-
- 30 டெ.உ தழி கூட இதன் தெக்கு தழி
- 31 ந கல ஷீ பற்றில் நிலமுடையான் காஸ்ப்பொக்கு குறிச்சிப்பாறை தழி. கூட ஆக தழி பல நிலம் கக்கு
- 32 ஏநு கக்கு மெல்வாரம் உவாக்கி வினிபொக்கும்படக் கண்ட கொட்டை உயிசு ஆக பலவகப்படியும் ஷ்ட்டுக்குடித்த கொட்டை அடிசூ யும் வடக்கு
- 33 வீரட்டானாபள்ளத்து மேல் வெப்படிவீணையும் அறைப்புரை கட்ட ஷ்ட்டுக்குடித்த மீனையாவது எக்காலா-ஏநு ஆவணி பீருடுநில பிச்சன் [து].

1 Registered as No. 52 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.

2 The English equivalent is a. d. 1635, October 11, Sunday; 10°26'; 23°08'.

34. சுசனுன சீரகேரள விழுபாதாயர் முரல் பெரோடு சோரா ஒத்த கொண்ட மனை கட்டுத் தெக்கு முதற்கறைமணை கட்ட சொ-

35. . . . செய்யகிட்ட ஆண்டிச்சி மகள் நல்லகுடியும் இவள் தங்கை அ-யக்கலினான் உள்ளிட்டாரும் அணைந்துசி மகள்

36. [காளி]யும் இவள் தங்கள் மருதியும் ஆக இவ்வகைப்படியே கொழிமை-யும் ஊருக் காணியளரு முன்பாக உதக-

37. குறுவ தமை தெய்வதானப்பிற்மாணம் எழுதிக்குடுத்தென் செட்டு திரு-கெல்வெலியேறுமாள் வென்றுமாலைகிட்டபெருமாளென்

38. சுற்பகவினுயகப்பின்னோயாருக்கும் திருக்கெல்லைநாசருக்கும் அம்மை அ-முகியாச்சியாக்கமைக்கும்[!!*] இப்படித்து

39. திருக்கல்வெலிப்பெருமாள் வென்றுமாலை கிட்ட பெருமாள் எழுத்து இ-ப்படித்து ஊருக் காணியளருக் கொழிமைமை முன்பாக

40. இந்த உதகழுவ தன்ம தெய்வதானப்பிற்மாணம் எழுதினேன் அதும் கெதனங்களுர் வந்ததினை தித்தார் கல்லபெருமாள்

41. ஏழுத்து ॥

Abstract of Contents.

In the Saka year 1557 (expired) corresponding to Kollam 811 (current), on Sunday, the 10th of Aṣṭami, with daśami-hāthi and Aviṭṭam-nakshatra, Śeṭu Tirunelvelip-perumāl Venrumālaiyittā-perumāl of Virakeralanallur, to the east of Aṇumakēṭapāṇallur in Nāñji-nādu, made a gift of several pieces of land, (whose details have been elaborately mentioned), for the expenses of conducting worship and providing offerings to the god Karpaka-viṇāyakar, Nayinār Tirunellaināthar and goddess Aṭagiyānāchcheyār-anmai in Virakeralanallur. A few house sites were also granted and a few women-servants were also set apart for menial work in the temple.

Among the proper names of villages and fields, occurring in this record the following are note-worthy:

Aṇumakēṭapāṇallur, Viratṭāṇappallam, Kōlai-Rāmankulam, Valliyār-chaturvēdimāṅgalam, god Tirumālī Amarāpatikātta-Perumāl and Kodukularāma-chaturvēdimāṅgalam, Aṇumakēṭapāṇallur (from Hanuma-kētana, a Pāṇḍyan title) has now been changed into Arumainallur, while Virakeralanallur is simply Viravallur.

No. 27—Inscription in the Siva temple: Kollam 834.

This record dated on the 10th day of Kartikai in the Kollam year 834¹, a Wednesday with daśami and Hastu-hākshatra, registers the provision made by Tirunelvelip-perumāl Venrumālaiyittā-Perumāl of Viravanallur in Nāñji-nādu, for offering daily worship to gods Pillaiyar, Anautakrishnan, Ramalinga-Mahādēvar, Subrahmanyā, and Chidambaresvara in the temple of Nayinār Karpaku-viṇyaka-Pillaiyār in the same village, and for special worship on pradōsha, saṅkramana and amāvāsyā days.

On a stone in the mandapa of the Siva temple.

Text.²

1 கொல்லம் அங்கூரம் அ காந்திகை உக்கல் அபரபகுத்து திசம்பும்[4]-

1 The English equivalent is A. D. 1668, November 10, Wednesday; 10°32; 12°36.

2 Registered as No. 56 of the Trav. Epig. Coll. for 1086 n. e.

2 தனுட்சையும் சவுபாக்கியமொகவும் பக்கரணவும் பேற்ற அத்தத்து நாள் செய்த தன்ம தானப்படி-

3 நமாணமாவிது [^{1*}] நாஞ்சினாட்டு வீரவள்ளுவரில் வயினார் கற்பகவினுயைகப்பி [^{1*}]னோ-

4 யாருக்கு ஷீ யூநிஸ் தாருநெல்வெலி பெறுமான் வென்றுமாலையிட்ட பெருாளென் தன்ம தானப்பிறமர-

5 னை ஒலை எழுதிக்கொடுத்த பரிசாவது [^{1*}] நயினார் கொலினில் கண்ணியில் ப்பி [^{1*}]னோயாரும் அனந்தகிட்டியனு.

6 க்ரும் கூடி காசி இராமத்தின் மகாதெவருக்கும் குமாரர் காச்சியாருக்கும் சிதம்பரைச்சராருக்கும் நித்தல்ப்படி பூசை நட-

7 க்ரும்பத்து நாள் ஒன்றுக்கு உரி ஆக சம் ஒன்றுக்கு தப இட ஆக சம் யெ-க்கும் நாள் குக்கும் சிலவு அரிசி உடி ஸ்படி.

8 கெ நவ ய க்கு நிசக்கு வை கெ அதி யந் பரிவட்டக்களுக்கு னு கக்கு ச ச விளக்கு ச க்கு சம் கக்கு திருவிளக்கு எண்ணை

9 [^{நட}] க்கு சக ஆக னு கக்கு சம் இல் சம் கக்குப் பிறதொலும் உக்கும் சங்கிறுங்திக்கும் அமாவசிக்கும் அபிவேகத்துக்கு

10 சாத்துப்படி கற்பித்த எண்ணை உல உரிக்கு ச னு ஆக னு கக்கு சகம் நயினார் கற்பகவினுயைகப்பி [^{1*}]னோயார் முதலாக சந்தி-

No. 28—Inscriptions in the mandapa: Kollam 854-61.

The subjoined Tamil inscription of Kollam 854 and the other long record composed of three separate documents, are engraved on two slabs of stone fixed in the walls of a *mandapa* near the Siva temple at Viravanallur or, more correctly, Virakeraļanallur, according to these inscriptions.

1. The first record refers to the gifts of land made in Kollam 854 by Rāma-nāchchiyār, daughter of Āṇḍichchi, and the accountant Dikkellāmpugalum-Perumāl to Sivapāṇḍi-Āṇḍār the care-taker of the stone-built choultry erected before Kollam 817 by Pāṇḍiyāṇār, son of Nayinār, for the purpose of maintaining the *matha* and for conducting worship to Mahēśvara in the *ambalam*.

2. The second inscription consists of three separate documents:—

(a) The first is dated in Saka 1605 (expired) corresponding to Kollam 858, Vaikāśi 16, ba. 13, Monday, Bharāpi. It registers a gift of some lands and labourers therefor by Rāma-nāchchiyār, and the accountant Dikkellāmpugalum-Perumāl Parākramapāṇḍya-Perumāl to Sivapāṇḍi-Āṇḍār for the maintenance of the wayside choultry which had been built by Pāṇḍyapperumāl, son of Nayinār at Virakeraļanallur in Nāñji-ūādu and for the conduct of worship to god Pillaiyār, installed therein. This record refers to the earlier donation also.

(b) The second record is dated on the 20th day of the month of Vaikāśi in the Kollam year 858, and relates to the gift of 200 *panam* by Dikkellāmpugalum-Perumāl Parākramapāṇḍya-Perumāl, the accountant of the village assembly, for the provision of milk-porridge to god Suchindramūḍaiya-Nayinār on the Mūla-nakshatra day every month. This *pāyasa* had to be prepared from the *matham*, with whose care-taker Sivapāṇḍi-Āṇḍār, the money was left.

1 The inscription stops here; the continuation is not traceable.

(c) The third document is dated on the 6th day of the month of Puratāsi in Saka 1608 (expired) corresponding to Kollam 861, and refers to the earlier gift of land made by the *kārānavar* and the mother of Dikkellampugalum-Perumāl Parakramapāndya-Perumāl for conducting worship to god Sivapāndya-Pillaiyār in the stone *maṭham*. The record is damaged at many places and is therefore only fragmentary.

A

Text.¹

- 1 வாரி: மூலைவத்தெய்நா: ○ ஶா-ஹவா-ஶ[**]
- 2 சகாத்தம் கத்தான் மெல் கொல்லம் அாநுயிர ஞ²
- 3 கை எம் உடுக்க அபரபக்கத்து சத்தமியும் சுங்கிவரமும் [வித்த]-
- 4 யொகமும் சின்னுக்கரணமும் சொதியும் னள் நாஞ்சினுட்டு வீரவ-
- 5 நல்லூரில் முன் நயினுர் மகன் பாண்டியனுர் கெட்டிலிச்ச ஸ்சானம் கல-
- 6 மட்டத்தில் நோகாராக சிவபாண்டி ஆண்டாருக்கு ஷே யூர் ஆண்டச்சி ம-
- 7 கூரமஞ்சியாரும் கணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும்பெருமாள் பராக்கிரமபாண்டபெருமாளும் கூட
- 8 மடத்துக்கு ஆங்கிரதாவற சந்திராதித்தற் வரை நடக்கும்படி உதக-
ழுவ நன்ம[தான]-
- 9 ப்ரிதமானமாக ஷ்டட்டுக்கொடுத்த வக [**] நயினுர் மகன் பாண்டியனுர்
முன் அாக்டூர் ஞ
- 10 அற்பசி எம் கூட எழுகின பட்டையத்தின்படி அகத்துவைக்குடிப்பற-
றில் கெடுக்குளம்

11 to 29-Contain details of the lands: a large number of symbols of land measurements has been used.

- 30 சூசைக்கும் பண்டாரத்துக்கும் கந்தவநத்துக்கும் உடைம் கொட்டை-
மிக் மயைசரபூசைக்கு நாள் கக்கு திருக்குசைக்கு கே
- 31 ந வெட காத்திகை எம் மூலம் பிறங்காள் மயைசரபூசைக்கு கே கவ ம்
மரசி ர-அ அத்தம் பிறங்காள்
- 32 மயைசரபூசைக்கு கே க தலைமடத்தோப்பில் அண்ணுசபெருமாள் [கெ-
சவ]ப்பட்பெருமாள் நம்முடை-
- 33 ய ஆளாக கட்டிவச்ச கல்லம்பலத்துக்கு மரசி யடி முதல் வைகாசி யடி
ஆக ப-அ சுங்கு நன-
- 34 ஸீர் வாக்கிற ஆனுக்கும் ஊறாக்குஞ்சன்பட கே கழியா- உரி சித-
திரைப் பாணிக்கு
- 35 கே பழுசுங்கறம் மாதவிடைம் பாயத்துக்கும் பிறதோஷ சூசைக-
கும் கூ கவ சி காத்தி-
- 36 கை எம் அத்தாளபூசை அரிசி ந வெட க்கும் பெரி ஐஞ் அஞ் வக பெரி
ச மிக்கும் கூ இ யூ ப
- 37 திருக்காத்திகை கறுகெப்ப உரிக்கும் வெஞ்சனம் வகக்கும் அரிசி ச உ க-
கும் கே வம் திருப்பண்ணி-
- 38 யெழிச்சை சூசைக்கு கே இ சிவங்ராத்திரி சூசையில் வீவளங்லூர்
ஊர்வக க-

1 Registered as No. 55 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.

2 The English equivalent is A. D. 1679, January 24, Friday; 7:21; 15:22.

39. ஈக்கும் கொயிலைக்கும் சொறு பலி . . . தன்மபத்தர் உள்ப்பட்ட வக்கு சொறு .

40. அரிசி ஒரு உரிக்கும் பூசை கக்கு வெஞ்சனம் இனவீர்ப் பளத்துக்கும் கூட ஞ ய

41. உரி அடிசசுதழிக்கு கூட சாலி சாத்து எண்ணை ட உம் திருவிளக்கு எண்ணை சாத்துப்படி தோம-

42. திருவியம் பருவப்பட்டம் ஈ யெல் மடத்தாயி செலைக்கு ட- சம் ஆகபாய்க்கு வக்கு கூட.

43. இவைரி ம் ஈக்கறமத்துக்கு கூட காலி எரிதுரும்பு ஊறுகாய் கூட ஞ சொலைக்கும் த .

44. க்கும் மண்வெட்டி கொடாவி வெட்டுக்கத்திக்கும் கூட சு ஞ ஈவினார் இ- ரம்புத்து வெளியலை வெ-

45. ஸாயுதபெருமானுக்கு உஷாபூசை பாயிதம் அரிசி உ க்கும் வெஞ்சனம் சத்தகலீக்கும் கூட.

46. யை ஞ உச [நாகுருதன்] சிறைமீட்டம் சொமனுதமுதலியருக்கு ஞ க்கு கூட கதன்-

47. மபத்தர் உடமை கூட சம் மார்கழி ஈ பூராடம் பிறங்க நாள் மயெசா- பூசைக்கு கூட கூ தீவுகரிவு விசீ-

48. ஷ காணிக்கை பலசெலவுக்கும் ஞ கூட யெல் யன ஆக கூட எய்சி ட யங் உ உரிக்கு யிவுகப்படி விசீ-

49. ட்ட நிலமும் வினை மாவட்ட மரவடையும் மடத்துக்கு மெல்த்தளமும் இலங்கத்துக்கு கிழக்கு மலையும் க-

50. முகடி நக்தவனங்கும் புளிமரவும் [சினாறு]ம் அறச்சாலையும் மக்களும் வ- நிலி மகள் அறமளத்-

51. தானும் மக்களும் பறை அடைக்காத்தியும் மக்களும் கூட கல்லி லும் சேம்பிலும் வெட்டி உதகடுறுவ த-

52. ஸம தானப்பிறமாணமாக ஸ்டுக்கோதெத்து தன்ம [ம*] நடந்தபொது- மிடத்து யாதாமேராகுவர் துர்பு துராலிடுகிலும்

53. தன்மத்துக்கு விக்கனம் வந்தாலும் விரவங்களுர் ஊரும் கொயிலையும் நயினார் வெளியலை வெலாயுதபெ-

54. ருமாள் சீபண்டாத்தில் நின்றும் கூடி தீற்பிச்சுகொடுத்து தன்மப- த்தர் தன்மம் நடத்திவரும்வதி

55. விட்டெக் கொடுத்த வகையில் இந்த தன்மத்தை உள்ளழிச்சவர்கள் கெங்கைக்கரையில் காராம்-

56. பகலவையும் பிராமணையும் மாதாபிதாவையும் கொஞ்ச தொழுத்திலே பொவ-

57. ராகவும் இந்த மடதன்மத்தை-பரிபாலனம் பண்ணினவர்கள் ஆயுரா- ரோ-

58. க்கியமும் அதிக பலவும் அச்சுதவெள்வியாக்கு செய்த பலமுக் பெற்று புத்திர மித்திர க-

59. எத்திருதிகளுடனென நீட்டிகாலக் வளர்து சரயுச்சிய பதக் அஸடவாரா- கவும் இ-

60. பப்தி சம்மதித்து கண்ணிலும் செம்பிலும் வேட்டி நீராகம் சிவபாண்டி ஆண்டாருக்கு விட-

61. இக்கோடுத்த ஆண்டுச்சி மகள் இராமனுச்சியார் ஒப்பு கணக்கு திக்கெ- ல்லாம்புகழும்பெருமங்

62 பராக்கிறபாண்டி பெருமாள் எழுத்து இப்படிக்கு உதக்குறவு தன்ம
கல்ப பிரமாணம்

63 எழுதின ஷீ அட்டு ஷீ ஊரில் சாத்தாங் குட்டி திருச்சிற்றம்பலம்
எழுத்து |||

No. 29—Record dated in Kollam 858.

Text.¹

1 ஹரிஃ சகாத்தம் கத்தா இன் மெஸ் கொல்லங்கு²

2 அந்திலை வூபி வைகாசி மீர் ம் செவ் அமரபக்கத்து திர-
நையெரதெசியும் சொம்வாரமும் சொபனயெர-

3 எழும் இடபக்கரணமும் பெற்ற பாணி காள் செப்த உ-

5 தகட்குறவு தன்ம தாணப்ரமாணமாவது [॥*] நான்-

6 சினுட்டு வீரகெள்ளல்லூரில் கண்மடம் . . . கனினூர் சிவபாண்டி ஆ-
ண்ட—

7 ரங்கு [என்று] . . ஆண்டிச்சி மகள் இராமனுச்சியரகும் கணக்கு திக-
கெல்லங்குபு-

8 கழும் பெருமாள் பராக்கிறம்பாண்டி பெருமாளும் ஒரு தன்மத்து பிற-
மாணமா—

9 க கல்லி லுமச் செம்பிலும் வெட்டி விட்டுக்குடுத்த பரிசாவது [॥*] எ-
ங்கள் காரணவர் எனினு—

10 ச் மகன் பாண்டியபெருமாள் ஷீ யூலில் கட்டிவைத்த கண்மடத்தில் பிர-
[ன்*] னோயார் பூஷைக்கும்

11 மயெசரபூஷைக்கும் மற்ற விசெஷ பூஷைகளுக்கும் கூட முன் அானுசை
வூபி வைத மீர் ம்

12 உமிகூல் க்கு எங்கள் காரணவரும் காங்களும் விட்டுக்குடுத்த நிலத்தில்
முன் எங்கள் கார—

13 யைச் சிட்ட அகத்துவைக்குற மண்ணெடுவட்டம் தடி சு லும் வாகை-
யடிப் பகுதியிலும் விட-

14 டட ஒற்றி வைத்த வகக்கு ராளா இம் ஆண்டிச்சி இராமனுச்சியர் வீ-
ரகெள்ளல்லூர் லட—

15 க்கு பற்றில் அத்தியடி தடி சு ஸ மடத்துக்கு விடு முக்கெப கணக்கு திர-
கெல்லங்கும்பெருமாள்

16 பராக்கிறபாண்டிய பெருமாள் படுத்து விட்ட வகக்கு ராளா ம் ஆக ச-
கதா இம் மடத்தில் நின்றும் கூ—

17 மடை இப்படிக்கு தாணப்பிறமாணமாக ஆண்டிச்சி இராமனுச்சியர்
விட்டுக்குடுத்த நிலயா—

18 வது [॥*] சிறைமிட்டம் குப்பாக்குத் ப்பற்றில் வீரகெளப்பெரவி எடி-
வில் மடைபேர்க்கில் கால் லூகு

19 க பொய் பரநை தடி கூ வந் எதி ந சுபம் ஷீ. செந்நன் பறை கால் லூ-
கு ஞரி படி. நடி கூ வந்

20 உம் ஆக ஆண்டிச்சி இராமனுச்சியர் தாணம் செப்த தடி உமிகூ எக்கு
அஞ்சர—

21 வி மெஸ்வாரம் நீக்கி உள்ள கொழுவாரமும் நிலமும் மி உ ஸ வந் டி-
யார்க்கு ஒற்றி [கொண்டு] மே—

1 Registered as No. 53 of the Trav. Epig. Colln. for 1886 A. D.

2 The English equivalent is A. D. 1883, May 14, Monday; 13°26; 2°76.

22 ஸ்வரமும் னுரி பற்றுயம் ஒன்றும் கணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும் பெ-
ருமாள் பராக்கிரமாண்டியபெருமாள்

23 ஹட்டுக்குடுத்த மடத்து அதைப் பிரைக்கு கிரைட்டத்து மெல்காயில்
மீனாயும் மெல்-

24 கூரையும் மடத்து வெலைக்கு ஹிட்டுக்கொடுத்த மிடமகன் திருக்கிற்றம்ப-
லூரும் அருவயர்

25 மகன் ஆண்டானும் பறையடித்தையாவது பறைச்சி உலகுடாச்சி மகன் சா-
த்தியும் மு-

26 லைஉண்ணியும் பெரியகாதி மகன் அணைஞ்சியும் முல்லாண்ணியும் ஷே-
யாள் கலி[கொ .]

27 செளாலும் ஆக இவைப்படி உள்ள விலையும் கொழுவாரமும் மீனாயும்
ஆளாடிகள்

28 மயும் பற்றுயமும் கூட இன்னுள் முதல் ஆசந்திரதாவற் சந்திராதி-
த்தற வரைக்கும்

29 மடத்தும் தானப்பிறங்காணமாக ஹிட்டுக்குடுத்தெரம் ஆண்டிச்சி மகன்
இராமனுச்சியாரும்

30 கணக்கு திக்கெல்லாம் புகழும் பெருமாள் பராக்கிரமபாண்டிபெரு-
மாளும் ஒங் கானிர சிவபாண்டி

31 ஆண்டாருக்கு[*] இப்படிக்கு ஆண்டிச்சி மகன் இராமனுச்சியாரும் க-
ணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும்பெருமாள்

32 பராக்கிரமபாண்டிய பெருமாள் எழுத்து[*] இந்த மடத்துக்கு தனம-
பற்று சாங்கன் இரண்டிபெரும் தன்

33 மம் [கடத்திப்பொகிற] வகக்கு தன்மபத்தாவுக்கு முன் [கல்லுமெல்]
எழுதின் தன்மபத்தர உடமை

34 சம் கக்கு ஓட்டெலு ஆக எழுதின உடமை யர் ஆளாக மடத்துமங்
விசாரித்து கணக்கும் எழுதிவழுகிற-

35 கணக்குபி[**] கொக்கு குடுத்து தன்மம் கடத்திக்கொள்ளுவொமாவும்
இப்படிக்கு இந்த தன்ம பிறங்காம் எழுதின [மர]

36 [மன்] எழுத்து[**]
இதுவும் அாடுமிசு னு வைகாசி மீம் உடை சாஞ்சினுட்டு வீரகெளாங்-
ல்லாரில் கல்மட

37 ச . சிவபரண்டி-ஆண்டாருக்கு ஊர்தவணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும் பெ-
ருமாள் பராக்கிரமபாண்டிபெருமாள்

38 கந்தி ஹிட்டுக்கொடுத்த பரிசாவது [**] என்றுகைய-பிறக்க நாள் மாதந்-
தொறும் மூலங்கெஷத்திரக்கு[க்கு]

39 கமிளூர் சிவிக்கிமுடைய கமினிருக்கு பாஸ்பாயதும் வைக்கிற வகக்கு மீம்
.கக்கு ர க ஆக னுபு கக்கு அதிகான் உள்[பட]

40 மூலங்களைக்கும் மடத்தில் நின்றும் ஆசந்திரதுந்தமே நடத்திபொ-
ரும்படிக்கு மடத்து-

41 க்கு மூதல் கைய்வாழிக்க ர உா இந்தப்பலைம் இருநூறுக்கும் னு க-
க்கு உள்ள பலிசை சங் கூட கொ[டு]-

42 [தகு] ஆவணி மீம் முதல்க்கு மாதம் மூலங்கள் தொறும் மடத்தில் தி-
ன்றும் பாஸ் பாயதும் வைப்படிச்ச நடத்திக்கொ-

43 ஸ்ரூவாராகவும் இப்படிக்கு கற்றி ஹிட்டுக்குடுத்த கணக்கு திக்கெல்லாம்
புகழும் பெருமாள் பராக்கிரமபாண்டிப் பெருமாள் எழுத்து

44. இந்த கண்ணிறம் ஒலிக் கால்வெழுதினை ஒத்துடு கசிந்திரத்து மாட்டு மாணிக்கம் வகுக்கை எழுத்து [**] இதுவும் சுதாத்தம் கால்

45. காலை ஓன் மேல் கொல்லும் அளக்கிக் குடுபுரட்டான் மீட்டு கால நாஞ்சினாட்டு வீரகௌரானல்லாரில் நயினர்

46. சிவபாண்டியப்பி[***]னோயாருக்கு ஒத்துடு ஒத்துடு கணக்கு திக்கெல்லாம்புக்கும் பெருமாள்

47. பராக்கிரமபாண்டிபெருமாள் வன் உதச்சுறவு தன்ம கண்ணிறமாணமாக விட்டுக்குடுத்த பரிசா-

48. வது [**]நயினர் சிவபாண்டியப்பி[***]னோயாருக்கு முன் எங்கள் காரணவரும்

49. எங்கள் தாயாரும் ஒத்துடு தன்மத்துக்கு விட்டதும் கல்லி லூம் செம்பிலூம் வெட்டி நடக்குவது வருகையில் ஒத்துடு கல் வெட்டி.

50. ஸ்டடி உள்ள சேலவுக்கு விட்ட வகயில் கே [உட்டமை] ஒத்துடு யத்துத் தறையில் க-

51. டு வைத்த அகாத்துக்கு உடன்படிக்கு எடுக்க கூட ஆக அகாத்தில் யிருக்கிற அண்ணுவிக்கு உட்டமை குடி-

52. த்து வரும்படிக்கு கல்வெட்டி சுசெலவு கட்டு வரும்படிக்கும் இவ்வகைக்கு விட்டுக்குடுத்த நிலமாவது [**] ஒத்துடு

53. டு வீரகௌரானல்லாரில் [உட்டமை] இறைப்பத்து ஆக்கு பிலாவடிவிட்டில் தடி கட கால் . உதறுக்கு நயினர் தானுமா-

54. கூயபெருமாள் மெஸ்வரரமும் இராசகாத்துக்கு விட்ட குடி அஞ்சாலி சூம் நீக்கி உள்ள கொழுவாரமும் சிறை[மீட்டிய னு]

55. யனுக்குளம் நடுவில் மகட நடுவில் பொக்கு அகர[பற்று]சுசெலவட்பெருவாகவும்

56. கூ அ உரி சைக்கு உள்ள மெஸ்வரம் அஞ்சாலியும் நீக்கி உள்ள கொழுவாரமும் ஒத்துடு நிலத்தின் . . . ஆனாலு

57. ஸ் பூ அதுக்குள்ள உவையமும் ஒத்துடு உகைப்பட்டினாபத்து ஆரில் அத்தின்கூக்கு பா-

58. ட்டம் ரா உயிர் இராசகாத்துக்கு கடமைக்கு ஆராட்சிபாருக்கு [நீக்கி] ரா சுமிக் நீக்கி உள்ள பணமும் ஒத்துடு நிலத்தின் ஆம்.

59. . . . உன்னிட்ட ஒர்நிரா கு பீரி மத்தின்னின்-றும் தன்ம

60. உள்ள நிலமும் . . . இன்னால்முதல்க்கு ஆசாக்கிரத்துக்கெம் மட. தன்மம் உடக்கும்படிக்கு மடத்தில் சில்லும்

61. . . . குதித்து [திப்படிக்கு] உதச்சுறவு தன்மதாணப்பிறமாணமாக

62. . . . கணக்குக்கிட்டு கல்லாம்புக்கும் பெருமாள் பராக்கிரம பாண்டு பெருமாள் என் நயினர் சிலபாண்டு

63. சு கணக்கு திக்கெல்லாம்புக்கும் பெருமாள் சிலபாண்டுபெருமாள் எழுத்து திப்படிக்கு கணக்கு மசந்திபெருமாள்

64. மெய் மொகாரயன் எழுத்து இந்த தன்மத்துக்கு விக்கிளக் கெப்தபெருதன் கெங்கைக்காரயில் காராம்-

65 பகலை கொஞ்ச தொல்த்திலே பொவாராகவும் இந்த தன்மத்தை பரிபாலனை பண்ணினைபெ-

66 ரான் இன்மையிலே வாழ்ந்து அச்சுவமெத்யாகம் விளைத்த பலமும் சாழுசியபல-

67 மூம் பெற்ற இருப்பாராகவும் இப்படிசீவர்கள் [சொல்லி] இந்த உதக்குறவு தனம் தானப்பிறமானம்

67 வீரசீகரளால் ஓரில் சாத்தக்குட்டி திருசிந்தம்பலம் எழுத்து [**]

No. 30—On a stone in the Amman shrine.

This record relates to the gift of lands made by Nannāśivāyam-Sivathānu-vapuṇḍara-Perumāl of Virakārajanallūr for providing worship to the gods Desikavīṇyāka-Pillaiyār, Tyāgarāja and Ambalayāṇa at that village. The document is dated on the 26th day of Vaikāśi in the Kollam year 928¹ corresponding to Saka 1675 expired, the cyclic year being Śrīmukha, on a Monday with trītyā of the first fortnight and Pūnarpuṣami-nakshatra. The inscription is full of perplexing symbols of land-measurements, and contractions of words.

Text.²

1 அமரி மு^ச
 2 மணவதபெய்நா
 3 துக்காலி இஞ்சுல் செல்லாநி-
 4 ன் ர கெர்ளலம் காஉசுசு னு மு^ச ச-
 5 கரும் [வைகாசி] ரை உயக் க சுறுவ-
 6 பகந்து திற்கிகையும் சொம-
 7 வாரமும் புணர்ப்புசுக்கெத்திர-
 8 மூம் திருத்தாமயெகரமும் ஆணைக்க-
 9 ரணமும் பெற்ற [நாள் செய்தி] உதக்குறவு தன-
 10 ம தானப்பிறமானமாவது [*]
 11 நாஞ்சிகாட்டு வீரசீகரளால் ஓயில் கமினு-
 12 ர தகிக்கினுபைகப்பி [ன்*] னோயாருக்கும்
 13 சவாமி திபாகராசநாக்கும் அங்பலவாணசுவரமிக்கும் ஷ-
 14 ஷ் . . . க.நி[ன்] நமசிவாயகம் சிவத-
 15 ர ஜூவபண்டாரபெருமான் உதக்குறவு
 16 தன்ம தானப்பிறமானம் எஞ்சுதின்சு-
 17 உதக பநிசாவது [*] ஷீ ஷுரில் கமினு
 18 ஏற்பாவினுயகப்பி [ன்*] னோயார் கொயி-
 19 அக்கு னும் . ந்திந்த உ. கொண்டு சே-
 20 த வைத்து சிவழுசை [கல்லுமித்திகவாமி]-
 21 க்கு ஸித்தட்டுசையும் விசைத்தட்டுசையும்
 22 ஆதிசந்திரதாரவும் சந்திர தீத்தவுற் நட-
 23 சுநவரும்படிக்கு கல்வியும் செம்பியும்
 24 வெட்டுவிட்டு குடுத்த வகயாவது

[Then follows a large portion containing land symbols and other unimportant details.]

1 The English equivalent is A. D. 1753, June 4, Monday; 3°42'; 7°68'.

2 Registered as No. 51 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 A. D.

No. 31—Two records of Maravarman Sundara-Pandy I.

The subjoined two inscriptions from the Siva temple at Kalāngādu belong to the time of Māgaravarman Sundara-Pāndya. From his title 'Śōṅādu kōṇdu Mudikondāśōlapurattu vijayabhiṣekam pāṇiyaruliya', i. e., who took possession of the Chōla dominions and performed the anointment of victory at Mudikondāśōlapuram (in the South Arcot Dt.), we are enabled to identify him with Māgaravarman alias Sundara-Pāndya I, whose accession to the throne has been fixed to be A. D. 1216 and who reigned up to at least A. D. 1238. His inscriptions are found in the districts of Tinnevelly, Madura, Trichinopoly, Tanjore and Pudukkotta.

The two Kalāngādu inscriptions are dated in the year opposite the 20th. year of this Sundara-Pāndya and would correspond to A. D. 1237-8, which was almost the last year of the king's reign. One of these records is incomplete, while the other relates to the gift of one *mā* of land which the *sivabrahmanas* of the temple of Tiruvakkiśvaram in Kalāngādu, a village in Vadavāri-nādu, took over as *tirunandāvilakku-puṣṭam* and agreed to keep two lamps burning in the temple.

(No. 50 of 1087)

- 1 ஷவீதி ஸ்ரீ [1*] கோமாறபன்மரான திருவனத்திகள் சொன்னுடு கொண்டு முடிகொ-
- 2 ஸ்டசெசமூபாத்தி விதாவிலைகம் பண்ணி அருளிய ஸ்ரீவாஷ்ரபாண்டிய-
தெவற்கு யாண்டு உடு வதி-
- 3 ஸ் எதிராமாண்டு வடவாரிகாட்டுக் கிளாங்காட்டுரீஸ் உடையார் திருவக-
்கிழவாரமுடைய நாயனு-
- 4 ஸ் கொயில் ஸ்ரீராத்தி ஸ்ரீவெஷபாரம் இங்காயனுர் பழங் தெவதானம்
[ஊட்] தடியுங் கொண்டு[த]-
- 5 ஸார் பற்று . . .

(No. 49 of 1087)

- 1 ஷவீதி ஸ்ரீ கோமாறபன்மரான திருவனத்திகள் சொன்னுடு கொண்டு முடிகொ-
- 2 ஸ்டசெசமூபாத்தி விஜயாவிலைகம் பண்ணி அருளிய ஸ்ரீவாஷ்ரபா-
ண்டிய தெவற்க-
- 3 கு [ஊட்] உறவுதின் எதிராமாண்டு காற்றிக்கூடும் பெ[த*]ம் வியாழகிழுதை-
யும் பெ[த*]ம் நா-
- 4 ஸ் வடவாரிகாட்டுக் கிளாங்காட்டுரீஸ் உடையார் திருவக்கிழவாரமுடைய
நாயனுர் கொயில்
- 5 ஸ்ரீராத்தி ஸ்ரீவெஷபாரம் இங்கொயில் கோரியம் வெளியந்தாகு-
ங்காயான ஆண்-
- 6 ட-பில் லோயுங் கூட்டுக்குரு[த*]து இங்காயனுர் கோயிலுக்கு முன்பு திருந்தா-
கிளாக்கு தின்றி யி-
- 7 ருக்கக்குளுவெல் இங்காள் மு[த*]ல் சூரதித்தயற் செல்வதாக கிச்சையி-
த்து திட்ட திருந்தாயின-
- 8 க்கு திரண்டு இவ்விளக்கு இரண்டுக்கும் திருந்தாவிளக்குப்புநாசக இ-
ட்ட நிலமாவது [1*] இந்தா-

- 9 யார் தவதானக கீழுப்பொன்னாறூரில் அழகாண்டர் செய் தடி ஒன்று பழும்படி.
- 10 சிலம் ஒருமாவுங் கைக்கொண்டு இக்கொயிலில் சிவபூராணாந்து [வீதங்] கொண்டு கொயில்
- 11 புதுமவன் இத்திருந்தாகிளக்குச் சந்திராகித்தவற் செலுத்துவாராகவும் இங்கிலத்துக்கு
- 12 தலைநீர் கண்டாநீர் பாச்சிக் குபேப்பதாகவும் இப்பயக்கு சம்மதித்து பிழப்பாடி குறித்தொம் இக்-
- 13 கொயில் சிவபூராணாந்தராம் ஸ்ரீ ராம், ஸ்ரீ மாணைஸ்வராந்து ॥ ॥

Translation.

Hail ! Prosperity !

In the year opposite the 20th year of king Maravarman alias Tribhuvana-
chakravartin Sri-Sundara-Pandyadeva, who, having captured the Chola country,
was pleased to perform the anointment of victory at Mudikondasolapuram,—on a
Thursday with Kartikai(-nakshatra), the Sri-rudra, Sri-mahesvaras and the Sri-
karyam Veliyangurudaiyan Andapillai of the temple of Tiruvakkisvaram-ndaiyan-
Nayapar of Kilangattur in Vadavari-nadu, having assembled together and seeing
that there were no lamps in front of the temple of Nayapar, gave the following
land as tirunandavilakkup-puram for maintaining from this day, and as long as the
moon and sun endure, two lamps in front of the temple.

We, the sivabrahmanas (priests) of this temple, having taken over the *taṭi*
of land called Alagandarsey, 1 *mā* in extent according to the old accounts, in the
devadāna land called Kilapponnagarai, promised to have the lamps provided as
long as the moon and the sun endure in turns by the (particular) sivabrahmanas
entering the temple, and also to see that the *talai-nīr* and *kadai-nīr* shall be irrigated
to the land; and gave the document (*ṇḍi-pādu*) accordingly to the Rudra-mahes-
varas.

No. 32—Kalangadu record of Srivallabhadeva.

This inscription is engraved on the base of the central shrine of the Siva
temple at Kalangadu in Tamil characters, which can be approximately attributed
to the 16th century A. D. The record mentions only the year Yuva, and as it ends
with the words

Nayapar Śrivallabhadevar bhandarat-tiruvāṇai,

we can infer that it must have been issued in the reign of the Pandya ruler Sri-
vallabhadeva (A. D. 1563-1600). Yuva will have then corresponded to A. D. 1575.
It may be noted that prince Sivala-Mārāp re-colonised a portion of Kilangattur
in Saka 1522 in the 38th year of Śrivallabhadevar (T. A. S., Vol. I., p. 280).

The purport of the inscription is to the effect that the *karaiyālar* (tenants)
and *bhāṭṭas* (brahman residents) of the village of Kilangattur in Vadavari-nadu
agreed among themselves to utilise the amount obtained every year from the sale
of fishing rights in the tank called the Periyakulam, for the purpose of deepening
it by silt-clearance etc. Such a procedure ensured the automatic efficiency of the

tank for irrigation purposes. Many of the records belonging to the Chōla and Pāndya kings copied in the Tamil districts contain similar stipulations, and they have been noticed in the *Madras Epigraphical Reports*.

One point is noteworthy, namely, that he who wrought any obstacles to this stipulation, has been threatened to be punished with the mutilation of a hand and an eye—*kaiyum kappum tendamāka kađurāñ-ākavum*; but it appears likely that this threat was but a piece of bluff to terrorise transgressors.

Text.

(No. 47 of 1087).

- 1 ஶபாஷங்கர் யுவவனாகி ஆணிமாதம் உடித்து வடவாரினுட்டு கிளாங்கா-
ட்டூர் வர்ம்
- 2 சுரையாளரும் ஷே சுகராத்து ஸ்டூகங்கும் எம்மி லிகைந்து
- 3 ஜூப்பர்வாக திஜைக்கிட்டு கொண்டபடிடி* எங்களும் பெண்யகுளம் ன-
ாது
- 4 வ்ருஷ்டி முதலுக்குப் பாசிவில் விற்த்த பணம் குளமிலை இட்டு வெட்டி-
வெர்மா-
- 5 சுவம் இதுக்குத் தப்புத்திப்பு விக்கினம் இதுக்கு பெரனவன் பண்டார-
த்துக்கு ஆயிரத் திருஞாறு
- 6 பணமும் குழ்த்து கண்ணும் கைய்யும் தெண்டமாகக் கடவாலுகவும் இ-
துக்கு இரண்டு னினை-
- 7 ததவன் தன் குருவிக்கும் மாதாடிதாவுக்கு[ம*] இரண்டு னினைக்கக் கட-
வனுகவும் கெங்கை-
- 8 க்கரையிலே க[ா*]ர[ா*]ம்பக்கவ கொன்ற பாலுத்திலே பொக்கக் கடவா-
குகவும் இப்படிக்கு.
- 9 நன்[ரூக]—ஈயினார் ஸ்ரீவல்வஹதீவர் பண்டாரத் திருவாணை இப்படிபெ-
தப்பாது [॥*]

Translation.

Be it well! On the 25th day of the month of Āṣāḍ in the year Yuva, the tenants belonging to Kīlāṅgāṭṭūr and the brahmans residing in the said *āyaram* agreed among ourselves thus :

We shall invest the amount of the fishing lease in the Periyakulam tank of our village in digging (deepening) it. He who causes obstruction to this (agreement), shall pay a fine of 1200 *panam* to the *bhāndārtum* and shall lose his hand and eye. He who contemplates wrong to this, shall be considered as having wronged his preceptor, mother and father, and as having killed a tawny eow on the banks of the Ganges.

Thus, this is the irrevocable order of king Srivallabhadeva.

No. 33—Record of Balamarttandavarman: Kollam 919

This record which is engraved on a stone set up in front of the Jamadagni-svaram-Udaiyār temple at Kūlāṅgādu catalogues the gardens which had been bestowed on the temple by several individuals for conducting the early morning

worship (*sirukālai-sundi*) of the god and for the expenses of certain temple festivals (*tiruviṭṭappiram*). This stone was set up on the 21st day of Tai in the (Kollam year 919) under the orders of the Travancore king Balaṁarttāndavarman and the lands were left under the supervision of a certain Kulaśekharappar.

Text.¹

(No. 54 of 1087).

1	சாலிவாசன ச-	22	மூடி தொப்பு அஞ்ச
2	காத்தம் ரூபன-	23	மிலுப்பை மரத் த-
3	குடு வெளி செல்ல-	24	தாப்பும் பணங்கெத-
4	நின்ற கொல்ல-	25	ப்பும் சங்கங்காள-
5	ம் களமிகு வந்த-	26	பின்னோ [நீத்தாப்ப] பின்.
6	தமீர் உடுக்கு சுவாமி:	27	னோ நந்துக்குத்தாலம்
7	சிமத்தினிசு-	28	பின்னோ கண்ணுயிர்
8	ஶர் திருவிலோ-	29	ஏழுதலியார் [அன்னவா]-
9	யாட்டும் சிறுகா-	30	ண்முதலியார் ஆறுமுகர்
10	லச [ந்தி] கட்டிலோக்கும்	31	[த்தக்கிரியான] வரிக்கத்த-
11	திருவளாப்பிரை	32	தாப்பு மிதிலுள்ள நி-
12	த்தக்குமாக விட்டை-	33	தினிட்செபசிலை-
13	து சுக்கு செர்க்க-	34	குபாஷாண் க்களும்
14	வகாறு உட்ட-	35	திருவளாவரியும் கா-
15	ப்பும் வாங்கதத்தி-	36	க்கென்று மீர்பா-
16	ருத்து உறு ² சுடு யும்	37	லமாத்தாண்டவற்ம தம்பி-
17	நந்தவனப்பிற-	38	ராஷ்வர்களும் சா . [ஞ]-
18	கு உறு ³ கவுக இ-	39	சாததெவரவர்களுக் .
19	ராசாவய்யன-	40	த்தலத்தா [நில்] குலசெ-
20	வர்கள் விட்டு-	41	தாப்பர் கய்யில்த தான-
21	க குடுத்ததும்	42

No. 34—Kalangadu inscription of Kollam 961.

The subjoined Tamil inscription is engraved on a stone set up in front of the Jamadagnīśvara temple at Kalangadu. It records the gift of land made on the 11th day of the month of Aṣāḍhi in the Kollam year 961, by the Dalavāy Tittārappa-Mudaliyār for the expenses of conducting the midday service of god Jamadagnīśvara in the temple.

The land which was endowed for this item of service was under the Sarasvatikulam, whose eastern boundary was to the west of Pappaivijai, the southern

1 The top of the inscribed slab contains the images of a liṅga, a trident and Nandi

2 Express'd by a symbol.

3 This symbol is some land measure.

4 No. 56 of 1087 is an incomplete record containing the following words:

ஏதாரிசுட்டு அராப்பை தூ பராத்ருமாரங்கும்பூர் வினாக் . . . காதவியங்காரமேபு-
ருமாக் திருவிடைபாட்டும் . . . க உ சுக்காமில் குடுபத்தில் . . . காங்காட்டி . . .

boundary was to the north of Pagaichehēri and the field dedicated for the supply of garlands, the western boundary was to the east of the Tēpkāsi road and the bridge, and the northern boundary was to the south of the channel of the Pungāñkūjāni. This tank and the lands under it and the mortgaged lands (*otti-vakai*) called Nelliyađi and the grove adjoining, were given over for the conduct of the service.

As regards the donor Tittārappa-Mudaliyār, who has been called Periya-Mudaliyār, reference may be made to the Tamil book entitled the *Dalarāđy-Mudaliyār-charittiram*, containing an account of this family, whose descendants are still living in affluence in Tiunnevelli.

Text.¹

First face.

- 1 உகாக்யத ஸு
- 2 அம்பசி மீ யகை
- 3 சொம்வரமுங்
- 4 புணர்ச்சுச ஸட்டெ-
- 5 தகிரமுங கடின
- 6 சுபகினத்தில்க் கி-
- 7 எங்காடு சுவாமி
- 8 சிமதற்கினைசுர-
- 9 குக்கு உச்ச [க*] த்திக் க-
- 10 ட்டைனைக்கு னா॥ பெரி-
- 11 யமுதலியாரவர்-
- 12 கள விட்ட ஸிலமா-
- 13 வது [!*] சுகத்தினு-
- 14 ம் இள் எல்கை ப-
- 15 சீனவினைக்கு மெ-
- 17 ந்குத் தெண்டெ-

Second face.

- 18 ஸ்கை பழை-
- 19 க்செரிக்குந்
- 20 தீமலைக்ட்ட-
- 21 னொ வயது-
- 22 க்கும் வடக்கு ட-
- 23 மல்லனா-
- 24 க தெண்கா-
- 25 சிப் பாதை-
- 26 க்கும் பாலத-
- 27 துக்குங் கின*] க-
- 28 கு வடக்ட[க]-
- 29 ஸ்கை புங்க-
- 30 ஸ்கூங் க-
- 31 ராக்குத் தெ-
- 32 க்கு இன்னுத-
- 33 ஸ்கைக் குன-

Third face.

- 34 ப்பட்ட குளமுங் ஸில-
- 35 மு மிதவும் ஒத்திவ-
- 36 கை செல்லியதத்
- 37 திருத்துங் தொப்-
- 38 புக் கடக் கட்டைனைக்கு-
- 39 த தாண்டுசெப்-
- 40 அ கொடுத்தென்
- 41 ரமுவாய் தீத்த-
- 42 ராப்பமுதலியா-
- 43 ரவர்கள் [!*] இந்த சிவ-
- 44 புண்ணியத்துக்கு வில-
- 45 ப்பினம் சினைத்தவன்

1 Registered as No. 55 of the Trav. Epig. Colln. for 1087 M. S.

2 The English equivalent will have been A. D. 1785, October 24, Monday; '46.

46 சிவத்துவராகசி	49 வ தொண்ட தெர-
47 தொஷமும் தெங்கை-	50 ஷத்தில் பொவர-
48 மீல் சராம்பச்சை.	51 ராகவும் [॥*]

Inscriptions at Senkottai.

Of the following five Tamil inscriptions copied from the Vishnu temple at Senkottai, four belong to the Pāṇḍya kings.

The first two of them are dated in the 16th year of the medieval Pāṇḍya king Śrīvallabhadēva of Madura, who is distinguished by the historical introduction beginning with 'pū-makal jayamakal' etc. He is considered¹ to have been the predecessor of Jāṭavarman Kulaśekhara I (A. D. 1190-1217); and the date of his accession to the throne has been calculated to be A. D. 1132-3. An inscription belonging to the 16th + 1st year of his reign found at Puravasēri states that the king was seated on the throne called the Muṇaiyadaraiyāṇ in his palace at Tinnevelly, and another inscription of this king found at Malaiyadikupichchi in the Tinnevelly District (No. 607 of 1915) mentions the same throne. It is noteworthy that the throne in his palace at Kalakkudi also bore the same name.

The first of these two records relates to the gift of land by Ponnān-Śīrijaṅkō alias Sundarapāṇḍya Kalandaikkōṇ of Nallūr alias Mahipālakulakālapuram, for offerings to Nichchittakanda-viṇṇagar-Emherumāṇ at Kugāṇḍi alias Nichchittakanda-perunderuvu. The second states that in the 16th year of the king, Jāṭavēda-Bhāṭṭa of Maṇabharana-māṭigalum and Ponnān-Bhagavan alias Śrīvallabha-Kāṇṭṭuvēlāṇ, made a petition to the king, and that he was pleased to order that the tax on an oil-mill may be utilised for maintaining a lamp in the same temple. The names of the two signatories of this document are Ādīvarāha-Pallavaraiyāṇ and Indrasamāṇa-Pallavaraiyāṇ.

The third inscription belongs to the time of Jāṭilavarman alias Alaganperūmāṇ Śrīvallabha, one of the later Pāṇḍya kings of Tinnevelly. Tāngachchi Venrūmālaiyāṭṭa-Perumāṇ had the temple of Kulaśekhara-viṇṇagar-Emherumāṇ at Senkottai thoroughly renovated in the year opposite the second year of reign and, after having reconsecrated the god and goddess in it, made a gift of lands for the conduct of worship in a service called the Śrīvallabha-sāndī. It appears possible that the name 'Tāngachchi Venrūmālaiyāṭṭa-Perumāṇ' is a biruda of the king Śrīvallabhadēva. This king is evidently the same as the one figuring in the inscription at Sambur-Vadagarai published on pp. 263-4 of the *Travancore Archaeological Series*, Volume I. He has been identified² with Jāṭilavarman alias Parākrama-Pāṇḍya, born in the Tiruvādirai-nakshatra, and the brother of Ponnān-perumāṇ Parākrama-Pāṇḍya alias Vīra-Pāṇḍya, (A. D. 1473-1506) born in the Avittam-nakshatra. The latest of his records mention the regnal year 2 + 30. The present inscription is, however, dated only in the year opposite the second year of his reign; but though no Śaka date is given, the following astronomical details,

¹ *Mad. Epigl. Report*, 1916, p. 122.

² *T. S. A.* I. p. 251 and 263.

Mīṣa 7, ba. 5, Friday and Anusham, may enable us to fix the date approximately. In this case, the date of his accession can also be ascertained. Alagap-Perumāl is a title which he must have used in common with other members of this family. There was another Śrivallabha, half a century later, who is referred to in the inscriptions as the son of Dharmapperumāl Kulaśekharadeva; but he was different from the king mentioned in this record.

No. 35—On the south face of the central shrine.

(No. 1 of 1086).

1. ஷ்வி ஷி [**] பூமகள் ஜயமகள் பொற்புயத் திருப்ப னமகள் கிரும்ப கா-
க்கமகந நெறிப்பில் யிருசிலம் முழுக மொருகுடை நிமுந்தக் கரு-
(க்கரு)க்கலி கடிக் து செக்கெரல் லெச்சி ஏததரும் சீத்தி அம-
ணது பரியந்தங் கொத்தொழில் காடாத்திப்ப பார்த-
2. திவர் யிறைஞ்சு வென்றி முகரசம் முன்றில் முழுக்கப் பொற்சிலை முறியப்
புலி பெலஞ் செரக் கணக்கால்வரைக் கயல் வினோயாட விஜைய [**] வி-
தைகம் முறைலைமயில் பண்ணி விலகிய கதிர்மணி வீரவிளைந்தது
வீற்றிருக்கத்ருளிய: ஸ்ரீகொம்ரதபன்மரா.
3. எ ஸ்ரீபுவனசதீவத்திகள் ஷ்வெல்லவாக்கு யாண்டி ய [**] வது ஷ்
பாண்டிகாட்டு தென்மர [**] காட்டு கல்லுரான் மழுபிசாளகுலகாலபு-
ரத்துப் பொன்னன் ஷ்ரீர்ரினங்கொவ [**] ன ஸாந்தரபாண்டியக் கள-
ன்னதகொன்னென் இந்காட்டு குறண்டியா-
4. எ ஸ்சித்தகண்டப் பெருந்தெறுவிற் திருமெற்செரமி [**] ல கான் உக-
ன்தருளிவித்த ஸ்சித்தகண்ட விண்ணகர் ரெங்பெருமாதாக்கு கான்
திருக்கைமலாரிலை ஷ்ரீவர்த்து குடுத்த ஸுமியாவது [**] எக்க-
ள ஸாயமாற்றுதமாய் நாங்கள் அஹலவித்து வருகிற ஹுமிசிலாய-
5. க்குடியில் என்னெபாதி எழுபதின் கல வித்துப்பாட்டுக்கும் பெருநான்
கெல்லையாவது [**] கிழக்குக் கானுட்டு வெளார்க்கறுக்கு மெற்கும்
தெற்கு கிழக்கு நொக்கிப் பொன காலுக்கு வடக்கு மெற்கு குடினைக்க-
ாலுக்கு கிழக்கும் வடக்கு குடினைக்கா [ஹுக்குத்] தெற்கும் இ ஸிலம்
உள்ப-
6. எ ஸிலம் அபுதின் கல வித்துப்பாடும் விது கிழக்கு பள்ளத்தில் கடுவு-
க்கடைய ஸிலம் பதின் கல வித்துப்பாடும் ஆக நிலம் எனுபதின் கல வித-
துப்பாடும் ஸிலம் மெநொக்கின் மரமுக் கிள் நொக்கின கிணறும்
புற்றுத் தெற்றியும் தெண்டடு வரையு மின்பல் பள்ளமு உள்ப்பட-
7. எ எம்பெருமானுக்கு: ஷ்ரீததவற் தீத்த ஸிமன்தங்களுக்கு செல்ல-
நாற இவெம்பெருமான் திருக்கைமலர்ஸிலை ஷ்ரீவர்த்து குடுத்தென்
பொன்னன் ஷ்ரீர்ரினங்கொவரன் சன்தரபாண்டியக் களன்னதகொன்-
னென் இ எம்பெருமானுக்கு [**]

Abstract of Contents.

In the 1[6]th year of the Pāndya king Maṇavarmaṇ alias Tribhuvana-chakravartin Śrivallabhadēva, Poṇṇap-Śirīśāṅkō alias Sundarapāṇḍyak-Kaṇḍaik-kōn of Nallur alias Mahāpālakulakālapuram, in Tēyāri-nādu, a sub-division of Pāṇḍi-nādu, made a gift of land in Silāykkudi having the sowing capacity of 70

kalam of seed for the expenses of providing daily worship to god Nichchittakanda-vinnagar-Emberumāṇi, which he had installed in the western temple (*mer-kāyil*) at Kurāṇḍi alias Nichchittakandap-perunderuvu, a village in the same sub-division.

No. 36—On the north base of the central shrine.

(No. 2 of 1086).

- 1 ஷ்வதி ஸ்ரீ [**] பூமாள் தூயமகள் பொற்புயங் தினாப்ப நாமகள் விரும்ப நான்மதை செறிசினில் இருஞ்ச முழுநம் ஒருகுடை நிழற்ற கருங்களி தாற்று கெங்கொ லொச்சி ஏத்தநங் கீர்த்தி ஓயியலெது பரியந்தங் கொத்தொழில் கடை[த]தி பார்த்திவ ரிறைஞ்ச வென்றி . . . ஸ் முழு கங்கப் பொர்ச்சி.
- 2 ஸீ முரியப் புன் பிலஞ் செரக் கணக்மாஸ் வரைக் கயன் வினோயாட விழுய- விழேகமுறைமயில் பண்ணி உலகமுழுதுக்கடாருடன் வீற்றிரு- ந்தருளிய ஸ்ரீ கொமாறபன்மரான திரு-வணக்கத்துவத்தித்தள் வல்ல- ஶல்லிவர் என்குழி கொயிலிலு [ஞூயர்]பள்ளியக்கைக்கூ-
- 3 பத்து பன்னிப்பிடம் முனையதவரயனில் எழுந்தருளியிருந்து செய்த திரு- வாய் மொழிந்தருளினபடி [**] தென்வாரினுடடு (நிச்சிதகண்ட) நிச்சித்தகண்ட-கிண்ணகாழ்வர்க் கொரு செக்கிட்டுச் செக்கிறையாஸ் வந்த கடமையாலே திருவிளக்குச் செல்லப்
- 4 பெறவெனு மென்று மராபரணமுகவலத்து ஜாதவெட்டுப்பட்டருக் பொ- ன்னன் பகவான ஸ்ரீவல்லங்க் கானுட்டுவெனுனும்¹ ஸமக்குச் சொ- ன்னமயில் யாண்டு பிகு]வது முத லொரு செக்கிட்டுச் செக்கிறை- யாஸ் வந்த கடமையாலே சுந்திராத தந்திவற் ற்றுவி
- 5 எக்குச் செல்வதாகக் கல்லிலுஞ் செம்பிலும் வெட்டுக் கொழுக் என்றரு- னிச்சிசெய்தார் [**] இவை ஆதிவராகப்பல்லவரயன் எழுந்து இந்திர- ஸமரானப்பல்லவரயன் எழுந்து [**]

Abstract of Contents.

In the 16th year of the Pāṇḍya king Maṇavarmaṇ alias Tribhuvanachakravartin Śrīvallabhadēva, Jātavēla-Bhattar of Māṇabharatamāṇgalam and Ponnāṇ-Bhagavaṇ alias Śrīvallabha-Kāṇṭṭuvēlāṇi represented to the king that an oil-mill may be installed and that from the tax thereon (*sekkitrai*), a lamp may be burnt in the temple of god Nichchittakanda-vinnagar-Ālīvār. The king accordingly gave the necessary permission to erect a mill and to utilise the tax on it for the said purpose.

No. 37—On the west base of the central shrine.

(No. 3 of 1086).

- 1 ஶா-ஹங்கூ- ஷ்வதி ஸ்ரீ [**] கொழியிடுவீ-ஶராத திரு-வந்துகுவத்திகள் ஸ்ரீ அழகன்பெருமாள் ஸ்ரீவதுலதெவர் கம் யாண்டு இரண்டாவதின் எதிராவது நிராவி ஏழாக் தியக்யுக]
- 2 கவரவகுத்து வணமியும் வஞ்சிரயோற்மு[ம்] ஶா-குவராரும் பெற்ற அனுஷ்தது நாள் தென்ஆரிகாட்டு கல்லூர்பற்றுக் கீழ்ப்பிடாகை செ-

1 Read ஜூராதும்.

கொட்டன்டயில் நினைவு குலசெக்காண்ணார் எம்பெருமான் கொ-
பிலில்

- 3 தான்தாற்கு இன்னையினார் கோயில் சீணா-ஶாஸ்ராணமாக தங்கச்சி வெ-
ன்றுமால்யிட்டபெருமான் உவாந சூதி வைந்து வர்ணியனாக அளவா-
கத் திருப்பணியும் செய்கித்து இன்னையினாரையும் காச்சியாரையும் ஏ-
றி அருளிக்கிப்பதற்கு செய்து நாம் இன்னையினாற்குக் கற்பித்த ஸ்ரீவத்ய-
லாநாய்க்கிப் பூசைக்கு
- 4 நான் ஒன்றாக்கு அழுதுபடி குறைநி ஆகவும் கறி அழுது கெய்திமுது
இலைஅழுது அடைக்காய் அழுது சாத்துப்படி திருமாலை திருப்பரிச-
ட்டம் திருவிளக்கு உட்பட மற்றும் பல நித்தியெழிதாங்களுக்குக்
திருவிடையாட்டம் ஆக விட்ட வடதுரிசாட்டு கைப்பொழில்பற்ற
மெல்கிடான்களில் கந்திப்பா-
- 5 நா ஆன பராக்கிறமபாண்டியங்களூர் சூதிக்குடித்தாள் ஏறி அரசன்கு-
ளம் உள்ளிட்ட பற்றுக்குப் பெருநான்கெல்லையாவது [+] கீழ்
எல்லைக் காச்சியார் சூதிக்குடித்தருளிய காச்சியார் திருவிடையாட்ட-
மான் கணக்க்கண்ணுள்ளத்தின் பெண்ணில்கை ஆன ஆலம்பாரைக்கும்
தென்வடல் ஓடிய ஒடைக்கு மெற்கும் தென்னில்கை கலங்-
- 6 காத கண்டியுற்றுக்கு வடக்கும் மெல்லில்கை உட்டகொட்டுப்பற்றில் திரு-
ங்கண்டியுற்றுக்குக் கிழக்கும் வட்டில்கை தொணிப்பாரைக்கு தெ-
ற்கும் இன்னான்கு எல்லைக்கு உட்பட்ட நன்செய் புஞ்சையும் தொட்ட-
மு[+] தொட்டக்கூறும் நத்தமுட் நத்தக்கூறும் பட்டடை பதிரு-
தல் மாவடை மரவுடையும் கீழ் நொக்கின
- 7 கண்ணும் மெல் கொச்சின் மாரும் மற்றும் இவ்வகைக்கு [உட்பட] வ-
ல-வை புரவி கலும் அணுாதித்துவசை வெல்ல இரண்டாவதின் எதிர் இர-
க்கிடாவது கார் புதலுக்கு திருவிடையாட்டமாகக் கைய்யானுடு
கொண்டு
- 8 சூலசுயும் தாழ்வாற ஈடத்திப் பொதுப்படி கற்பித்து விட்ட அளவுக்கு
இம்மரியா தியிலை இல்வேலை பிடிபாடாகக் கொண்டு கல்லிலூஞ்
செம்பிலூஞ் வெட்டிக்கொண்டு பூசையும் ஒரு தாழ்வற நடத்திப்
பொகவும் பாற்க
- 9 இவை சேறுரூப-டையான் எழுத்து தா-ஏஷி [+]]

Abstract of Contents.

In the year opposite the second year of the reign of king Jatilavarman
alias Tribhuvanachakravartin Alaganperumal-Srivallabhadeva, on Friday, the
7th day of the month of Misra, which was a day of panchami-tithi of the dark
fortnight and of Anusha-nakshatra, the king made a gift of lands in Karadippurai
alias Parakramapāndya-nallur (inclusive of Sudikkoduttal-eri and Arasap-kulam) which is in the western boundary of Paimpolilp-pattu in Vadavāri-nādu, for the purpose of providing offerings and worship to the god Kulaśekhara-viṣṇu-nagar-Em-
berumān at Seṅkōṭṭai; during the service called Srivallabhāṇḍaṇḍi instituted in his own name and for conducting repairs to the temple from the *upāna* to the
stūpi. This land was directed to be enjoyed from the second year opposite the
second year of the king's reign.

Seṅkōṭṭai is said to be in the eastern block of Nallur-pattu in Teṇḍāri-nādu.

No. 38—Inscription dated in Kollam 1004.

This inscription dated on the 2nd day of the month of Vaikasi in the Saka year 1751 (expired) corresponding to Kollam 1004, records that certain private individuals of Puhiyagai and the Tahsildar Sokkappa-Mudaliyār built the *kalyāṇamandapa* in the temple of Agamvalaritta-ammān and had the *kumbhābhishēka* performed during the time of Dewan Venkataśāyar.

(No. 7 of 1086.)

- 1 சாவிவான சகாப்தம் குதனாடுகள் மேல் செல்லாநின்ற கொல்லம் கது-
ச னு [வை]-
- 2 காசி ராம் உடைபுவாரமும் தசமியுக் உத்திராட்சைத்திரமு[ம*] குதன
சப்யுகர்த்தத்தில் [சவாமி] குலசெகரனுச்சி-
- 3 யாரான அறம்வளர்த்தம்மன் செத்திரத்தில் மகாராசா கிட-
டாஷம் கொண்டு
- 4 ராச முரீ மந்திறி திவான் வெங்கட்டராயரவர்கள் குறைபயினுலே தா-
லீல
- 5 சொக்கப்புமதலீயாரும் புனியதை செக்குமெட்டு சுப்பிரம-
- 6 ணியப்புள்ளையும் சாமியாப்பள்ளையும் [மனு] கிசுவாசதால் திருக்-
களி-
- 7 யாணபண்டபம் பணி கடத்தி குட்பாவிதோகம் செய்திருப்பது கிழீ-
காலம் வாழ்க்க
- 8 அறம்வளர்த்தம்மன் துணை.

No. 39—Record dated in Kollam 1064.

This modern inscription mentions the several additions and repairs that were carried out in the temple between Avāpi and Tai of the (Kollam) year 1064, and the names of the individuals who had contributed some donations on that account.

(No. 5 of 1086).

1 திருக்தாங்கூற்றாங்க-	17 பெற்றும் இந்த ஸங்கீ-
2 ர் வகைபான இந்த	18 சொரம் மகாஜனங்களு-
3 செத்திரத்தில் முகப்-	19 கடைய முயற்ச்சியர்-
4 பும் நிலைக்கு மெட்டு	20 ஹம் அவர்கள் ஸங்த
5 நம் ஒருபந்தியும் மண்ட-	21 முதலிட்டும் யாசித்தும்
6 பம் இநிடம் மேல்	22 தகசில்தார் ம ரா ரா மு
7 அரசாந்மவரச் தாம்-	23 பஞ்சப்பானபயுடு அ-
8 மம் வகை உபையம்	24 வர்களுடைய ஸகா-
9 இந்த மண்டபத்தி-	25 யந்தாலும் செய்யப்-
10 ற்க்கு மெல்புறம் மணிம்.	26 பட்டது இதின் கடுப்.
11 ஸ்டபம் வகை ஆறுபத்தி	27 பத்திமில் மேற்கா-
12 மண்டபம் அந்தகாரி-	28 தி பிச்சியால் ரூபா
13 ஸிருந்து தந்த பழய	29 நா குடுக்கப்பட்டது
14 முகப்பு வகை ராஜி	30 கதுகூச அ ஆவ-
15 சில்வானம் ரூபா [மி]லையுள்ள	31 ஸி மி அடங்கி சே
16 மரங்காமானங்கள்	32 கந மி முகிந்து

No. 40—Vatteluttu record at Polikkarai.

The subjoined Vatteluttu record is engraved on a slab of stone set up in the Siva temple at Polikkarai in the Quilon Division. It registers the gift of some pieces of lands by Pirayāntakan of Paravūr for providing offerings to the god Bhaṭṭāra at Polikkarai; one bit having the sowing capacity of two *kalam* of seed at Idaikkadaikkādu, and another similar bit yielding a return of 8 *tūṇi* of paddy. The cultivators of these lands were also bound to measure out 18 *nālli* of oil for the sacred lunips of the temple.

One point is noteworthy, namely, that the inscription uses correct forms of Tamil words e.g., *enṭūṇi* (l. 21) and *kattūṭakkadaviyāṇa* (l. 40). The assembly of the 'three-hundred' of Vēpādu has been mentioned.

From the writing, the record appears to belong to about the 12th or 13th century A. D.

Text.¹

1	வெவ்தி ஸ்ரீ [**] பொழிக்கரா- ²	22	ஆ கொடுக்க அட-
2	ப் பத்தரக்குத் தி-	23	விய [சிக்கில]-
3	ருவமிக் கினுக்கு ட-	24	
4	ஏலுர் பின்ன[ய]யாந்த-	25	[க]லப்பா-
5	கன் கொடுத்த குமி	26	ம உழும-
6	நாற்கலம் தி-	27	வ சிரட்டை-
7	கைக்கைட்கா	28	யங் ப்தி-
8	ஏருசலமும் த-	29	கெட்டு காழி-
9	முவார் இரட்-	30	ஏன்கீன தி-
10	கடயாற் ஜும-	31	ருவிளக்கி.
11	பதினுமி செ-	32	[ஆ] [**] கட்டடம் க-
12	ஏனுங் துவனியா-	33	கவிய ராட்-
13	ல் பதின் துவனி	34	கைபாட்டம்
14	கெல்லு கொடுக்க-	35	வெனுட்டு மு-
15	க்கடவியர் தனி-	36	ந்தாற்று வ
16	நில மிருகல-	37	ந்குங்கி-
17	மும் உழுமவர்	38	மீடு முந்.
18	இரட்கடயா ஸ்-	39	நாற்றுவஞ்
19	ம்பதின்றுமி செ-	40	ங்குங் ந்தா-
20	ஏனுங் துவனியா	41	ட்டட்ட-
21	வெண்டுணி கெல்-	42	கவியன [**]

Translation.

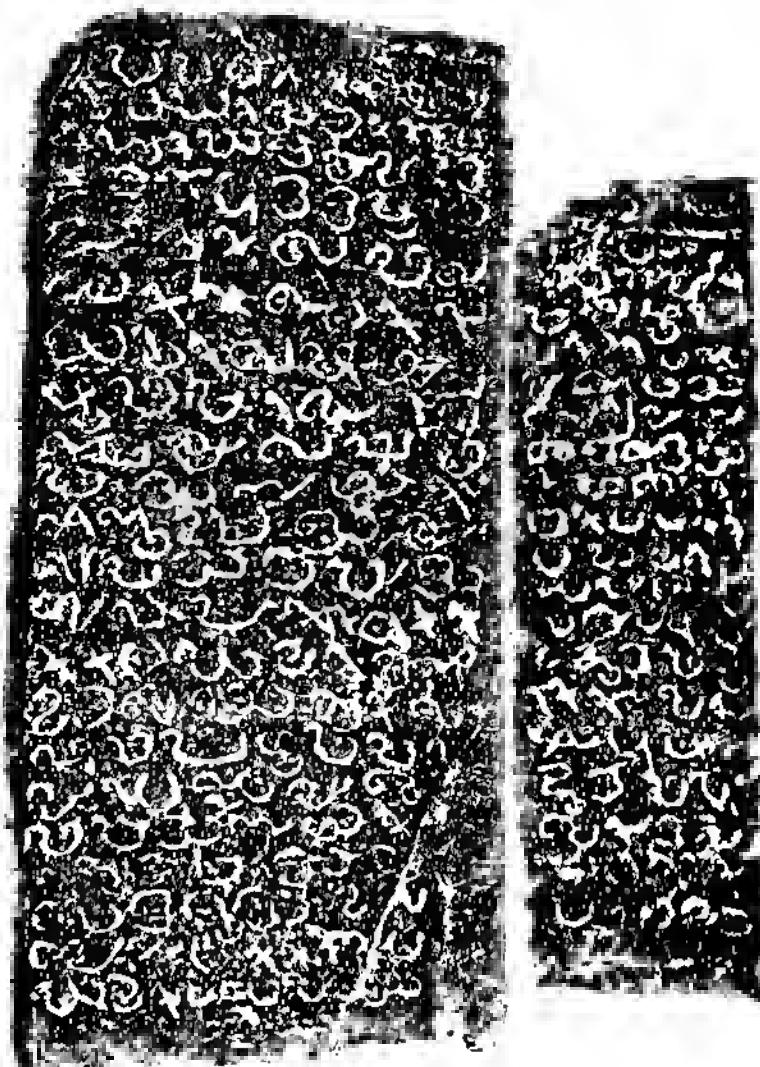
Hail ! Prosperity !

Pirayāntakan of Paravūr gave land (having the sowing capacity) of four *kalam* for the sacred offerings to god Bhaṭṭāra of Polikkarai, namely,

land (having the sowing capacity) of two *kalam* in Idaikkadaikkādu, on which the cultivators had to supply ten *tūṇi* of paddy by the *tūṇi* holding fifty *nālli*,

1 Registered as No. 113 of the Trav. Epig. Coll. for 1996 M. S.

2 This word is much damaged.

and the temple land (having the sowing capacity) of two *kalam*, on which the cultivators had to supply eight *tūṇi* of paddy by the *tūṇi*-measure holding fifty *nāli*.

The cultivators of this land (having the sowing capacity) of four *kalam* had (also) to supply 18 *nāli* of oil for the temple lamps.

This annual rental (*pāṭṭam*) was under the *kīñḍu* of the 'three-hundred' of Venādu, and these had to supervise this.

**No. 41—Inscriptions in the Manikanthesvara temple,
Kottarakkarai.**

The Manikanthesvara temple contains only two fragmentary inscriptions engraved on the base of the *garbhagriha* on either side of the main entrance. These appear to record some restrictions and privileges in the temple for those born in certain specified tracts of country such as Kūṭṭa-nādu, Kavaṇādu, Magrappalli etc. The two fragments though they do not coalesce must, however, have formed part of one record. Another piece of writing contains the beginning of an inscription.

A few other inscribed slabs bearing beautiful and well-formed Vatteluttu letters are lying about in the temple's *prākāra* and in the compound of the Nambidiri-māṭham on the bund of the tank. The writing is approximately assignable to the 12th or the 13th century A. D., but the fragments do not contain any useful information.

(No. 8 of 1098.)

A

- 1 குட்டாட்ட தெளவக் கிளக் [கா]
- 2 காற்றிலுக்கு தெற்கு பிரதவகள்
- 3 ச்சாலை பெருச் சுவனுற்றிலுக்கு

B

- 1 ந்தகு பிரதவகள் வடக்காக் பெறுர் பெ.
- 2 ஒ தெளவகள் காடம[ற]கிள் பிரந்த.
- 3 மற்றப்பன்னியலகள் பெறுவம் மற்ற

No. 42—Two inscriptions in the Changanacheri Church:

The first inscription is an epitaph recording the death of Rev. Mar Paulos, the Archbishop of Cranganore, who arrived in India in A. D. 1822 and died after

The useless Vatteluttu fragments are the following.—

- 1 வியாறம் பதி | ஒருவிசக்ஞரே | பிரகும் ம | ஏத்தவரூர்
- 2 திச்சிக்குருதில் | ந்தினக்கிரு
- 3 வியு | ந
- 4 குஷ்மி இன்குரும் ஜுத்தாதும் அன்றாரும் | அரும் திறமுன்அரும் என்னார்.
- 5 கரும் பெருக்குத் | செத்தமங்கள் | ஏட்டுகும் சா

a short stay of just a year, in December 1823. The second inscription is engraved on the base of a 'dhvajastambha', a metal-covered flag-staff which is said to have been erected by the Roman Catholics of Changanācheri in January 1888 in memory of the fiftieth year Jubilee of Pope Leon XIII. This flagstaff which is set up in front of the Chapel of St. Sebastian in the Church compound has embossed on it a bow and arrow, symbolical perhaps of the martyrdom of that Saint.

Text.¹

HERE LIES THE REMAINS OF THE
MOST REV'D MAR PAULOS
ARCHBISHOP OF CRANGANORE
ARRIVED IN INDIA ON THE 30TH DECr. 1822
DIED ON THE 20TH DECr. 1823 AT
OLLICAREY IN QUILON
BURIED 22ND DECr. 1823.

RIP²

- 1 അസ്ത്രാഖ്യം
- 2 ഫ റ റ. ഡിസെംബർ 20 -1823-
- 3 ഒ കാല്പം നീക്കവാഹാണ്ടി ധന-
- 4 മാസം ഫെബ്രുവരി കെട്ടുജാളി തു
- 5 പത്രയുടെ എ. വെ. ടെ. ബി. മാ.
- 6 റ പോരവാസ മെത്രാപോ.
- 7 പിതാ മലക്കര വനിരക്കി
- 8 ഫ റ 20-1823 വണ്ണം ഡിസംബർ
- 9 വേൾ റ 0-1823 കൊല്ലുത്തു ഓവി
- 10 ക്രൈ വച്ചു കാലം ചെയ്തു. റ 2-1823
- 11 ഒ- പാരമാശരി പള്ളിയിൽ
- 12 കൊണ്ടുവന്ന അടക്കകയും
- 13 ചെയ്തു.

Text.³

- 1 തിരവിതാംകെരി സംസ്ഥാനത്തു മുഹമ്മദിനാം മഹാരാജാവിന്റെ വാഴ്യുടെ 20-1823
- 2 വണ്ണവും ഖന്തുയുടെ ചങ്കവത്തിനി ആയ വിക്രൂതിയാ മഹാരാജൻി യുടെ വാ-
- 3 തു യുടെ റ ഫ-1823 വണ്ണവും തിരസ്യുംയുടെ തവാനം പരിപ്രേക്ഷപി-
താവുംായ ഫെബ്രു-1823

1 Registered as No. 27 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 M. E.

2 This is a contraction of the formula: Requiescat in Pace = May he rest in peace.

3 Registered as No. 28 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 M. E.

4 வென்றை மாப்புடு யூட் வாழ்யூட் [७] ० -१० வள்ளுவு அடுக் கீ வு-
வு வு-கீ வங்கம் அக-
5 வரி தூந் கீ கூக்கூ கீ ० ஸ்ரூ- எமினா மக்கமோஸ் கீ-கோ-
வெஞ்சியாத் பக்க-
6 கீ ० மனி ஸமயஞ் பாலிஞ்சுலபிதாவின்ற திகழ்ச்சிலூநதின்ற
கீ ० -१० வு-
7 ஸுரம் கிக்கூத ஜூவிலியூட் நிதுங்கூவாபக்கதின்காயி அங்கே அங்கே
கமக்கூய-
8 சுவாங்காவரை ரெமாக்கந்தாவிக்கா ஸுரியான் ஸுவாயகங்காவிக்
அந்து-
9 ஸுங்கந்தாக்

Abstract.

In A. D. 1888, the 3rd year of the Travancore king Mūlam-tirumāl Mahā-
rāja, the 51st year of the reign of Queen Victoria, and the 50th year of the reign
of the Holy Father Mār Leon XIII.—on Friday the 16th January (Kollam 1063,
Makaram 1), the Roman Catholic Syrians of Changanacheri set up (the flag-staff)
as a memento of the Jubilee of the Pope.

No. 43.—An epitaph at Tiruvidangodu.

The dilapidated Roman Catholic Church at Tiruvidāngōdu contains an epitaph in the Tamil alphabet, recording the death on the 28th of Alpaśi in A. D. 1860 of Fr. Adrianus, (?) a native of Madrid, who was born in A. D. 1818, took holy orders in A. D. 1848 and had joined the Quilon Apostolic Mission in A. D. 1855. He died at Tirukkānāngōdu, and was buried in the Tiruvidāngōdu Church.

Text.

- 1 மாதுமிட்டு பட்ட-
- 2 ஈத்தில் பிரக்கியாற்
- 3 சி அதெரியானின்
- 4 என்ம்ப[ர*]ர் கத்தொல்-
- 5 க்கு அப்பெரஸ்ததொ-
- 6 சிக் மனியனில் செற்க-
- 7 த குருவானவர் கிறிஸ்-
- 8 த்து பிரங்க தாமா-
- 9 சி ஸ் பிரங்கர் தாமா-ய-
- 19 சி ஸ் கும்பிசரம் பெ-
- 11 தார் தாமாநீநி ஸ்
- 12 கொல்லம் மனியனின்
- 13 அலுவலரனார் தா-
- 14 பக்கல் அல்ப்பினி ம்
- 15 எவு உ திக்கண்க்கே-

16 കൊട്ടി ദക്ഷിം പരഞ്ഞ-
 17 മരതുര് തിരുവിതാം-
 18 കൊട്ടി പാണ്ണിമി-
 19 സ് ആടങ്ങപ്പട്ട[ര*]മ്.¹

No. 44—Two inscriptions in the Siva temple at Bharananganam.

The Siva temple at Bharananganam in the Minachil taluk contains two inscriptions, both in Malayalam characters, one on the base of the *mandapa* in front of the shrine and the other on the stone pedestal of the *dhvajastambha* of the same temple.

(No. 83 of 1100).

കൊല്ലും എഴുന്നൂറു നാലുംഒരു പാളിന്തനത്തു തിലവചക്കി കണക്കു മണം-
 [പാം].

This *mandapa* is the gift of Tidalu-Sakki of Pulintanam, (made) in the Kollam year seven-hundred and four.

(No. 84 of 1100).

മണം രബി മാണ്ണ ഇകരമാസം മെരുന്തു മീനം രാവി നേരത്തെ ഇടമററയ്ക്കു
 വരക്കപ്പെട്ടിരുന്നു വീടിൽ തുജ്ജപിള്ളി ചിന്ദ കണക്കായിട്ടു കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു
 തനിച്ചു ശ്രദ്ധം കിയാൻ വഴിപാടു ആയിട്ടു വന്നു പിരിച്ചു പണികഴി-
 പ്പാച്ചു ധാരാലുണ്ടിരുന്നു ശ്രീതൃഷ്ണസ്വാമി സഹായം കലം ചെച്ചുവരു എ-
 വല്ലും വകയിൽ നിന്നും.

On the 28th of the month of Makara in (Kollam) 1040, the stone-work of the pedestal of the flag-staff was made by Krishna-Pillai and the rest of the work was finished from subscriptions; the expense of the consecration ceremony was met by the Devaswam funds.

No. 45—Bharananganam Epitaphs.

The subjoined epitaphs are found engraved on three slabs of stone kept in the compound of the Roman Catholic church at Bharananganam. Of these, two are well-preserved and are dated in Kollam 790 and 802 respectively. On the the third slab, three epitaphs have been engraved and probably referred to three deaths in a single family; but as the central portion of the stone has been worn smooth by being trodden on, these inscriptions are not clearly legible.

(No. 80 of 1100).

1 കൊല്ലം ദാന	4 ക്ഷേ കരം ആമ്പിപ്പ മാ-
2 സമുദ്ര കർക്കിടക്ക	5 ത്തു നംബവുമി കൂട
3 ക സ്രൂര [ര] നൂരുമി-	

1 A slightly incorrect transcript is given on page 1172 of Agur's *Church History*.

(No. 81 of 1100).

1	கொல்லம் அப்-	5	மாராமத்ரத்தி-
2	உ மதம் எடவா-	6	ஸ் ஒக்டென் கு-
3	ஞோ உ பேரை-	7	மியான் ந(ஏ)ஸ்ல(ஏ)-
4	பாழுகணக்கில்	8	வ(ஏ)பி குடி

(No. 82 of 1100).¹

1	கொல்லம் அப-	6	... இத
2	... [அ]பலம் கு-	7	ம . . மாத
3	ஷ்பமாதம் உ	8	[த]ன் ந(ஏ)ஸ்-
4	பூ பழுகணக்-	9	லவுபி குடி
5	... காத		

No. 46.—Three records at Trikkunnappula.

Two of the three records noted below are from the Perumāl shrine in the Śāstā temple at Tirukkunnappula in the Kārttigappalli taluk. One of them refers to the bringing of the image of the Perumāl from the sea-shore, and its installation in the shrine in Kollam 931 under the superintendence of Maṇayattārū Nārāyanan-Nambūdīrī, who was probably the *tantri*. The other record mentions that, under the orders of the Senior chief (*valiyāt-tamburāṇi*) of Elāññālūr, Īvaraṇ of Nīlakkara had the consecration ceremony completed.

(No. 5 of 1088).

கொலூபும் க்காட்டும் தமத மகநமாணம் வய வை விடங்காலேகானா ஸதுகு-
வீராஹாங்கந் விடை பெய்மங்கல ஹவிக் ருதியூ செவ்வு துய வெ-
த்த மளைத்தைவரை நாராயணாந் காந்தி அங்கிதைக்குன்ற ஞீக்மாரன்
கைக்குழுத்த

Nārāyanan-Nambūrī of Maṇayattārū brought the Perumāl (image) from the sea-shore, and installed it here with the proper ceremonies, in Mīna-rāśī on the 27th day of the month of Makaram in (the) Kollam (year) 931. This is the writing of Śrikumāran of Arittoṭṭam.

(No. 6 of 1088).

1	ஏஉக்காஜ்ஜத் த வலிய தாந்தர் காந்துபுர கொள்க விலக்க
2	ஏங்கேரன் ருதியூ க்கிழுபிது.

Īvaraṇ of Nīlakkara performed the consecration ceremony under orders from the Valiya-Tamburāṇ of Elāññālūr.

(No. 7 of 1088).

This Malayalam inscription of Kollam 807 is engraved on the east base of the Śāstā temple and probably refers to the building of the shrine by some individuals, whose names are not clearly discernible owing to the damaged condition of the writing.

1 Two more damaged epitaphs read:

A கொல்லம் எம் கிள் . . . கிட்டு கொக்கென் மாப்பிர கல்வுபி பொய்
B கொல்லம் எங்கும் மத . . . மாதம் பழுகணக்கில் உமிடு கல்வு-
பிக்க பொய்

1 കൊള്ളു വും മാണം മെട്ടുണ്ടം എന്നു . . . പ്രഖ്യാ . . . വിന്ദം . . . താട്ടം ചി . . . പണിയു കുട്ടി
 2 . . . എയപ്പും കണ്ണൻ കുട ഗൈവിന്തൻ [നാരായണൻ] പണി ചെയിയു . . .

No. 47.—Kanyakumari record of Kollam 846.

The subjoined inscription is an inventory of some of the temple jewels which appears to have been prepared in Kollam 846 or A. D. 1671. The list is rather poor for such a famous temple as that of Kanyakumari at Cape Comorin, and it possibly represents only those jewels and utensils that were left in the custody of a single individual, apparently the *melsanti* (worshipping priest) of the inner shrine.

The record is unimportant and the list itself does not furnish any interesting names of ornaments used for the goddess, two and a half centuries ago. *Tōḍu* (tear-ornaments), *kirīṭa* (coronet), *kunḍalar* (embossed pieces of gold for the eyes), *sutti* (a forehead ornament) with diamonds and rubies, *mūḍhangi* (breast-plate), *chikattam* (*śrīhastam*=hand) *malaiyān-tāli* (a small crescent-shaped gold plate ornament of the Malayalam type), and *undai-maṇi* (spherical beads of gold) of the goddess Periya-nāchchiyār are enumerated. Similar articles belonging to Tyāga-saundari-nāchchiyār and a few utensils of silver complete this list.

Text.¹

- 1 അശ്വക മു ചിത്തിന്റെ ഏ² ഉ
- 2 പെരിയക്കെപ്പുപ്പ് പൊട്ടകമ്പ് കലം
- 3 പെരിയ നാച്ചിയാർ കിരിടമ് രണ്ടുക
- 4 തൊട്ടു കുട്ടമു കുട്ടു. രണ്ടു ഉ
- 5 കണ്ണമലര് രണ്ടു ക
- 6 വാഴര്ത്തിനമു³ പതിച്ച കുട്ടു. ക
- 7 മുണ്ണങ്ങക്കി രണ്ടു ക
- 8 കിക്കത്തമു രണ്ടു ക
- 9 മാണിയാർ താലി രണ്ടു ക കൂടു കുമും ഉ
- 10 മണ്ണക്കുടമണി ഉ
- 11 ക്രീഡകവുക്തരി നാച്ചിയാർ
- 12 മുണ്ണങ്ങക്കി രണ്ടു ക
- 13 വെൺൻ കൈ വട്ടകക രണ്ടുക
- 14 കൂടു ചരുൻ ക
- 15 കൂടു ചന്തുഞ്ഞ കു⁴ ക
- 16 കൂടു ചിന്നൻ കു⁴ ക
- 17 ആക വെൺൻ രണ്ടു ക

No. 48—Cape Comorin record of Kollam 627.

This record is found on a pillar in the Cape Comorin temple. It relates to the gift in Kollam 627 of two lamp-stands of two tiers made by a resident o

1 Registered as No. 8 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 A. D.

2 This is a contraction for ഏ.

3 Read വാഴര്ത്തിനമു.

4 Is a symbol for കുമും.

Muṭṭam for use in the temple of Kumari-Bhagavati-nāchchiyār. The weight of the lamps was 25 *palam*.

Text.¹

1	அதும்-	9	தொடல்.
2	ஏ இருப-	10	ஏ இரண்டு
3	த்து ஏழா-	11	ஒன்னாக்-
4	மாண்டு	12	துஞ்சு சார-
5	அவணி ம-	13	ஏ பலம் உடுடுக்-
6	ஏதம் முத-	14	கும் இது ரு-
7	ல் முட்டத்தி-	15	மரி பகுவதி
8	விருஷ்டம்	16	நாச்சியாருக்கு

No. 49—Kottar record of Kollam 872.

This unimportant inscription has been engraved on a slab of stone set up near the Deśikavīṇāyaka temple at Kottar and registers the gift of some money by Vēṇḍavālāṇḍāṇ, a resident of Nedunteruvu in Kōṭṭāṇū for some services to the temple.

Text.¹

1	சகாத்தம் காத்துவாயிகூ இதன்
2	மெல் செல்லாநின்ற கொல்லம்
3	அரசுடை அநு மர்களி சடி உயகை
4	வெள்ளியாட்சையும் உரோ-
5	கணியும் பூரவபக்கிழ்ச்சத்து அ-
6	வாதெதசியும் புலிக்கரணமும்
7	சுப்பொக்கமும் பெற்ற இனங்கள்
8	சொட்டாற்று கெடுக்கெறுகில்
9	செடு வெண்டவழக்கான்
10	தீத்தான் மூப்பன் மூடு ² அங்கு [**]

Translation.

On the 26th day of the month of Mārgalī in the Kollam year 872³ corresponding to Śaka 1619 expired, on this day, which was a Friday with Rōhini-nakshatra, dvādaśi-*tithi* of the first fortnight, pūli-karṇam and subha-yoga, the amount which (I), Śēṭu Vēṇḍavālāṇḍāṇ Tīṭāṇ Mūppāṇ of Nedunteruvu in Kōṭṭāṇū (gave), is 860.

No. 50—Kottattalai record of Kollam 410.

The subjoined Vatteluttu record is engraved on the east base of the central shrine in the Viṣṇu temple at Kottattalai in the Koṭṭurakkāra taluk. It is dated in Kollam 410 and registers the provision made by Tāyaṇ-Kēśavāṇ of Maṇṇil (or Maṇṇillam?) for feeding fifteen brahmans in the temple for the merit of his deceased father—three men on the day of Pūpartam (Pūmarpūśam) in the mouth of Dhanus and twelve men in all on the other two days, namely, Āyilyam in Chingam and Satayam in Mīṣam. The record, however, mentions only twelve men and the provisions required for their feeding.

1 Registered as No. 117 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 மூடு seems to be a contraction for மூதல்.

3 The details correspond to a. d. 1696 December 25; Friday; 4:62; 12:35.

The inscription is not historically important, but as its script belonging, as it does, to the first half of the 13th century A. D. may have some palæographic interest, a plate has been given here.

Text.¹

1. கொல்லம் ஈயம் மாண்கட சிங்கநூரையிற்றில்க் கெய்த காரியமாகிது [॥*] மன்னில்த் தாயன் கேசவன் தன் செனகன் மரிச்ச சித்தநூரையற்று யிலியமும் மனாகுரையிற்றில் சுதைமுருக் தலைநூரையிற்று [பு]ணர்த[த]-மும் புணரத்தித. முவச்சு மற்று மிரண்டும் பந்திரண்டு செய்து உட்டுமாறு கெய்த்த்சான் [॥*] கொட்டாத்தலை
2. முக்கால் வட்டத்து நெடுமெண் தனக்கொள்ள பூமி மெல்லட்டு கல்பிச்சான் தாயன் கேசவன் [॥*] இப்பக்திரண்டும் அரிச நிலவத்தியத்திலு அரிச மூடன இச்சொறு கொள்ளின்றவர் இலையும் கிருநூரை கெப்பது [॥*] ஊன் ஒண்டாக்கின்றவர்க் கிருநூரை அரிசொடுப்பு [॥*] இதினுவளியப்பயது(ம)ஞ செ[துந]நாழிநாழி
3. வரமூக்காகி செய்து தெக்காம் அலு மனாகு உரி அரிச்ச உப்பு கிருநூரீச்ச இதினு வெண்டுக் காயமுஞ் சிரகமும் கொடுப்பிது [॥*] வாழைப்பழம் முன்று ஜாதி நெல்லராண்றிலை நாழிநூரை மற்றிரண்டு கறி வெற்றல் [ஈயகு] கெய்து அடக்கா டு செது வெற்றிலை அமிர்தஞ்ச கீ—

Translation.

The following transaction was made in the month of Chingam in the Kollam year 410.

As his father had deceased, Tāyan-Kēśavaṇ of Mappil instituted a feeding charity on the Āyilyam day of the month of Chingam, Satayam day of the month of Miṭṭa, and the Pūṇartam day of the month of Dhanni, at (the rate of) three men on the Pūṇartam day and twelve men on both the other days (together).

He provided for the feeding in the temple at Kōṭṭattalai from his land called Nedumanāp; for these twelve the rice required is . . . , for sacred offering . . . of rice. Those that receive the cooked rice (of the offerings) shall supply the leaves and fuel and those that prepare the food shall receive 2 nāḍi of rice. One nāḍi of *perumpayāgu* (pulse), 6 plantains, 4 cocoanuts, one *uri* of pepper, 2 nāḍi of cleaned salt, and the necessary condiments² and *śirakam* (.) shall also be supplied. Three varieties of plantain fruits and one nāḍi of ghee, two (kinds of) vegetables, 36 leaves, 5 arecanuts and 5 betel leaves (shall also be supplied).

No. 51—The Kadamarram Pahlavi Cross.³

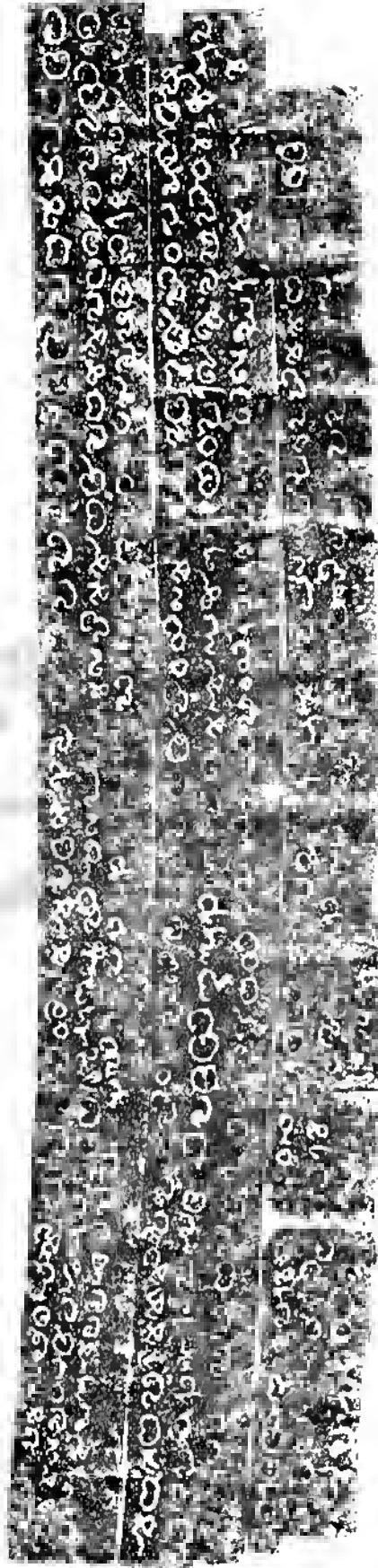
Although scholars are divided in their opinions as to the actual scene of St. Thomas' evangelistic labours in India, Christian Malabar steadfastly clings to

1. Registered as No. 3 of the Trav. Epig. Colln. for 1094 A. D.

Nos. 1 and 2 of 1094 are two pillar labels in the Panayāñcheri Saṭṭā temple mentioning Malai-kumarān-Śeṭṭi anīl Perumāl-Śeṭṭi aṇas Anaiñjaperumāl.

2. *Kayam* is not asafoetida, but the ingredients required for seasoning purposes. Asafoetida is called *perū-kayam*.

3. This paper appeared in a modified form in the *Ceylon Antiquary* for April 1924.

the tradition that it was the apostle who propagated the Christian faith in the West Coast and founded seven churches there at Cranganore, Niranam, Quilon, Palur, Kokkamangalam, Chayal and Kottakkayal, until his alleged martyrdom at St. Thomas' Mount near Madras.

The important synchronistic link furnished by the apocryphal *Acta Thomae*, which connects the apostle's name with the Indo-Parthian king, Gondophares (A. D. 20-60), has enabled some scholars to contend that St. Thomas' missionary activities were confined only to North-Western India; but the same authorities aver that, though there are no specific statements to postulate St. Thomas' visit to South India, there are also none which can be considered as definitely militating against the extant tradition, that the saint may have journeyed south by way of Socotra in A. D. 52, perhaps on a second tour, and, finally, landing near Cranganore, made Malabar the field of his proselytizing zeal.

Later day Malayalam versifiers have, however, in their enthusiasm, so far discarded scientific prudence as to make the anachronistic(?) assertion that St. Thomas, who established the above-mentioned seven churches on the Malabar Coast 'set up stone crosses' also for worship in them; and one such version, describing the favourite episode of the apostle's martyrdom at the Monit, has rounded off the narration by the detail that, when the saint was immersed in divine contemplation in front of a stone cross which he had himself set up there, some scheming brahmans of the place, who were jealous of the influence wielded by him with their Hindu king, stabbed him with a lance from behind. This alleged treachery is supposed to have been perpetrated in some place called variously as Kalamina, Kalamita, Kalamena and Karameena, which has, on the basis of a philological quibble, been taken to refer to Mailapur a suburb of Madras, or with Chinna-mala, the Little Mount.

Although on the strength of the facts that it was only in the reign of Emperor Constantine (A. D. 307-37) that the Cross came to be popularised as a symbol of Christian salvation, that representations of crosses are not found in the Roman catacombs earlier than the 4th century A. D., and that Buddha, another great universal teacher, came to be deified as a definite icon only three or four centuries after his *nirvāna*, the correctness of the above-mentioned detail that stone crosses came to be fixed up in churches so early as the second half of the first century A. D. may be seriously called in question, the antiquity of the Malabar church is, according to the late Dr. Vincent Smith, "traceable with a high degree of probability to the third century A. D.", even leaving out of consideration the tradition of a personal connection of the apostle with the beginnings of Christianity in that Coast.

Be that as it may and the testimony of literature and the sometimes dressed up accounts of mere tradition apart, the only ancient sculptural reliefs that had till now been discovered in South India and that had provoked a keen interest in archaeologists and scholars were the three altar-crosses bearing an almost identical Sassanian-Pahlavi inscription, namely, the one which was discovered by the Portuguese on the St. Thomas' Mount in A. D. 1547 and was fixed up by them in that

church, and the other two which are supposed to have been brought from an old ruined church at Cranganore, and are now found set up in the wall to the right and left of the entrance into the sanctum of the St. Gabriel's church (Valiyappalli) at Kottayam in the Travancore State. Drs. Burnell, Haug and West, eminent Pahlavi scholars, have tried to decipher the record with varying degrees of success, and their contributions to the cause of Epigraphy are to be found in the *Indian Antiquary*, vol. III, and the *Epigraphia Indica*, vol. IV.

The readings and translations of these scholars are as follow:—

Dr. Burnell—(*Indian Antiquary*, vol. III):—

1. Yīn rjyā ma vñ drd-i dnññ
2. Mūn amn msīhā af alhā-i-mdm af rsd-i nj usar bokht;

In punishment by the cross (was) the suffering of this one: He who (is) the true Christ and god above and guide ever pure:

Dr. Haug :—

(He) who believes in the Messiah and in God on high and also in the Holy Ghost is in (redeemed) the grace of Him who bore the pain of the cross.

Dr. West.—(*Epigraphia Indica*, vol. IV):—

- (a) 1. Mūn amen meshākhī-i-avakshā-i madām-afrās aj khārbukht
2. Sūlā-i min van va dard-i denman;

What freed the true Messiah, the forgiving, the upraising, from hardships? The crucifixion from the tree and the anguish of this.

- (b) 1. Mūn ham-ich Meshīkhā-i avkshāy-i madam-afrās-ich khar būkto
2. Sūrzay mūn bun dardo dēna :

(He), whom the suffering of the self-same Messiah, the forgiving and upraising, (has) saved, (is) offering the plea whose origin (was) the agony of this.

Prof. Harlez (*Sir J. J. Madressa Jubilee Volume*, 1914, kindly lent me by Dr. J. J. Modi B. A., PH. D., C. I. E.):—

1. Mūn āmen mesihā-i avakhshāi madam-afrās aj asar bōkht
2. yīn razyā min van dart-i dēnmān:

He who (is) the true Messiah, the reconciler, the resuscitator, for ever purified (sanctified) by virtue of his crucifixion. (or, of that crucifixion which one sees here).

Mr. Dastur Darab Peshotan Sanjana—(*ibid*):—

- (a) 1. Rishī-razyā min van dard dēna
2. Mūn hemn Meshīhā apakshā-i madam afrās-i Chahār-bukht;

Such (was) the affliction of the wounding and spearing of him on the Cross, who (was) the faithful Meshīhā, a forgiver, of superior dignity, the descendant of Chahār-bukht.

- (b) 1. (As above)

2. Mūn hemn Meshīhā apakshā-i madam - Aprahīm-i Chahār-bukht;

This (was) the affliction of the spearing and wounding of Him on the cross, who (was) the faithful Meshihā, the merciful one, the descendant of the great Abraham, (who was) the descendant of Chahār-bukht.

(c) 1. Mān hemin Meshihā āpakhshā-ī madam afraji-i Chahār-bōkht
2. rish-razya mit van dard dēnā.

He of whom the faithful Meshihā (was) a forgiver (was) highly exalted; he (was) redeemed from the four (regions of Hell); this (was) due to the affliction of the spearing and wounding of (Meshihā) on the cross.

(d) 1. (As above)

2. Rasal-Ich yet min van dard dēnā:

This (was) the affliction on the Cross, even of the messenger of Jehovah.

The readings of certain brahmans who are reported to have hoodwinked the Portuguese¹ and of Fr. Barthey of Trichinopoly (mentioned in the *Indian Athenaeum* for August 1923) who considers "the language of the record to be Tamil and the Script Aramic" may be left out of account.

Another bas-relief cross with a Pahlavi inscription was discovered recently at Kadāmarram, a village six miles distant from Müvāttupūla, a taluk-center in the Kottayam Division, where I had been informed by the Rev. M. Petros of Trivunitura, that a tablet-cross with an inscription in an unknown script has been fixed up in the wall of the Jacobite Syrian church. This proved to be a valuable discovery, confirming as it does, the hope expressed by the late Drs. Burnell and Haug that, "many more Pahlavi inscriptions may still exist, not only in Travancore but in other parts of India," and that "their discovery would prove an interesting linguistic and historic acquisition".

This tablet, measuring about 30" x 20", is found embedded in the south wall of the sanctum in the Jacobite-Syrian church at this village nearly forty miles from Kottayam where the other two better known crosses are preserved; but my informants were unable to give me any interesting details as to whether this cross had been kept in the church from a very long time, or whether it was brought down from some other place and fixed up in its present position.

The church, which is picturesquely situated on the top of a small hillock, does not claim any antiquity, epigraphical or architectural, except for the presence of this Persian cross. This new tablet resembles the St. Thomas' Mount cross, and the bigger one at Kottayam in its sculptural details, i. e., it is of the Greek type with flèur-de-lis extremities, is equal-armed and stands on a pedestal of three steps. It is flanked by two detached pilasters of the same style as that of the other two examples, and on the capitals of these are also found two eughant *makaras* or fish-monsters facing each other and supporting with their gaping mouths, a semi-circular belt (*prabhā-maṇḍala*) arching above the cross. The outer rim of this arch is represented as ornamentally curving out in two hooks, on either sides of some central flower-and-bead cluster.

In the places occupied by a down-turned dove with outspread wings (symbolising the Holy Ghost) and shown as peeking at the top of the upper limb of the cross, we have in the Kadāmarram specimen a somewhat curiously shaped object, which resembles a crown or a bishop's mitre or, worse still, a shuttle-cock; but as

1 This subject has been dealt with by me in great detail in the Journal of the Asiatic Society of Bengal.

these have no symbolical significance, we have to take this object also to be an extremely crude representation of a dove, whose extended wings have the outlines of two in-turned rose leaves, whose body and tail are inartistically sculptured as five straight feather-tipped strands, and whose head and beak, looking like a turnip, are with some difficulty recognisable as parts of a bird's anatomy.

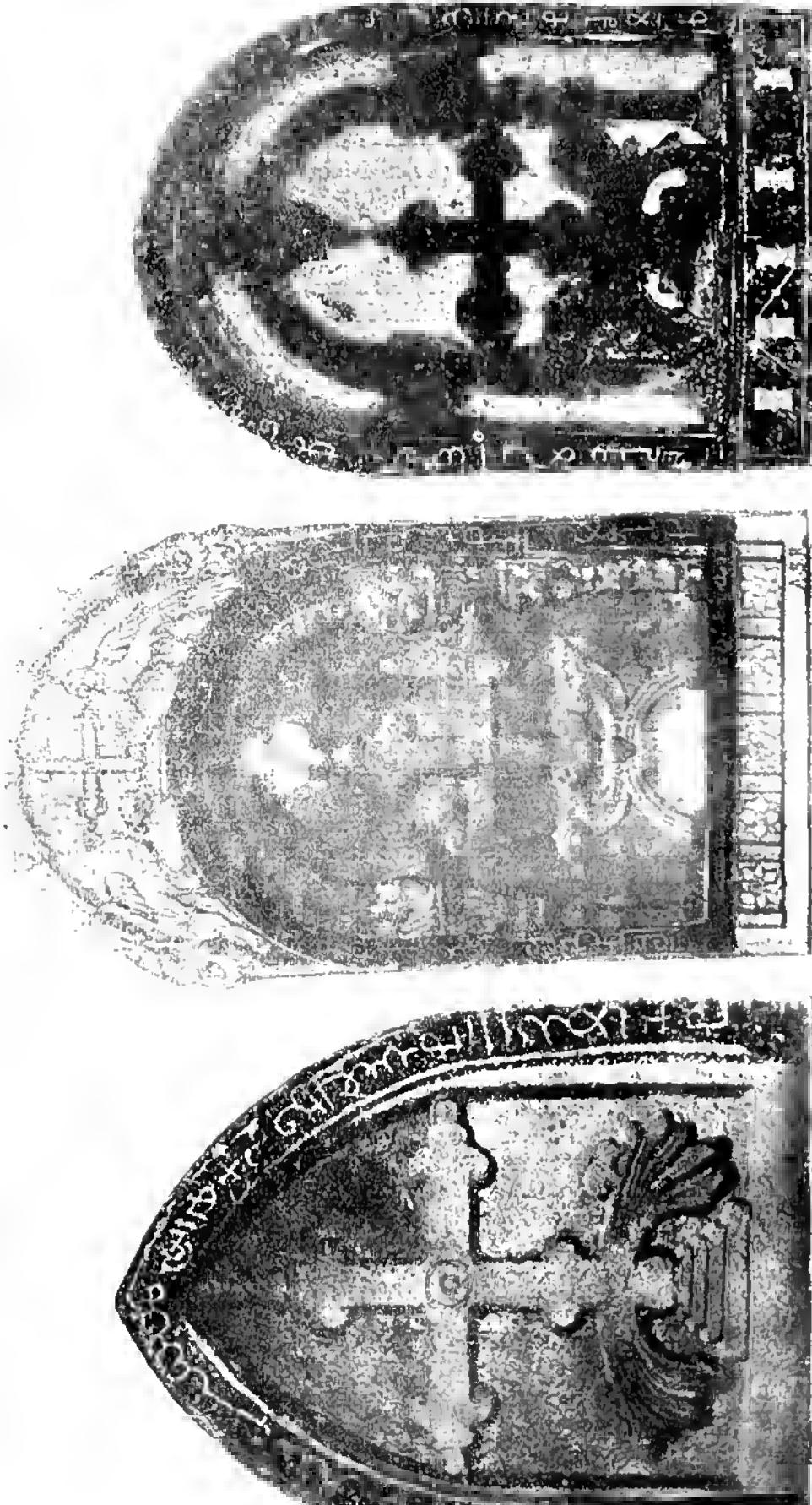
On either side of the lower limb of the cross are the same floral devices branching out upwards in conventional curls, and below these, a semi-circular triple band envelopes the steps in a rainbow-like arch. Five shallow oblong niche-like depressions have been crudely picked out for the sake of ornament on the plain pedestal below this calvary of three steps, and some later enthusiast or imitator has managed to shape them into the abbreviated Latin formula—*I. N. R. I.*—(*Jesus Nazarenus Rex Iudaeorum*). The portion containing the Pahlavi writing is a narrow ribbon of stone which springs at either extremity of this base and going up straight to a height of about 15", curves round in a semi-circular arch of 9" radius, enveloping the top of the cross and its halo-circle.

The inscription upon this cross seemed to consist of three short sentences separated by two + (cross) marks. Of these, the portion running down the (proper) left limb from one such mark at the top corner, appeared to be identical with the shorter sentence found in the same position in all the other three crosses, both at Kottayam and the Mount; but the remaining portion appeared to be different and to consist of two sentences marked off by the other dividing + symbol. Sculpturally considered, this cross at Kadambur seemed to be a later copy of the one at St. Thomas' Mount; but as only Pahlavi scholars can pronounce an authoritative opinion on its probable age after a careful consideration of the script employed in the record, a good photograph of this cross and its inscription was forwarded to the eminent Pahlavi scholar Dr. Jivanji Jamshedji Modi, B. A., PH. D., C. I. E., of Bombay, whose indefatigable researches in the field of ancient history are so well-known.

This gentleman who has managed to find time, amidst his multifarious duties, to examine this Pahlavi writing, has kindly furnished me with the following learned note, and as he has permitted me to utilize it in the official publications of this Department, I cannot do better than quote it *in extenso*.

"The decipherment of a Pahlavi inscription is generally difficult. (a) In the first place, as some of the characters of the Pahlavi language are such as admit of various readings, even the reading of Pahlavi manuscripts is in many cases difficult, and there is a difference of opinion among scholars about the reading of various words. (b) This difficulty is much increased in the case of inscriptions, where besides the difficulty of engraving itself, there is that of a certain limit of space. (c) Again, that difficulty is added to, when the inscription has to be made in an arched form. (d) Lastly, we must bear in mind the fact that the artists who engrave inscriptions are not literary men. They work mechanically, from copies submitted to them, and from our experience of some engravers of even our modern times, we know how likely it is for them to commit mistakes.

"The difficulty about the decipherment of a Pahlavi inscription like that under notice is well illustrated by the attempts of scholars in reading the Pahlavi

inscription on the Christian Cross in the church of Mount St. Thomas at Madras, the like of which is also found on two crosses at Kottayam." [Here follows a short reference to the readings by Drs. Burnell, Haug, West etc.]

"These facts show how difficult it is to decipher a Pahlavi inscription on a Christian cross of the kind which is under examination in this note. What Dr. West has very properly said of the Mount St. Thomas cross is true of this also that "there is little chance of any two Pahlavi scholars agreeing about its interpretation."

"With these few preliminary observations suggested by the decipherment of the inscriptions on the known crosses, I beg to submit my reading and translation of the Pahlavi inscription on the cross 'recently discovered at Kadambagan in the Travancore State'; kindly sent me by Mr. A. S. Ramanatha Ayyar, Superintendent of Archaeology. I was sent at first a photo-print and then an estampage and then a photo of a better impression. Of these, it is the last, that has been of good service to me."

"Mr. Ayyar, in his letter says:

"It may be noted that the portion of the inscription on the left limb of the arch appears identical with the shorter sentence found on the crosses at St. Thomas' Mount and at Kottayam, while the remaining portion of the writing seems to consist of two short sentences separated by a + mark".

"Now I have before me the following three impressions of the Madras St. Thomas' Mount inscription: (1) the one given by Dr. Burnell; (2) the one given by Dr. West in the *Epigraphia Indica*, and (3) the one given by Dr. Harlez in the Report of the *Oriental Congress of Paris*, 1892 as reproduced by Dastur Darab in his article in the *Madrassa Jubilee Volume*. Strange to say, I find slight differences in all these three impressions of copies in the matter of the above referred to short sentence. By carefully noticing this short sentence in all the three crosses, one will notice that, though apparently identical, there is a difference here and there.

"Coming to this short sentence in the inscription of the recently discovered cross, I find herein also a marked difference. So, I have attempted a new reading of this short sentence, as given in our new cross. My reading and translation of this short sentence may be taken as a sixth humble attempt, sixth, not taking into consideration Dr. West's first attempt and Dastur Darabji's alternative attempts. In connection with this attempt, I beg to draw the attention of my reader to the picture of the bird "dove" on the cross. I think that the word, which I have read as *rai* (Sau. रा: Latin *avis*) is a reference to this bird.

"I give below my reading and translation of the inscription on this recently discovered cross.

Transliteration.

Le zibali vai min Minav val denman
 Napist Mar Shapur.
 Le mun ahrob Mashiali avakbāshāhi khar bokht.

Translation.

I, a beautiful bird from Nineveh (have come) to this (country).
Written Mar Shapur.

I, whom holy Messiah, the forgiver, freed from thorn (affliction).

"I will not proceed here to say anything in detail in support of my reading. I propose to do so in detail elsewhere. But I like to draw special attention to two or three matters in my reading and translation.

"Firstly, I think that, in the first line, down below on the right side of the arch, the line which is mostly common in the former crosses, there is a reference to the dove, which is represented on the cross. I read one of the words as *vai* (San. वै; Latin *avis*)=bird, and I take that 'hird' as referring to the dove. Again in this line, I read the next word as *Ninav*, i. e., Nineveh. In this connection, I would refer my readers to the account of Dr. Burnell in his paper, first published in the *Indian Antiquary* of 1874 (vol. III). It appears from that account, that the early Christians who came to India were those from Babylon. So the mention of *Ninav* or Nineveh refers to that part of Persia.

"I may say here, that one may plausibly object to my reading the word as *Ninav* from the recently discovered cross. But the word is clear in the similar part of the inscription in the previous discovered crosses. The flourish of the hand by the artist on the cross under examination has not made the word clear in our present cross. The word is written as III (something like ३, — hundred and eleven, in figures) and it occurs as *Ninav* for Nineveh in the Pahlavi treatise of *Shatruha-i-Airan* (*vide*. my Pahlavi Translation, Part I—*Aidgar-i-Seistan*).

"Then the third word to which I like to draw attention is the reading in the middle short sentence of a proper noun as Mar Shapur. This part of the inscription is mutilated. But I think it is the name Mar Shapur referred to by Dr. Burnell in his paper."

One important departure in Dr. Modi's reading of the short sentence, apparently common to all the four crosses, is the reference to the 'hird' *vai* (San. वै and Latin *avis*, as he has himself explained); and this is in appropriate agreement with the sculptured detail of a dove hovering, as a symbol of the Holy Ghost, over the top of the upper limb of all these crosses. Another point of greater historical value is the reading of Mar Shapur in the middle short sentence.

If accepted, this reading will furnish an important landmark: and if this Mar Shapur or Mar Saphores, who, together with Mar Prodoh or Peroz or Peroses, is said to have landed in Quilon in about 825 A. D., to have erected churches, to have preached the Christian religion under the patronage of the tolerant Hindu kings of the West coast, and to have been in these parts till about A. D. 880, can be considered identical with Maruvān Sapīr Isō, who has been prominently mentioned in the Kottayam copper-plate charter of the time of king Sthānu-Ravi (c. A. D. 870), the date of erection of this cross becomes definitely computable as the end of the 9th century of the Christian era, i. e., about two centuries and a quarter later than the earlier Kottayam and St. Thomas' Mount crosses, which have been attributed to about the middle of the seventh century. It also becomes possible that

the other bigger cross of Kottayam with the additional Syriac text may have been elaborated a century or so later on the model of the Kadamarram sample.

We know from the Kottayam plates that Maruvān Sapīr Isō, more probably an ecclesiastical dignitary who had headed a colony of immigrant Christian merchants to the West Coast towards the second quarter of the 9th century A. D. then a secular merchant himself, erected a church called the Tarīsāppalli at Kurakkēpi-Kollam or the modern Quilon, and obtained from the then ruling king certain privileges to his community and certain gifts of land for the upkeep of the church. As the word Tarissa is mentioned as having been applied in China and Tartary as the denomination of the Nestorians and as the occurrence of the word Ninav or Nineveh, as read by Dr. J. J. Modi in the Kadamarram cross, also points to the geographical locality of its inspiration in Persia, it appears not unlikely,—at any rate, the temptation to identify it is great,—that this cross was possibly the one designed for, and that had originally been set up in the ular of the Tarīsāppalli by Maruvān Sapīr Isō, and that at a later date, after some vicissitudes among which the interpolated incision of the four letters *I. N. R. I.* on the pedestal of the cross may have been one, it drifted into the Kadamarram church, owing to causes not ascertainable at this distance of time.

In a paper contributed to the *Indian Athenaeum* for August 1923, the Rev. H. Hosten, S. J., of Darjeeling, has made the following observations on the symbolism of the sculptural details employed in the ornamentation of these crosses and their canopying arches.

"Immediately above the dove of the Kottayam cross there is a semi-circle in relief dotted with little balls or beads, the central ball above the tail of the dove being larger than the rest. On each side and a little above the horizontal beam of the cross this border of balls (fifteen contiguous balls on each side) falls into the mouth of a dolphin-like monster, easily recognizable by his snout and his fish tail.

"A word may be said here about the symbolism of the dolphins. Its meaning is mostly that of the fish in Christian art. Arthur S. Barnes, writing in the Catholic Encyclopaedia, New York (s. v. dolphin, V 100 b.), says:—'The particular idea is that of swiftness and celerity symbolising the desire with which Christians, who are thus represented as being sharers in the nature of Christ, the true fish, should seek after the knowledge of Christ. Hence the representation is generally of two dolphins tending towards the sacred monogram or some other emblem of Christ Speaking generally, the dolphin is the symbol of the individual Christian rather than of Christ himself.'

"If that be so, the string of pearls on the St. Thomas' Mount cross and on the Kottayam cross (No. 1) might typify the pearls of great price which the dolphins of the faithful Christians eagerly covet. In the famous Christian stèle of Singan-fu, China (A. D. 781), two monsters (lions?) hold up with one of their forepaws a small casket containing the pearl of the Christian Law."

In this connection, the following remarks may be added on the analogy and significance of the same motifs in Hindu religious art. which have evidently furnished the St. Thomas' Mount the Kottayam and the Kadamarram crosses, their sculptural setting.

Dēvas (Skt. *div* = 'to shine,') or gods, were conceived as bright, luminous beings, and the idea of phosphorescent light emanating from them was sought to be expressed in early sculptures by the addition of plain circular discs called 'sīras-chakras' to the back of the heads of images. In course of time these material nimbus were decorated with intricate floral and creeper designs and thus came to lose some of their original intrinsic significance. Further on, which the conventionalisation of iconographic art and owing perhaps also to the inconvenience of representing a disc just behind an image's head, the modern detached aureole called the *prabhāvalī* or 'the lustrous circle', was evolved and conventional clusters of flames were also appended at intervals to the outer rim of this arching belt, to accentuate the idea of radiating light. With the decadence of the original simplicity of conception and with the elaboration of sculptural details achieved by individual artists, each extremity of this arch came to be represented as starting from the mouth of a *makara* or fish-monster, the vehicle of the purifying goddesses *Ganqā* and *Yamunā*, who are generally found flanking the entrances into temples. The *makara-torāza* is another instance in point.

Although one cannot be sure whether the significance attached to the *makara*, namely, that it is 'symbolical of fertility and good luck' or 'of the water of the cosmic ocean from which the sun rose and into which the sun sunk at eventide,' was actually meant to be expressed in art language by and at the time of the introduction of this aquatic creature in Indian sculpture, or whether as is more probable, the conventional outline of its curious tail, rich in varied volutes and intersecting spirals, simply supplied a convenient artistic expedient for finishing off the blunt extremities of the canopy, this fish-dragon is found to figure in sculptures as early as the second century B. C. .

In the present instances also, the cross—a reverent symbol of adoration to the Christians—was religiously canopied by an arc of halo whose extremities disappear into the gaping mouths of two *makaras* of purely Hindu design. The pellets, or round balls lining the middle of the belt, are mere ornamental adjuncts to beautify the plain band of the arch—a golden arc being set with precious stones and pearls in variegated profusion—and are otherwise innocent of the esoteric significance suggested in the above extract.

The pillars supporting the halo-circle are of the indigenous type and are no more specifically 'Persepolitan' than similar pillars found in abundance in any medieval South Indian temple of Siva or Vishnu. They have the usual components of a short shaft, surmounted by the *kalasa* (the water-pot), the *kanyha* (the neck) and the *kumbha* (the torus); and above all is the upturned *datura* or the white trumpet-shaped flower, which together with its thorny berry, has furnished a popular model for the *pushpapodika* or cross-brackets of capitals. .

It can thus be postulated that all three crosses at St. Thomas' Mount, Kottayam and at Kadambur were probably designed by Indian sculptors who were permeated with Hindu architectural traditions, and that the Pahlavi inscriptions were also engraved by them under instructions received from their foreign Christian employers, while the earlier lancet-arch-type of cross at Kottayam may also have been Indian work, though executed in a simpler design. As noted hy-

Dr. J. J. Modi, the handicap of having to copy an unintelligible record in a strange script, and in the cramped space furnished by a narrow arching ribbon of stone may partly account for the existence of the slight differences in calligraphy, except in cases where the letters are completely dissimilar, which even then appear almost identical to an uninitiated eye. That the sculptural background of the three crosses is consciously Hindu in character is undeniable, and in their familiar setting these crosses did naturally evoke a readier acceptance from the converts, recent or otherwise, for whose adoration they were perhaps consecrated at that time.

Thus the discovery of the Kudamangalam cross in the Travancore State is likely to prove of importance to the history of Christianity in the West Coast.

No. 52—Muttusira inscriptions.

I have made the following observations on the Muṭṭuśīra Church and its Vaṭṭeluttu inscriptions, in the *Annual Report* of the Archaeological Department for the year 1100 M. E.

At Muṭṭuśīra, a village fifteen miles to the north of Kottayam and just a mile from Kadatturutti, another important Syrian Christian centre, I discovered an old altar-cross lying in a neglected corner amidst the debris of a chapel which is now rebuilding.

I was told that this church was originally called the church of the Holy Ghost, (Syr. *Ruhādak-Kudīsa*), and that it is proposed to rechristen it, on completion, as the church of St. Francis of Assisi. The tablet-cross appears to have been brought hither some centuries ago from another old church which had probably existed elsewhere near by, and it was found in the foundation of the altar of this chapel, when the flooring was raked up during the repairs.

The tablet which measures 2' 8" by 2' and is about 5" in thickness has a shape similar to the St. Thomas' Mount cross, *i. e.*, it consists of a square, one side of which ends in a segmental arch at the top. A narrow belt 2½" in width runs all round the edge of the cross and on it must have been engraved the Pahlavi letters, similar to those found on the other famous crosses at Kottayam and at Kadumangalam. But unfortunately for the cause of epigraphy, this inscribed arch of stone has been mutilated, and only a portion of about 24" forming the left upright limb of the belt, has escaped damage. More important than this is another smaller arch 2½" in width which runs parallel to the outer arch, separated from it by a groove an inch in width. On this narrow ribbon of stone also are seen traces of Pahlavi writing. This belt has also suffered damage, and it is possible that, in its entirety, this additional line may have contained some interesting information other than the formula of adoration that has been met with in the other crosses.

Mr. B. T. Anklesarim, M. A., of Bombay has while identifying the fragmentary Pahlavi writing on the outer arch with the writing on the other known crosses, suggested new readings and has deciphered the damaged writing on the inner limb to signify

“Lord Messiah the supreme”

I have prepared a separate paper on the four Pahlavi crosses of Travancore and I have fully acknowledged therein my indebtedness to both Dr. J. J. Modi and Mr. Anklesaria for their very valuable and scholarly help in this matter.

The open-air stone-cross standing in front of the principal church at Muṭṭusira has an inscription on its pedestal recording the date of its erection to be Kollam 799 (= A. D. 1623). The stone base is devoid of any ornament, such as seraphs' heads, crosses or animal designs that have been found on the pedestals of crosses elsewhere, but one of the broad members of the pedestal contains on a smaller scale but in an unmitigated form, a replica, of the Pahlavi cross described above (without the inscription). From this, one may perhaps premise that the damage done to the cross, either by accident or by other causes, must have happened later than the first quarter of the seventeenth century A. D., and that it must have been put face downwards in the floor of the altar by some individuals.

Besides these crosses, a few inscribed stones were also found in the church that is being renewed, and those which were lying about have now, at my suggestion, been collected and kept together in a corner. Most of them are the usual Vatteluttu epitaphs of the post-Portuguese period which one commonly finds in the Travancore churches; but only one (No. 73 of 1100) is of some special importance.

This record begins with the date A. D. 1528 in which a cross (*silva* mentioned as *tilivā*) of wood appears to have been erected under the orders of the Patriarch, (*tamburān*), and then it enumerates a few bishops who had been in charge of the Syrian church of Malabar in the beginning of the sixteenth century A. D., such as Mār Denha and Mār Givargis (George). After them is mentioned Mattayi-pādiri who went to Portugal and who is represented as the *marumagan* of one of the bishops. This Vicar who is styled a *pādiri* is evidently different from Mathew one of the three men who went to the Patriarch Mār Simon in A. D. 1490, because that man is said to have died in Portugal. The bishop Mār Simeon, together with his vicar (*pādiri*) Jacob is said to have taken out this wooden cross (*mara-tilivā*) on the 13th Kaṇṭi of the year A. D. 1580 which was the anniversary day (*tilivā-perunāl*) of the Invention of the Cross (by St. Helena, the mother of Emperor Constantine), and to have consecrated a stone cross (*karingal-tilivā*) instead, on Good Friday, the 29th day of Mīnām in A. D. 1581. This stone cross must however have been different from either the Pahlavi cross described above or the open-air stone-cross in the church compound, which was erected only in Kollam 799 (A. D. 1624). One point has however to be noted, namely, that 29th Mīnām (March 27, A. D. 1581) fell on a Sunday and not on a Friday. Friday was March 25—Mīnām 27, according to the *Indian Ephemeris*.

All the above-mentioned names of bishops and vicars have been noted by Mr. Mackenzie in his *History of Christianity in Travancore (Travancore State Manual, Vol. II, pp. 148-178)*. Mār Denha, Mār George, and Mār David were the three bishops who were sent by the Patriarch Elias to the Syrian church of Malabar; but nothing more is known of them. They must have died before about A. D. 1549, because St. Francis Xavier has referred only to Mār Jacob in his letters. Mār Simeon who is mentioned in the second part of this Vatteluttu record was consecrated as Metropolitan of the Thomas Christians, and he arrived in Malabar

in A. D. 1578 *i. e.*, about two years previous to the date of this epigraph. He had made Kadatturutti as his head-quarters, and the Muttusira church close by must also have been of importance at that time. Having quarrelled with Mar Abraham, whom he had come to oppose, Mar Simeon got into trouble, and he was arrested and sent to Rome. He is believed to have died at Lisbon in A. D. 1599. Jacob Pādiri was a Syrian priest whom Mar Simeon had appointed as his Vicar-General, before he left the Melabar Coast. Jacob has been called a Nestorian by Mr. Mackenzie, and he is said to have died in A. D. 1597.

(No. 73 of 1100)

First section.

- 1 மாருங் சுவோ பிதி.
- 2 ப்ரஹ பெறங்கிட்ட ஐஸூட்.
- 3 ஸ மாத இலைத்த சத்த.
- 4 ம் ஆன தனிவா மிரித்.
- 5 தி தம்புரான்சே கல்ப-
- 6 பென்சால் மற்தனு மாரு-
- 7 யு கிவருகித மிருத்.
- 8 யும் கூட இதின்.
- 9 ரெ சேழ்ம் பெற்தத்தா-
- 10 ஸ் தெசாத்த போ[ஷ்]³ தக்ஞம்
- 11 மாருமகன் மத்தாயி பா-
- 12 திரி . யும்¹ கூடா

Second section.

- 1 மிசிய்ஹு பெறங்கிட்ட ஐ-
- 2 ஓாவுய மாத கண்ணி னாய்த
- 3 யங்க- மா[து]கினிவா[டெ]-.
- 4 பெருநாள்க்க இமாதினிரி-
- 5 வா எ[டு]த்த ம[ண்]த்தில போ-
- 6 திண்ணு யிறுத்தி மறுசெம்-
- 7 ஒன் மெத்தாறுதும் பாதி-
- 8 ஸி யக்கொவும் + கா[ல இ].
- 9 த[ஸ்வர]பெருநாள்க்க இ[பு]-.
- 10 தாரக்குரிச வேச்ச + னல்லிர.
- 11 ஸயிள மத மின்னாயி[து] ன-ரி
- 12 ஸ்வ- துக்கவெள்ளி ஆழ்ச்.
- 13 சநாள் இக்கரிக்கல் தனிவா
- 14 சிற[த்தி]

1 It may also be considered as அ.

2 Can be taken as மாரதாவும் also. It may then be taken to refer to Mar David.

3 போயி is probably போய்.

4 There is some space between ஸி and யு and a letter has been engraved here.

(No. 75 of 1100).

1	கொல்லம் அ- -	6	[கு.வி]யதின்த-
2	ஏ மதம் சிங் -	7	பூ அலம்மய்
3	ஏ நூறு யைச்	8	நம்புராண்தறை
4	ஏ கல்லர்வை -	9	மன குணத்தாலே
5	சி மாத்துவெங்	10	ஏடுத்து . . . க

(No. 76 of 1100).

1	கொல்லம் அ- -	5	மே அதெப்ப
2	ஏ மாத மிதின- -	6	ஏரிபத க-
3	ஞாயிற டயச்	7	ல்லவழி செது
4	ஏ கொங்காபெ		

(No. 77 of 1100).

1	6	நின்தே அலம்ம-
2	ஏ	7	ம் தம்பு[ஞ]ந்தெ
3	கும்ப	8	மனகுணத்தாலே
4	ஏ பழைக்கை	9	ஏடுத்து
5	ல் தரித மறியத் -		

(No. 78 of 1100):

1	கொல்லம் . . .	5	ஏ அயிப்பு[ஞ]
2	பா. ஏ. மூ . . .	6	ந்தெ அல[ஞ]
3	ம் மாகெரம-	7	ம கல்லம் . . .
4	ஏ மத்து . . .	8	ம் எடுத்து . . .

(No. 79 of 1100).

1	கொல்லம் அபு யை மாண்டு
2	மின[மாத]ம் உழிங்க படியீ-
3	கணக்கில் வந்த செ -
4	ஏ. ஆழபுக்கான் கா -
5	பப்பு[ந]த்தெ எலிசர
6	அனமம் . . . எ
7	யது நெர[ம] கல்லவழி
8	க்க இட கூட

On the pedestal of the open-air cross.

(No. 72 of 1100).

1	மிசிலு பிறங்கிட்ட காலையாவி லாம்க் காலம் சென்தே -
2	[து] கொல்லம் ஒராம்பி மத கன்னி நூறுயை கரிங்கன்
3	குரிச யதுக்கி கல்லர்வை . . . தது மாத்து சன் . . . கணக்கு ப .

Another damaged epitaph contains the following legible syllables:

கொல்லம் அபு மாண்டு [இட] நூறு ஏ[க] ம் [பலமுக்கை] எலிச் கென்னி ஆழபு கால் அடி எம்

